

استاندارد بین‌المللی کسب و کار پایدار

اصول پیاده‌سازی ESG

ISO's ESG Implementation Principles

مترجم: دکتر محمد کارگر شورکی

تحت نظر: دکتر سید حامد وارث

فهرست مطالب

صفحه

v.....	پیش‌گفتار.....
vi.....	مقدمه.....
۱	۱ دامنه کاربرد.....
۱	۲ مراجع الزامی.....
۱	۳ اصطلاحات و تعاریف.....
۲.....	۴ اصول و رویه‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی.....
۲.....	۴.۱ اصول فراگیر.....
۲.....	۴.۲ ریسک‌ها و فرصت‌ها.....
۲.....	۴.۲.۱ کلیات.....
۴.....	۴.۲.۲ اصول و چارچوب.....
۶.....	۴.۲.۳ رویکردهای مبتنی بر ریسک و فرصت.....
۶.....	۴.۲.۴ اطلاعات تکمیلی.....
۶.....	۴.۳ پاسخگویی و شفافیت.....
۷.....	۴.۴ شناسایی و تعامل با ذی‌نفعان.....
۷.....	۴.۴.۱ کلیات.....
۷.....	۴.۴.۲ شناسایی ذی‌نفعان.....
۷.....	۴.۴.۳ تعامل با ذی‌نفعان.....
۹.....	۴.۵ اهمیت مادی.....
۹.....	۴.۵.۱ کلیات.....
۹.....	۴.۵.۲ مفاهیم کلیدی اهمیت مادی.....

- ۴.۵.۳ رویکردهای عملی برای تأثیرات مادی..... ۱۰
- ۴.۵.۴ ارزیابی اهمیت مادی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی ۱۱
- ۴.۵.۵ اطلاعات تکمیلی..... ۱۱
- ۴.۶ چارچوب اندازه‌گیری شاخص‌های کلیدی عملکرد برای گزارش‌دهی استاندارد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی..... ۱۱
- ۴.۶.۱ کلیات..... ۱۱
- ۴.۶.۲ منطق پشتوانه..... ۱۲
- ۴.۶.۳ نکات راهنما در مورد شاخص‌های کلیدی عملکرد..... ۱۲
- ۴.۷ اطلاعات تکمیلی..... ۱۳
- ۵ محیط زیست..... ۱۳
- ۵.۱ کلیات..... ۱۳
- ۵.۲ چارچوب محیط‌زیست..... ۱۴
- ۵.۲.۱ چارچوب..... ۱۴
- ۵.۲.۲ داده‌ها، سوابق و ملاحظات محیط‌زیستی..... ۱۵
- ۵.۳ مثال‌هایی از اقدامات مرتبط با ملاحظات محیط‌زیستی..... ۱۵
- ۵.۴ شاخص‌های کلیدی عملکرد محیط‌زیستی..... ۱۷
- ۵.۴.۱ کلیات..... ۱۷
- ۵.۴.۲ اولویت اول..... ۱۷
- ۵.۴.۳ اولویت دوم..... ۱۷
- ۵.۵ اطلاعات تکمیلی..... ۱۸
- ۶ اجتماعی..... ۱۸

- ۶.۱ کلیات..... ۱۸
- ۶.۲ چارچوب اجتماعی..... ۱۹
- ۶.۳ مثال‌هایی از اقداماتی که می‌توان در رابطه با ابعاد اجتماعی انجام داد..... ۲۰
- ۶.۴ شاخص‌های کلیدی عملکرد اجتماعی..... ۲۲
- ۶.۴.۱ کلیات..... ۲۲
- ۶.۴.۲ اولویت اول..... ۲۲
- ۶.۴.۳ اولویت دوم..... ۲۳
- ۶.۵ اطلاعات تکمیلی..... ۲۳
- ۷ حاکمیت شرکتی..... ۲۳
- ۷.۱ کلیات..... ۲۳
- ۷.۲ چارچوب حاکمیت شرکتی..... ۲۳
- ۷.۳ مثال‌هایی از اقدامات مبتنی بر جنبه‌های حاکمیت شرکتی..... ۲۵
- ۷.۴ شاخص‌های کلیدی عملکرد حاکمیت شرکتی..... ۲۷
- ۷.۴.۱ کلیات..... ۲۷
- ۷.۴.۲ اولویت اول..... ۲۸
- ۷.۴.۳ اولویت دوم..... ۲۸
- ۷.۵ رهبری..... ۲۸
- ۷.۵.۱ کلیات..... ۲۸
- ۷.۵.۲ ساختار چالش سازنده..... ۲۹
- ۷.۶ فرهنگ سازمانی و تعهد..... ۳۰
- ۷.۷ ارتباطات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی..... ۳۱

- ۷.۷.۱ کلیات..... ۳۱
- ۷.۷.۲ اقدامات..... ۳۲
- ۷.۷.۳ انواع ارتباطات..... ۳۲
- ۷.۷.۴ گروه‌های آسیب‌پذیر..... ۳۳
- ۷.۸ اطلاعات تکمیلی..... ۳۴
- ۸ انطباق و همسانی..... ۳۴
- ۸.۱ کلیات..... ۳۴
- ۸.۲ تفاوت بین انطباق و همسانی..... ۳۵
- ۸.۳ ارزیابی همسانی..... ۳۵
- ۹ گزارش‌دهی..... ۳۶
- ۹.۱ کلیات..... ۳۶
- ۹.۲ اصول و کیفیت گزارش‌دهی..... ۳۷
- ۹.۲.۱ کلیات..... ۳۷
- ۹.۲.۲ اصول راهنما برای گزارش‌دهی..... ۳۷
- ۹.۲.۳ اصول خاص برای گزارش‌دهی..... ۳۸
- ۹.۲.۴ پوشش گزارش..... ۴۱
- ۹.۳ اطمینان بخشی..... ۴۲
- ۹.۴ راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی و طرح‌ها/دستورالعمل‌های گزارش‌دهی..... ۴۳
- ۹.۵ اطلاعات تکمیلی..... ۴۴
- ۱۰ بهبود مستمر..... ۴۴
- * پیوست الف (اطلاعاتی) اطمینان بخشی و ارزیابی همسانی..... ۴۶

* پیوست ب (اطلاعاتی) مشارکت‌کنندگان کارگاه.....۵۰

* کتاب‌شناسی.....۵۱

پیشگفتار

سازمان بین‌المللی استانداردسازی^۱، فدراسیونی جهانی از سازمان‌های استاندارد ملی اعضای سازمان بین‌المللی استانداردسازی است. کار تهیه استانداردهای بین‌المللی معمولاً از طریق کمیته‌های فنی سازمان بین‌المللی استانداردسازی انجام می‌شود. هر عضو علاقه‌مند به موضوعی که برای آن کمیته فنی تشکیل شده است، حق دارد در آن کمیته نمایندگی داشته باشد. سازمان‌های بین‌المللی، دولتی و غیردولتی، در ارتباط با سازمان بین‌المللی استانداردسازی، نیز در این کار شرکت می‌کنند. سازمان بین‌المللی استانداردسازی، در تمام مسائل استانداردسازی الکتروتکنیکی با کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک^۲ همکاری نزدیک دارد.

روش‌های مورد استفاده برای تدوین این سند و روش‌های در نظر گرفته شده برای نگهداری بیشتر آن در دستورالعمل‌های سازمان بین‌المللی استانداردسازی/کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک^۳، قسمت ۱، شرح داده شده است. به ویژه، معیارهای تأیید متفاوت مورد نیاز برای انواع مختلف اسناد سازمان بین‌المللی استانداردسازی باید مورد توجه قرار گیرد. این سند مطابق با قوانین ویرایشی دستورالعمل‌های سازمان بین‌المللی استانداردسازی/کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک، قسمت ۲، تهیه شده است (به www.iso.org/directives مراجعه کنید).

سازمان بین‌المللی استانداردسازی، توجه را به این احتمال جلب می‌کند که اجرای این سند ممکن است شامل استفاده از یک یا چند حق ثبت اختراع باشد. سازمان بین‌المللی استانداردسازی در مورد شواهد، اعتبار یا قابلیت اعمال هرگونه حقوق ثبت اختراع ادعا شده در این زمینه موضعی اتخاذ نمی‌کند. تا تاریخ انتشار این سند، سازمان بین‌المللی استانداردسازی خطریه‌ای مبنی بر یک یا چند حق ثبت اختراع که ممکن است برای اجرای این سند مورد نیاز باشد، دریافت نکرده است. با این حال، به مجریان هشدار داده می‌شود که این ممکن است آخرین اطلاعات نباشد، که می‌توان آن را از پایگاه داده ثبت اختراعات موجود در www.iso.org/patents به دست آورد. سازمان بین‌المللی استانداردسازی، مسئولیتی در قبال شناسایی تمام یا هر یک از این حقوق ثبت اختراع نخواهد داشت.

هر نام تجاری که در این سند استفاده می‌شود، اطلاعاتی است که برای راحتی کاربران ارائه شده است و به منزله تأیید نیست.

¹ the International Organization for Standardization (ISO)

² International Electrotechnical Commission (IEC)

³ ISO/IEC

برای توضیح ماهیت داوطلبانه استانداردها، معنای اصطلاحات و عبارات خاص سازمان بین‌المللی استانداردسازی مرتبط با ارزیابی انطباق، و همچنین اطلاعات مربوط به پایبندی سازمان بین‌المللی استانداردسازی به اصول سازمان تجارت جهانی^۱ در موانع فنی تجارت^۲، به www.iso.org/iso/foreword.html مراجعه کنید.

توافق‌نامه کارگاه بین‌المللی IWA 48 در کارگاه‌های مجازی که به طور مشترک توسط انجمن استانداردهای فنی برزیل^۳، موسسه استانداردهای بریتانیا^۴ و شورای استانداردهای کانادا^۵ در جولای و اکتبر ۲۰۲۴ برگزار شد، به تصویب رسید.

هرگونه بازخورد یا سوال در مورد این سند باید به سازمان استاندارد ملی کاربر ارسال شود. فهرست کامل این سازمان‌ها را می‌توانید در www.iso.org/members.html پیدا کنید.

¹ World Trade Organization (WTO)

² Technical Barriers to Trade (TBT)

³ Brazilian Technical Standards Association (ABNT)

⁴ the British Standards Institution (BSI)

⁵ the Standards Council of Canada (SCC)

۰.۱ راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی چیست؟

راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی، یک چارچوب استراتژیک و عملیاتی است که هدف آن کمک به سازمان‌ها، در هر اندازه و نوع، برای اجرا و گزارش‌دهی فعالیت‌ها، محصولات، خدمات و تعهدشان به پشتیبانی از دستیابی به توسعه پایدار، عدالت اجتماعی و حکمرانی مطلوب است. پذیرش راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی، تمرکز روشن‌تری بر تأثیرات سازمان بر محیط زیست و جامعه، از جمله مشارکت در تحقق اهداف توسعه پایدار^۱ سازمان ملل متحد [۱]، و همچنین ارزیابی تأثیرات محیط زیست و جامعه بر سازمان ایجاد می‌کند.

راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی تا حدودی برای سازمان‌ها متمایز است، زیرا توجه تصمیم‌گیران را بر تأثیرات و پاسخگویی سازمان‌ها در قبال جوامع، محیط زیست و زندگی روزمره متمرکز می‌کند. نهادهای نظارتی، سیاست‌گذاران و سرمایه‌گذاران به طور خاص به این دلیل به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی علاقه‌مند هستند، و همچنین به این دلیل که همه افراد می‌توانند ذینفع نتایج فعالیت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی باشند.

صریح، صادق و مبتنی بر واقعیت بودن در مورد تمام جنبه‌های سازمان، یک ویژگی مثبت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی است که حاکمیت مطلوب (حرف "G" در ESG) را تقویت می‌کند و این حاکمیت مطلوب، پیامدهای نهایی مستقیم و غیرمستقیم، فردی و جمعی فعالیت‌ها، محصولات و خدمات سازمان را به طور کامل در نظر می‌گیرد و تأثیرات خارجی، صرف نظر از منبع، نوع، اندازه یا حوزه قضایی، از جمله زنجیره تأمین و مشتریان را مدنظر قرار می‌دهد.

راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی؛ شامل گزارش‌دهی دقیق و منظم تأثیرات مادی مالی و غیرمالی است، اما راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی صرفاً مربوط به گزارش‌دهی نیست. تمرکز این سند به طور عمدی بر اجرا و نهادینه کردن رویه‌ها و ارزش‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی در سراسر فرهنگ و فعالیت‌های یک سازمان است.

مثال ۱: راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

¹ Sustainable Development Goals (SDGs)

- محیط زیست (E): کاهش و سازگاری با تغییرات آب و هوایی، استفاده پایدار از منابع و بهره‌وری انرژی، اقتصاد چرخشی، پیشگیری از آلودگی و مدیریت پسماند، حفاظت از محیط زیست، تنوع زیستی و احیای زیستگاه‌های طبیعی.

- اجتماعی (S): عوامل و تأثیرات اجتماعی داخلی و خارجی، از جمله حقوق بشر، رویه‌های کار، کار شایسته، مسائل مصرف‌کننده، روابط و تعامل با جامعه (شامل مشارکت، تأثیرگذاری و نهادینه کردن فعالیت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی سازمان)، حریم خصوصی و حفاظت از داده‌ها، سلامت، رفاه و ایمنی، مدیریت زنجیره تأمین، سایر مسائل مربوط به سرمایه انسانی و عدالت اجتماعی.

- حاکمیت شرکتی (G) سازمان، از جمله حاکمیت دسته‌های محیط زیستی (E) و اجتماعی (S): ترکیب و ساختار هیئت مدیره شرکت، نظارت و انطباق بر پایداری استراتژیک، حقوق و مزایای مدیران اجرایی، مبارزه با فساد، مشارکت سیاسی مسئولانه، رقابت منصفانه، ترویج مسئولیت اجتماعی در زنجیره ارزش، احترام به حقوق مالکیت و ارتباط متقابل با جوامع و جامعه.

راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی از اهداف توسعه پایدار سازمان ملل [۱] استفاده می‌کند و از آن‌ها پشتیبانی می‌کند تا به تعریف پیامدهای مثبت اجتماعی و زیست‌محیطی کمک کند. علاوه بر این، راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی را می‌توان مرتبط و همگرا با توسعه پایدار در نظر گرفت.

مثال ۲: هدف توسعه پایدار ۶، تضمین دسترسی و مدیریت پایدار آب و فاضلاب برای همه است. دسترسی به آب سالم، فاضلاب و بهداشت می‌تواند یک ملاحظه مادی برای سازمان و جوامعی باشد که با آن‌ها در تعامل است. ISO 46001 [۲] می‌تواند به سازمان‌ها یا جوامعی که به شدت به فعالیت‌های مرتبط با آب وابسته هستند، در نشان دادن اعتبار راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی خود کمک کند.

این سند به عنوان مشارکتی برای سازمان‌هایی در نظر گرفته شده است که تأثیرات ۱۷ هدف توسعه پایدار را در نظر می‌گیرند و چگونگی بهینه‌سازی ارتباط بین فعالیت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی در زمینه اهداف توسعه پایدار منتخب را بررسی می‌کنند.

توجه: سازمان بین‌المللی استانداردسازی با همکاری برنامه عمران ملل متحد^۱ دستورالعمل‌هایی برای مشارکت در اهداف توسعه پایدار سازمان ملل (ISO/UNDP PAS 53002) [۳] تدوین کرده است.

۰.۲ چشم‌انداز راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی

¹ United Nations Development Programme(UNDP)

چشم‌انداز گسترده راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی، مجموعه‌ای وسیع‌تر از استانداردهای گزارش‌دهی، هم مالی و هم به طور فزاینده غیرمالی، را ایجاب می‌کند که به سازمان‌ها امکان می‌دهد وضعیت فعلی دستاورد، پیشرفت یا بلوغ راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی خود را نشان دهند و سطوح معینی از انطباق نظارتی یا همسانی با استانداردهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی ملی یا بین‌المللی مورد توافق را تضمین کنند. بسیاری از ذینفعان باید بتوانند به گزارش‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی اعتماد کرده و آن‌ها را درک کنند. بنابراین، بیش از هر زمان دیگری، اندازه‌گیری و گزارش‌دهی پیامدهای زیست‌محیطی و اجتماعی باید به روشی استاندارد، معتبر و قابل تأیید انجام شود.

چشم‌انداز راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی در حال حاضر پیچیده است. استانداردهای و چارچوب‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی متداخل و رقابتی بسیاری وجود دارد، برخی الزامات اجباری، برخی داوطلبانه و برخی تجاری هستند. روش‌شناسی‌ها و اشکال مختلف اندازه‌گیری، تعاریف متنوع و رویکردهای رقابتی منجر به سردرگمی می‌شود و این امر اعتماد به ادعاهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی را تضعیف کرده است، که به نوبه خود، تمایل به دلسرد کردن سرمایه‌گذاری و مشارکت بیشتر سازمان‌ها در راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی را داشته است.

۰.۳ چشم‌انداز در حال تحول راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی

با توسعه مقررات و قوانین مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی در سراسر جهان، آگاهی فزاینده‌ای وجود دارد که افشای اجباری و شفافیت بازار در مورد نتایج، تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی به گسترش خود ادامه خواهد داد. گسترش مداوم الزامات گزارش‌دهی و افشای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی، حاکمیت شرکتی و پایداری در چند سال آینده احتمالاً توجه سازمان‌ها را به نحوه مدیریت تقاضاهای فزاینده معطوف خواهد کرد. برای مثال، مدیران ارشد مالی و پایداری در شرکت‌های بزرگ به طور فزاینده‌ای نیاز به آمادگی کامل در گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی را با آشکار شدن الزامات جدید تشخیص می‌دهند.

چشم‌انداز کلی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی در حال تحول و گسترش است:

- مدیران ارشد درک می‌کنند که برآورده کردن الزامات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی مستلزم تعامل با طیف گسترده‌ای از ذی‌نفعان است. در حالی که تقاضاهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی معمولاً از سوی سرمایه‌گذاران، اعضای هیئت مدیره، سهامداران و مشتریان مطرح می‌شود، در نظر گرفتن منافع همه ذی‌نفعان، از جمله پرسنل، مشتریان، شرکای زنجیره تأمین و ارزش، نهادهای نظارتی و جوامعی که در آن مستقر هستند و به آن‌ها خدمت می‌کنند، بسیار مهم است. به طور

فزاینده، سهامداران از جمله سهامداران فعال و پرسروصداتر خواستار تأکید بیشتر بر پایداری و تأثیرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی هستند.

■ تعداد سازمان‌هایی که راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی پوشش می‌دهد در حال گسترش است، از جمله ذی‌نفعان کوچک‌تر به عنوان مثال، شرکت‌های کوچک و متوسط که به طور داوطلبانه در پی اهداف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی؛ مشابه شرکت‌های بزرگ هستند یا در حال توسعه آن هستند. آن‌ها به اندازه کسانی که موظف به گزارش‌دهی و افشا هستند، به حمایت، راهنمایی و توجه نیاز دارند.

■ تمایل بر این بوده است که عمدتاً بر ریسک‌های مرتبط با آب و هوا، استفاده از منابع و چرخش، مانند دستیابی به خالص صفر و سایر الزامات گزارش‌دهی زیست‌محیطی، تمرکز شود. تمرکز زیست‌محیطی بر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی در محیط‌های شرکتی غالب بوده است. با توجه به این شناخت که عوامل زیست‌محیطی و اجتماعی باید همزیستی داشته باشند و در حاکمیت یک سازمان گنجانده شوند، عوامل اجتماعی و حاکمیتی به طور فزاینده‌ای نیاز به تقویت دارند.

■ شناخت چگونگی اجرا و اعمال اطلاعات و چارچوب‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی وجود دارد. سازمان‌ها با انواع و اندازه‌های مختلف در حال تعیین چگونگی ایجاد اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی هستند.

■ جهت‌گیری‌های مهم برای سازمان‌ها عبارتند از:

○ چگونگی به حداکثر رساندن پتانسیل داده‌ها و اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی برای ایجاد پروفایل‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی سازمانی، مدیریت تأثیرات، بهبود پایداری و ارائه شواهد برای پاسخگویی عملکردی.

○ نظارت و ارزیابی کیفیت عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی خود.

○ بهبود تصمیم‌گیری‌های خود.

○ شناسایی روندها و استفاده از تجزیه و تحلیل برای نظارت بر سیاست‌ها و جهت‌گیری خود برای بهبودهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی.

اجرای چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی می‌تواند با شکل‌دهی سیاست‌ها و رویه‌های مرتبط با محیط‌زیست، ارزش‌ها و شرایط اجتماعی، استراتژی‌ها و اقدامات سازمانی در زمینه پایداری را بهبود بخشیده و تسریع کند. ارزش افزوده ناشی از پذیرش چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی از طریق استراتژی‌ها، اقدامات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی و نحوه انجام گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی نشان داده می‌شود. بنابراین، راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی هم سازمان و هم جامعه را تقویت می‌کند.

این درک فزاینده وجود دارد که راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی می‌تواند و باید به عنوان اهرمی اصلی در موفقیت یک سازمان با گسترش مسیرهای توسعه اقتصادی، زیست‌محیطی و اجتماعی، ایجاد مزیت رقابتی و تسریع پایداری و رفاه تلقی شود.

۰.۴ چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی

این سند، به عنوان یک چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، اصول فراگیر، ساختاری منسجم و راهنمایی برای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی ارائه می‌دهد، به طوری که همه ذی‌نفعان می‌توانند اطمینان حاصل کنند که در چارچوب مجموعه اصول یکسانی فعالیت می‌کنند. این چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به گونه‌ای طراحی شده است که انعطاف‌پذیر باشد تا بتواند برای سازمان‌ها در همه اندازه‌ها، بخش‌ها و حوزه‌های قضایی قابل اجرا باشد، ضمن اینکه تغییرات در تأکید که می‌تواند در راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به طور گسترده‌تر پدیدار شود را منعکس می‌کند. این سند تفاوت‌های منطقه‌ای و اقتصادی، از جمله انعطاف‌پذیری برای سازمان‌ها در مناطق در حال توسعه و سازمان‌هایی با منابع محدود را در نظر می‌گیرد. برای مثال، این چارچوب به گونه‌ای طراحی شده است که برای شرکت‌های کوچک و متوسط و سازمان‌ها در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه، چه ملزم به گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی باشند و چه به طور داوطلبانه در راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی مشارکت کنند، قابل دسترسی باشد.

این سند مسیرهای افزایشی را برای سازمان‌هایی با نظارت نظارتی محدود یا ظرفیت فنی محدود ارائه می‌دهد و به همه سازمان‌ها امکان می‌دهد در رویه‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی مشارکت کنند.

یک استراتژی و اجرای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی برای پیشبرد پایداری در نظر گرفته شده است. پیروی از اصول راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی این سند می‌تواند ارزش قابل توجهی را از نظر موارد زیر به یک سازمان اضافه کند:

- افزایش سرمایه: راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی می‌تواند یک معیار رتبه‌بندی/الزام باشد.
- روابط نظارتی: برچسب‌گذاری و بازاریابی «سبز» در حال حاضر یا در فرآیند تنظیم شدن هستند و الزامات افشای مرتبط با آب و هوا برای بسیاری از سازمان‌ها احتمالاً افزایش خواهد یافت.
- مشتریان: به طور فزاینده‌ای مشتریان می‌توانند بر اساس ارزش‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی خرید کنند یا حفظ شوند.
- پرسنل: جذب سازمان‌هایی با فرهنگ طرفدار راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی می‌شوند.
- سهامداران: بازده بالقوه بهبود یافته، آینده‌نگری، کاهش ریسک شهرت.

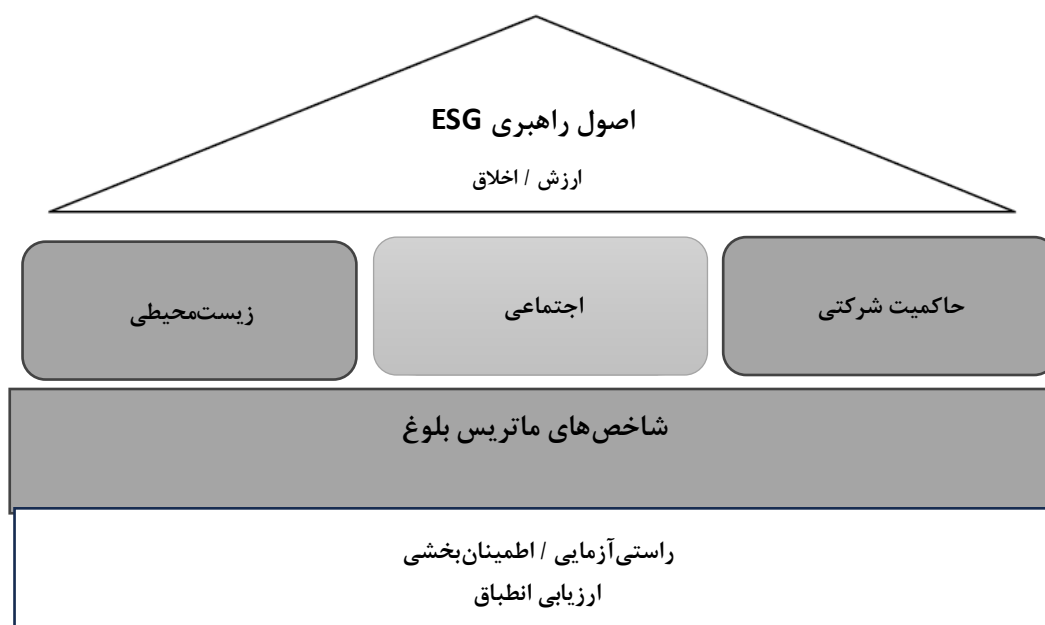
- استفاده از منابع: بهبود چرخش منابع محدود.
- اقدامات کاهش و سازگاری با آب و هوا: ترویج انتقال آب و هوا و افزایش تاب‌آوری.

هدف این سند کمک به گسترده‌ترین گروه ممکن از ذی‌نفعان و کمک به سازمان‌ها در انواع و اندازه‌های مختلف برای شروع، تعمیق یا بلوغ سفر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی خود به روشی واضح، قابل دسترس و سراسر است. چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی به گونه‌ای طراحی شده است که مکمل و قابل تعامل با چارچوب‌های گزارش‌دهی داوطلبانه و نظارتی موجود باشد تا هماهنگی و همسویی جهانی در اصول و رویکردهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را تسهیل کند. چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیت شرکتی (شکل ۱ را ببینید) از استانداردهای بین‌المللی موجود مرتبط، بدون بازنویسی آن‌ها، استفاده می‌کند تا مواد قابل اعتماد را در یک ساختار فراگیر از اصول و مضامین فرابخشی که توسط شاخص‌های کلیدی عملکرد پشتیبانی می‌شوند، گرد هم آورد.

این سند مستقیماً به نیازهای شناسایی شده ذی‌نفعان، از جمله مشاغل، سرمایه‌گذاران، جوامع، دولت‌ها و مصرف‌کنندگان، پاسخ می‌دهد که به نوبه خود باید به الزامات نظارتی پاسخ دهند. این سند نتیجه‌محور و مبتنی بر عملکرد است و رویکردی جامع و قابل اندازه‌گیری را امکان‌پذیر می‌کند و تغییر پایدار را تسهیل می‌کند.

چارچوب اصول در این سند بر جنبه‌های غیرمالی ادعاها، گزارش‌دهی و افشا، و نه صرفاً بر رویه‌های حسابداری، تمرکز دارد. دارایی‌های مشهود و نامشهود باید در ارزیابی ریسک‌ها و فرصت‌ها ادغام شوند.

اجزای اصلی این سند در شکل ۱ ارائه شده است.

۵.۰ بلوغ

چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، فراتر از گزارش‌دهی عمل می‌کند و اذعان دارد که نتایج مثبت، در صورتی که فرهنگ حمایتی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در سراسر سازمان نهادینه شود، مؤثرتر، سازنده‌تر و پایدارتر خواهند بود. حاکمیت خوب، امکان توسعه یک فرهنگ منسجم راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را فراهم می‌سازد. راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی یک موقعیت ثابت با نتیجه قبولی‌ردي نیست، بلکه سفری برای رشد و تعمیق بلوغ راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی است که بهبود مستمر را ادغام می‌کند.

یک ماتریس بلوغ در بخش ۷.۶ گنجانده شده است که نتایج متفاوت برای جوامع (اجتماعی) و محیط‌زیستی را در چهار سطح بلوغ نشان می‌دهد. این سند برای تطبیق با سازمان‌هایی طراحی شده است که تازه سفر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی خود را آغاز کرده‌اند، سازمان‌هایی که در حال پیشرفت هستند اما مطمئن نیستند که گام بعدی چیست، و سازمان‌هایی که تجربه دارند اما مایلند به پیشروی ادامه دهند یا مرزها را جابجا کنند و به رهبران این حوزه تبدیل شوند.

بلوغ باید از نظر نحوه نهادینه شدن اعتبار و اعتماد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی نیز مورد توجه قرار گیرد. ادعاها و گزارش‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی باید صادقانه، منصفانه و غیر گمراه‌کننده باشند (به بخش ۹.۲.۳ مراجعه کنید). اجرای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی همیشه باید از نیت (یعنی روح) پشت کلمات پیروی کند و نه صرفاً از قرائت تحت‌اللفظی هر بیانیه، الزام، قانون یا مشخصات.

بلوغ بیشتر در راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی باید ارزش افزوده و نوآوری بیشتری را در مقابله با اثرات زیست‌محیطی و اجتماعی، هم در سطح سازمانی و هم در سطح خارجی، برای جوامع گسترده‌تر و محیط‌زیستی به ارمغان آورد.

چارچوب پیاده‌سازی اصول راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی

۱. دامنه کاربرد

این سند یک چارچوب سطح بالا و مجموعه‌ای از اصول را ارائه می‌دهد تا راهنمایی‌هایی در مورد نحوه پیاده‌سازی و نهادینه کردن اصول راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در فرهنگ یک سازمان به منظور پشتیبانی از مدیریت عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، اندازه‌گیری و گزارش‌دهی، و امکان‌پذیر ساختن

سازگاری، قابلیت مقایسه و قابلیت اطمینان گزارش‌ها و روبه‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی در سطح جهانی ارائه دهد.

این سند راهنمایی‌هایی ارائه می‌دهد که اصول و تفکرات سطح بالا را که شامل تمام عناصر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی می‌شود، شناسایی می‌کند، و در نتیجه راه‌حل‌های یکپارچه، همراه با شاخص‌های کلیدی عملکرد قابل اندازه‌گیری، برای پشتیبانی از ارزیابی سطوح بلوغ در داخل سازمان ارائه می‌دهد.

این سند برای طیف گسترده‌ای از سازمان‌ها با انواع و اندازه‌های مختلف در سراسر جهان، از جمله شرک‌ت‌های کوچک و متوسط و سازمان‌ها در کشورهای با درآمد پایین و متوسط، قابل اجرا است. این سند مکمل و قابل تعامل با چارچوب‌های گزارش‌دهی داوطلبانه و نظارتی موجود است تا تسهیل‌کننده هماهنگ‌سازی و هم‌راستایی جهانی در اصول و رویکردهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی باشد و خود به تنهایی یک چارچوب گزارش‌دهی نیست.

۲. مراجع الزامی

هیچ مرجع الزامی در این سند وجود ندارد.

۳. اصطلاحات و تعاریف

به منظور استفاده در این سند، اصطلاحات و تعاریف زیر اعمال می‌شوند.

سازمان بین‌المللی استانداردسازی و کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک پایگاه‌های داده اصطلاحات را برای استفاده در استانداردسازی در آدرس‌های زیر نگهداری می‌کنند:

— پلتفرم مرور آن‌لاین سازمان بین‌المللی استانداردسازی:

در آدرس (<https://www.iso.org/obp>)(<https://www.iso.org/obp>) قابل دسترسی است.

— الکتروپدیا کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک:

در آدرس (<https://www.electropedia.org/>)(<https://www.electropedia.org/>) قابل دسترسی است.

۳.۱ پایداری

وضعیت سیستم جهانی، شامل جنبه‌های زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی، که در آن نیازهای حال حاضر بدون به خطر انداختن توانایی نسل‌های آینده برای برآوردن نیازهای خود برآورده می‌شود.

[منبع: راهنمای ISO 82:2019، 3.1، [4]، اصلاح شده — نکته ۱ و نکته ۲ حذف شده‌اند.]

۳.۲ توسعه پایدار

توسعه‌ای که نیازهای حال حاضر را بدون به خطر انداختن توانایی نسل‌های آینده برای برآوردن نیازهای خود برآورده می‌کند.

[منبع: ISO 26000:2010، 2.23، [5]، اصلاح شده — نکته ۱ حذف شده است.]

۳.۳ طرف ذینفع

ذی‌نفع

کاربر مورد نظر

شخص یا سازمانی که می‌تواند بر یک تصمیم یا فعالیت تأثیر بگذارد، از آن تأثیر بپذیرد، یا خود را تحت تأثیر آن تصمیم یا فعالیت بداند.

مثال: مشتریان، مالکان، افراد در یک سازمان، تامین‌کنندگان، بانکداران، تنظیم‌کنندگان، اتحادیه‌ها، شرکا یا جامعه که می‌تواند شامل رقبا یا گروه‌های فشار مخالف باشد.

[منبع: ISO 9000:2015، 3.2.3، [6]، اصلاح شده — کاربر مورد نظر اضافه شده و نکته ۱ حذف شده است.]

۳.۴ پرسنل

افراد در رابطه‌ای که به عنوان یک رابطه کاری در قانون یا رویه ملی، یا در هر رابطه قراردادی که به فعالیت آن از سازمان وابسته است، شناخته می‌شود.

[منبع: ISO 37301:2021، 3.22، [7]]

۴. اصول و رویه‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی

۴.۱ اصول فراگیر

اصول زیر در توسعه آن محوری هستند و باید در سراسر کاربرد، گزارش‌دهی و ارزیابی آن اعمال شوند:

الف) یکپارچگی: اعمال اخلاق مشترک، بهره‌گیری از عناصر استقلال، عینیت، گشودگی و شفافیت در تمام تصمیم‌گیری‌ها و گزارش‌دهی‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی؛ با مکانیزم‌های پاسخگویی مؤثر مبتنی بر رهبری، سیستم‌ها و کنترل‌های سالم، از جمله بازخورد از طرف‌های ذینفع.

ب) نتیجه‌محور: شناسایی، ارزیابی و مدیریت نتایج مستقیم و غیرمستقیم، استراتژیک و عملیاتی، و همچنین نتایج اثرات زیست‌محیطی و اجتماعی بر اساس تصمیمات و فعالیت‌ها، از جمله پیامدهای مورد نظر و ناخواسته بر سازمان و از سوی آن.

ج) عدالت: اطمینان از ارزش‌های مشترک و تعادل منافع طرف‌های ذینفع به روشی تا حد امکان عینی، منصفانه و بی‌طرفانه، با در نظر گرفتن ریسک‌ها و فرصت‌های بلندمدت و کوتاه‌مدت، ملاحظات عملی مانند دسترسی به منابع، ابعاد اهمیت و منافع تمام طرف‌های ذینفع مرتبط، از جمله نسل‌های آینده.

د) ریسک‌ها و فرصت‌ها: ادغام شناسایی، درک و مدیریت ریسک‌ها و فرصت‌ها در استراتژی‌ها و عملیات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، از جمله در سراسر زنجیره ارزش و اثرات گسترده‌تر بر محیط زیست و جامعه و از سوی آن‌ها.

ه) مبتنی بر شواهد: شناسایی و ارزیابی نتایج به صورت علمی یا تحلیلی تا حد امکان، با استفاده از شواهد قابل اعتماد و قابل تأیید، اولویت‌بندی ریسک‌ها و فرصت‌های خارجی و داخلی و اهمیت آن‌ها.

و) بلوغ: بهبود مستمر، نهادینه‌سازی و به‌روزرسانی رویه‌های خوب برای ادغام راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به عنوان یک ارزش اصلی در سازمان با مدیریت، اندازه‌گیری و گزارش‌دهی مؤثر ریسک‌ها و فرصت‌ها، اطمینان از اینکه راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به عنوان بخشی از DNA، ارزش‌های اصلی، محرک‌ها و یادگیری، ادغام و مالکیت می‌شود، نه یک الزام خارجی، تک‌مرحله‌ای و چک‌باکسی.

۴.۲ ریسک‌ها و فرصت‌ها

۴.۲.۱ کلیات

شناسایی و درک ریسک‌ها و فرصت‌ها در راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی هنگام در نظر گرفتن اثرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی بر سازمان یا توسط سازمان اساسی است و باید توسط مدیریت ارشد که لحن سازمان خود را تعیین می‌کنند، ثبت شود. پس از شناسایی و درک، سازمان باید ریسک‌ها و فرصت‌ها را مدیریت کند یا فرآیندها و رویه‌هایی برای رسیدگی به ریسک‌ها و فرصت‌هایی که به عنوان قابل توجه تعیین شده‌اند، داشته باشد.

بسیاری از کارشناسان مدیریت ریسک، ریسک‌ها را هم مثبت و هم منفی در نظر می‌گیرند و بنابراین ریسک‌ها و فرصت‌ها را تحت عنوان «ریسک» مبنا قرار می‌دهند (به ISO 31000 [۸] مراجعه کنید).

به منظور استفاده در این سند و برای کمک به درک ریسک‌ها و فرصت‌ها، ریسک‌ها منفی و فرصت‌ها مثبت هستند (به عنوان مثال، ریسک از دست دادن جان یا اموال در سیل منفی است). فرصتی (مثبت) که توسط سیل ایجاد می‌شود، می‌تواند توسعه مکانیزم‌های دفاع از سیل جدید، فروش بیشتر کیسه‌های سیل یا ایجاد دفاع‌های طبیعی بیشتر در برابر سیل باشد، که به طور مؤثر احیای زیستگاه را پرورش می‌دهد.

ریسک‌ها و فرصت‌ها به یک رویداد یا شرایط نامشخص مربوط می‌شوند که در صورت وقوع، می‌تواند اثرات یک یا چند عامل یا اثرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را تغییر دهد. فرصت‌ها به عنوان نوعی ریسک می‌توانند نشان‌دهنده پتانسیل نتایج یا مزایای مثبت باشند.

عدم قطعیت ریسک‌ها و فرصت‌ها باید شناسایی و/یا تعیین و ارزیابی شود تا به عنوان اثرات بااهمیت مشارکت کنند. اهمیت و بزرگی ریسک‌ها و فرصت‌ها تعیین می‌کند که آیا اقدام بیشتری باید انجام شود یا خیر. ارزیابی ریسک و فرصت در یک زمینه راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی می‌تواند منجر به کاهش، سازگاری یا پذیرش پیامدها یا پیامدهای احتمالی بدون اقدام شود. آستانه‌های ریسک و فرصت به صورت فردی و سازمانی متفاوت است، بنابراین شناسایی و ارزیابی ریسک‌ها و فرصت‌ها، از جمله احتمال وقوع چیزی در یک بازه زمانی معین، می‌تواند ذهنی باشد.

پاسخ به ارزیابی می‌تواند توسط موارد زیر تعیین شود:

— بررسی ارزیابی انجام شده؛

— وابستگی به میزان تمایل به ریسک و فرصت سازمان یا افرادی که تصمیم‌گیری می‌کنند؛

— در نظر گرفتن و احترام به دانش و درک تمام طرف‌های ذینفع مرتبط از ریسک‌ها و فرصت‌ها از طریق تعامل (به ۴.۴.۳ مراجعه کنید)؛

— در نظر گرفتن ویژگی‌های ذاتی سیستم (به عنوان مثال، سازمان، فرآیند، محیط، سیستم‌های اجتماعی): ویژگی‌های سیستمی؛

— اتخاذ رویکرد تفکر سیستمی به پیامدهای اقدامات انجام شده (یا نشده)، یعنی درک اثرات زنجیره‌ای (به عنوان مثال، کاهش یا سازگاری با ریسک‌های سیل در یک منطقه که اثرات حوضه بالادستی یا پایین‌دستی را ایجاد می‌کند).

ریسک‌ها و فرصت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در زمینه موارد زیر تعیین می‌شوند:

— عوامل راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و اثرات مرتبط با آن‌ها؛

— اهمیت (اهمیت مالی و/یا اهمیت تأثیر، اثرات از داخل به خارج/از خارج به داخل)؛

— اهمیت و بزرگی هر تأثیر؛

— اینکه آیا تأثیرات مستقیم یا غیرمستقیم هستند؛

— دیدگاه‌های طرف‌های ذینفع در مورد ریسک‌ها و فرصت‌های واقعی و/یا ادراک شده؛

— فرصت‌ها و مزایای مرتبط با آن‌ها.

نهادینه کردن یک رویکرد استراتژیک، مبتنی بر ریسک و فرصت به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، اغلب در کنار توسعه پایدار، در فعالیتهای سازمان، از برنامه‌ریزی مؤثر و منسجم در مدیریت نتایج منفی و مثبت در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت پشتیبانی می‌کند.

ریسک‌ها و فرصت‌ها باید در کل سازمان، در طول چرخه عمر محصول، خدمات و زنجیره ارزش، هم در داخل و هم در خارج، در نظر گرفته شوند.

هم ریسک‌ها و هم فرصت‌ها و پیامدهای آن‌ها را می‌توان از طریق انجام ارزیابی ریسک و فرصت یا ارزیابی اهمیت شناسایی کرد. هنگامی که ریسک‌ها شناسایی می‌شوند، تصمیم‌گیرندگان باید علت مستقیم، علت ریشه‌ای یا علل غیرمستقیم را مورد توجه قرار دهند. هنگامی که فرصت‌ها شناسایی می‌شوند، تصمیم‌گیرندگان باید فعال باشند و به دنبال فرصت‌های نوظهور باشند. در هر دو مورد، این چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی کمکی برای تولید راه‌حل‌ها است.

۴.۲.۲ اصول و چارچوب

۴.۲.۲.۱ اصول

اصول ریسک و فرصت بر اساس ایجاد و حفاظت از ارزش بنا شده‌اند. ویژگی‌های مدیریت مؤثر و کارآمد ریسک و فرصت به عنوان داشتن رویکردی شناسایی شده است که:

— یکپارچه: رویکردی جامع که فعالیتهای سازمان را در ارتباط با جامعه و محیط زیست در نظر می‌گیرد.

— ساختاریافته و جامع: به نتایج سازگار و قابل مقایسه کمک می‌کند.

—سفارشی‌شده: قابل سفارشی‌سازی و متناسب با زمینه اهداف مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي سازمان.

—فراگیر: مشارکت مناسب و به موقع طرف‌های ذینفع، اطمینان از شنیده شدن دیدگاه‌های آن‌ها و در نظر گرفتن آن‌ها هنگام توسعه و اجرای استراتژی‌ها و اقدامات مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي.

—پویا: پیش‌بینی، شناسایی، تصدیق و پاسخگویی به تغییرات در زمان واقعی و بر اساس اقتضای شرایط، با یادآوری گزارش تغییرات قابل توجه که بزرگی اثرات بااهمیت را به موقع تغییر می‌دهند.

و موارد زیر را در نظر می‌گیرد:

—بهترین اطلاعات موجود: استفاده از اطلاعات علمی و معتبر در صورت امکان، ضمن شناسایی و اطلاع‌رسانی فرضیات، محدودیت‌ها و عدم قطعیت‌ها.

—عوامل انسانی و فرهنگی: در نظر گرفتن رفتار و فرهنگ به عنوان تأثیر قابل توجه بر ارزیابی ریسک و فرصت، تأثیرگذاری بر تمام سطوح (به عنوان مثال، فردی، تیمی یا گروهی، سازمانی، اجتماعی، فرهنگی) و مراحل (به عنوان مثال، شناسایی، ارزیابی، کاهش یا پاسخ، ارتباط)، از جمله افراد خارج از سازمان و مناطق جغرافیایی.

—بهبود مستمر: استفاده از یادگیری و تجربه برای اصلاح ارزیابی ریسک و فرصت، استراتژی‌ها و اجرای اقدامات.

یادداشت: به ISO 31000 [۸] مراجعه کنید.

۴.۲.۲.۲ چارچوب

۴.۲.۲.۲.۱ کلیات

راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي، بعد اضافی به ریسک‌ها و فرصت‌ها و مدیریت آن‌ها اضافه می‌کند. سازمان باید ریسک‌ها و فرصت‌های ناشی از سازمان برای محیط زیست و جامعه، به ویژه برای جوامع بلافاصله و بالقوه گسترده سازمان که می‌توانند تحت تأثیر یا حمایت فعالیت‌های آن قرار گیرند، را شناسایی، ارزیابی یا سنجش، مدیریت و گزارش کند.

یک جنبه کلیدی چارچوب مدیریت ریسک و فرصت، تسهیل تعامل و تحلیل با طرف‌های ذینفع، ادغام دیدگاه‌ها و انتظارات آن‌ها در فعالیت‌ها، عملکردهای و تفکر سیستمی مهم، برای اطلاع‌رسانی تصمیم‌گیری و هدایت نتایج استراتژیک است.

اثر بخشی مدیریت ریسک‌ها و توسعه فرصت‌ها به اثر بخشی تعامل با طرف‌های ذینفع بستگی دارد. مدیریت ریسک و فرصت باید از دیدگاه‌های متفاوت تمام طرف‌های ذینفع مرتبط استفاده کند. جایی که سازمان در حال انجام

فعالیت‌ها و گزارش‌دهی مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی است، این امر باید ریسک‌ها و فرصت‌ها را نه تنها برای سازمان، بلکه برای سایر طرف‌های ذینفع که می‌توانند تحت تأثیر قرار گیرند، منعکس کند.

منابع کافی باید توسط مدیریت ارشد اختصاص داده شود، تا مدیریت ایمن آسیب و توانایی بهره‌برداری از فرصت‌های مناسب را امکان‌پذیر سازد. یک نقشه راه قوی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی باید از تصمیم‌گیرنده در تخصیص منابع مطابق با نیازهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی پشتیبانی کند.

استانداردهای بین‌المللی متعددی برای کمک به سازمان‌ها در مدیریت ریسک‌ها و فرصت‌ها وجود دارد (به ۴.۲.۴ مراجعه کنید). دیدگاه صریحاً برون‌گرا در ارزیابی ریسک‌ها و فرصت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی نیازمند ابزارهای اضافی برای تعریف و ارزیابی محیط‌ها و جوامع بالقوه تحت تأثیر (به عنوان مثال، ارزیابی ریسک زیست‌محیطی و/یا ارزیابی تأثیر اجتماعی) است.

با توجه به اینکه بخش عمده‌ای از راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، به ویژه تأثیر اجتماعی، می‌تواند برای سازمان‌ها جدید باشد، ضرورت بیشتری برای همکاری جمعی با سازمان‌ها در این بخش وجود دارد. تصمیم‌گیرندگان باید تأثیرات را در بخش‌ها و طرف‌های ذینفع گسترده‌تر ابتدا، با ایجاد منابع شواهد قابل اعتماد و معتبر و دوم، با تعیین نحوه آزمایش و ارزیابی داده‌ها و اطلاعات مشترک ارزیابی کنند. سازمان‌های نوآور چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را برای آماده‌سازی و پالایش داده‌ها با داشتن مجموعه‌های داده جدید مرتبط با شاخص‌های کلیدی عملکرد، یادگیری نحوه رد داده‌های نادرست یا نتایج نامناسب، دنبال خواهند کرد. پایش افق مهم است، زیرا الزامات نظارتی، انتظارات اجتماعی و هنجارهای پذیرفته شده عمومی احتمالاً به تکامل و تغییر تمرکز ادامه خواهند داد.

پایش بازار، تحلیل روند، مدل‌سازی پیش‌بینی و پیش‌بینی نیز می‌تواند در تعیین میزان قرار گرفتن سازمان در معرض ریسک‌ها و فرصت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی نوظهور یا قابل پیش‌بینی کمک کند.

جنبه‌هایی مانند تغییرات آب و هوایی، تنوع زیستی، حقوق بشر، برده‌داری مدرن، برابری، تنوع و شمول، مرتبط نه تنها با سازمان، بلکه با زنجیره ارزش و مشتریان آن یعنی بالادستی و پایین‌دستی، باید ارزیابی شود.

ارتباطات و تعامل مناسب سازمان‌ها با طرف‌های ذینفع مرتبط باید آن طرف‌های ذینفع را قادر سازد تا به مشارکت‌کنندگان فعال در ایجاد و حفاظت از ارزش تبدیل شوند.

۴.۲.۲.۲ توسعه چارچوب ریسک و فرصت

توسعه چارچوب ریسک و فرصت تابعی از حاکمیت خوب است و باید در موارد زیر مورد توجه قرار گیرد:

—رهبری و تعهد: مدیریت ارشد/نهادهای حاکمیت و نظارتی، در صورت لزوم، باید نیرویی پویا و پیشگام باشند و اطمینان حاصل کنند که منابع مناسب در هر مرحله و سطحی از چرخه ریسک و فرصت مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی از جمله ارتباط به موقع و مناسب با توجه به شرایط در دسترس قرار می‌گیرد.

—ادغام: درک ساختارهای سازمانی، فرهنگ ریسک و زمینه سازمان و استفاده از این درک برای ادغام ارزیابی و مدیریت ریسک و فرصت در هر جنبه از سازمان، از جمله در نظر گرفتن عوامل و اثرات زیست‌محیطی و اجتماعی خارجی.

—طراحی: ارزیابی ریسک و فرصت، استراتژی‌ها و برنامه‌های اجرایی از جمله ارتباطات و تعامل باید تمام عوامل و اثرات مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی (درک زمینه) را در نظر بگیرند، و افراد و/یا تیم‌های مسئول و پاسخگو را برای مدیریت حجم کار اختصاص دهند.

—اجرا: توسعه برنامه‌ها، سیاست‌ها و رویه‌های مناسب، با منابع کافی و مجوزهای لازم، بر اساس فرآیند تصمیم‌گیری و میزان تمایل سازمان به ریسک راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، با در نظر گرفتن دیدگاه‌های طرف‌های ذینفع، برای شناسایی و اجرای تقویت، کاهش، انطباق، اقدامات پایدار و سایر اقدامات پیشگیرانه در دستیابی به اهداف.

—ارزیابی: ایجاد بازبینی‌های دوره‌ای از اثربخشی چارچوب ریسک و فرصت، در عین اطمینان از اینکه در صورت ظاهر شدن ریسک‌ها و فرصت‌های قابل توجه، مداخله قابل انجام است.

—بهبود: تطبیق و اجرای درس‌های آموخته شده با درک جدید در عرصه سریع در حال تحول راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و پایداری، جنبه مهمی از ایجاد ریسک و فرصت و حفاظت از ارزش است.

یادداشت ۱: برای اطلاعات بیشتر در مورد ریسک، به ISO 31000 [۸] مراجعه کنید.

حاکمیت ریسک و فرصت شامل پذیرش مسئولیت شناسایی، پاسخ و ارتباط مستمر ریسک و فرصت سازمان در مورد رویکرد انتخابی با طرف‌های ذینفع مرتبط در صورت لزوم است.

برای اطمینان از اینکه سازمان هدف خود را برآورده می‌کند و به نتایج استراتژیک مورد نظر دست می‌یابد، نهاد حاکم (یا رهبری) باید:

— فرهنگ سازمان را با توجه به نحوه رویکرد به مدیریت ریسک‌ها و فرصت‌ها ایجاد کند.

— اطمینان حاصل کند که هنگام تصمیم‌گیری نهاد حاکم یا رهبری، ماهیت و میزان ریسک‌ها و فرصت‌های پیش رو را ارزیابی، رسیدگی، نظارت و اطلاع‌رسانی می‌کند.

— بر فعالیتهای مدیریت ریسک و فرصت سازمان نظارت کند.

یادداشت ۲: برای اطلاعات بیشتر در مورد حاکمیت شرکتی، به ISO 37000 [۹] مراجعه کنید.

۴.۲.۳ رویکردهای مبتنی بر ریسک و فرصت

برای اطمینان از مدیریت بهینه مبتنی بر ریسک و فرصت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، یک سازمان می‌تواند فرآیند زیر را اجرا کند:

الف) تعیین استراتژی‌ها و اولویتهای سازمان: مدیریت ریسک‌ها و فرصتهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی داخلی و خارجی سازمان.

ب) شناسایی ریسک‌ها و فرصتهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی: شناسایی ریسک‌ها و فرصتهای خاص راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی که می‌تواند بر سازمان و طرفهای ذینفع آن تأثیر بگذارد.

ج) ارزیابی ریسک‌ها و فرصتهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی: تجزیه و تحلیل و اعتبارسنجی احتمال بروز ریسک‌ها و فرصت‌ها و ارزیابی تأثیر آنها بر نتایج سازمان در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت، از جمله هرگونه تأثیر بر تمام طرفهای ذینفع آن.

د) رسیدگی به ریسک‌ها و فرصتهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی: در چارچوب میزان تمایل سازمان به ریسک و فرصت، انتخاب استراتژی‌های مناسب ریسک و فرصت (پذیرش، انطباق، اجتناب، ارتقا، نوآوری، کاهش، نظارت، تقلیل، انتقال و غیره) و استقرار ابزارهای لازم برای رسیدگی مؤثر به ریسک‌ها و فرصتهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی (مصنوعات، کنترل‌ها، سیاست‌ها، رویه‌ها و غیره).

ه) نظارت و گزارش‌دهی ریسک‌ها و فرصتهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی: سازمان‌ها باید نظارت سیستماتیک و مداوم بر ریسک‌ها و فرصتهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی خود را اجرا کنند؛ اطمینان حاصل کنند که بازبینی‌های منظم برای نظارت بر ریسک‌ها و فرصتهای آنها انجام می‌شود و هر موردی که خارج از میزان تمایل و تحمل ریسک و فرصت قرار می‌گیرد را شناسایی کنند و در این موارد، این ریسک‌ها و فرصت‌ها را به گونه‌ای مدیریت کنند که به میزان تمایل/مدل ریسک بازگردند. گزارش‌های منظم باید به نهاد حاکم (یا رهبری) سازمان و در صورت لزوم، تنظیم‌کنندگان آن و سایر طرفهای ذینفع ارائه شود.

۴.۲.۴ اطلاعات بیشتر

برای اطلاعات بیشتر در مورد ریسک‌ها و فرصت‌ها، به ISO 31000، IEC 31010، ISO 31073 [8] و ISO 31073 [10] [۱۱] و IWA 31 [۱۲] مراجعه کنید.

۴.۳ پاسخگویی و شفافیت

پاسخگویی و شفافیت اصول حیاتی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی هستند، که بر نیاز به درک دیدگاه‌های خارجی و شکل‌دهی فعالیت‌های سازمانی برای پاسخگویی و ارائه نتایج اجتماعی و زیست‌محیطی خارجی، با مشارکت و حمایت طرف‌های ذینفع خارجی، تأکید می‌کنند. سازمان‌ها اطلاعات مرتبط و بااهمیت را در مورد عملیات، زنجیره ارزش، عملکرد و تأثیرات خود بر عوامل راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی افشا می‌کنند. شفافیت و پاسخگویی اعتماد ایجاد می‌کنند، به مدیریت ریسک‌های شهرت کمک می‌کنند و اعتماد سرمایه‌گذاران و سایر طرف‌های ذینفع را تقویت می‌کنند. سازمان‌ها تشویق می‌شوند که گزارش سالانه/دوره‌ای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و یا پایداری را منتشر کنند، که جزئیات ابتکارات، پیشرفت و اهداف آینده راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را بیان می‌کند. شفافیت ناکافی می‌تواند ریسک‌های قابل توجهی برای اعتماد طرف‌های ذینفع و شهرت سازمانی ایجاد کند. برای کاهش یا رسیدگی به ریسک، سازمان‌ها باید استراتژی‌های ارتباطی واضح را اجرا کنند و از صحت اطلاعات افشا شده اطمینان حاصل کنند (به ۷.۷ و ۹.۲.۳.۱ مراجعه کنید).

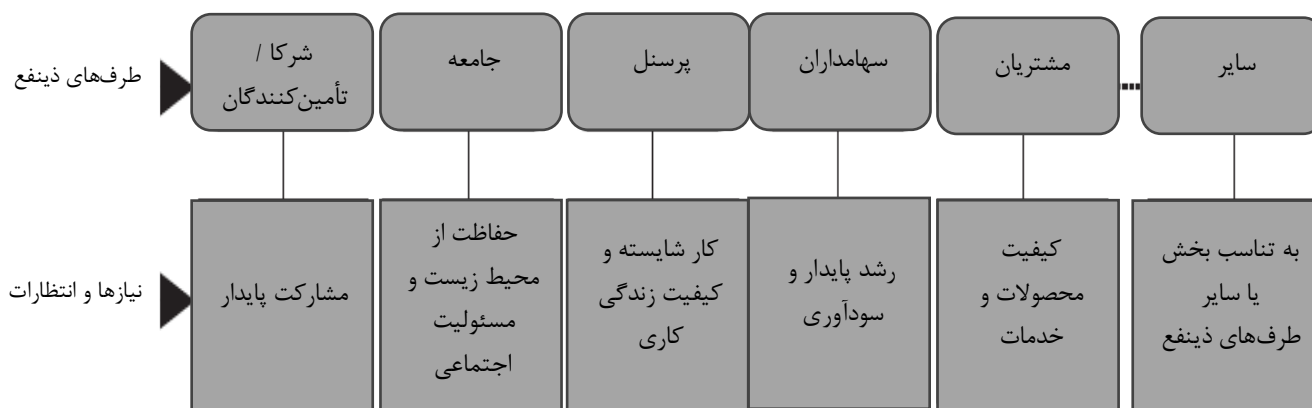
۴.۴ شناسایی و تعامل با طرف‌های ذینفع

۴.۴.۱ کلیات

طرف‌های ذینفع راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، سازمان‌ها یا افرادی هستند که در هر تصمیم یا فعالیت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی منافع دارند. منافع روابطی را ایجاد می‌کنند، حتی اگر سازمان‌ها یا افراد از آن‌ها آگاه نباشند.

بنابراین شناسایی طرف‌های ذینفع (به شکل ۲ مراجعه کنید) و تعامل با آن‌ها در رابطه با منفعی که می‌تواند به طور واقعی یا بالقوه مبنای ادعا باشد، مهم است.

یادداشت: در اینجا، ادعا با ادعای ارزیابی انطباق، یا ادعایی در مورد مسائل مالی یا حقوقی یکسان نیست، بلکه ادعایی در مورد حق شنیده شدن است (به ISO 26000:2010، 5.3.2 [5] مراجعه کنید).

منبع: اقتباس از ISO 9004:2018، [۱۳] شکل ۲.

شکل ۲ - نمونه‌هایی از طرف‌های ذینفع و نیازها و انتظارات آن‌ها

۴.۴.۲ شناسایی طرف‌های ذینفع

شناسایی طرف‌های ذینفع باید اطمینان حاصل کند که همه افرادی که دارای منافع شناسایی شده‌اند، نماینده منافع مورد پیگیری هستند.

هنگام شناسایی طرف‌های ذینفع در رابطه با منافع مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي، سوالات زیر باید پرسیده شود:

— چه کسانی ممکن است تحت تأثیر تصمیمات یا فعالیت‌ها قرار گیرند، از جمله افراد در زنجیره ارزش، با یادآوری اینکه تأثیرات می‌توانند مستقیم یا غیرمستقیم، ادراک شده یا واقعی، گذشته، حال یا آینده باشند، و آیا می‌توان آن‌ها را کمی و/یا کیفی ارزیابی کرد؟

— چگونه تمام منافع مرتبط را شناسایی کنیم و چه کسانی احتمالاً نگرانی‌ها را ابراز خواهند کرد؟

— آیا کسانی که نگرانی‌ها را ابراز می‌کنند، صدای نماینده‌ای را فرا می‌خوانند و آیا منافع نادیده گرفته شده یا به طور نامناسبی محروم یا حذف شده‌اند؟

— چه کسانی هنگام نیاز به رسیدگی به نگرانی‌های مشابه درگیر بوده‌اند؟

— چه کسانی می‌توانند به رسیدگی به تأثیرات خاص کمک کنند؟

— چه کسانی می‌توانند بر توانایی سازمان برای عمل مسئولانه تأثیر بگذارند؟

— الزامات قانونی و سایر الزامات چه هستند؟

۴.۴.۳ تعامل با طرف‌های ذینفع

تعامل با طرف‌های ذینفع مرتبط، عنصر حیاتی مسائل مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي است. این امر منجر به افزایش درک و روابط با آن طرف‌های ذینفع می‌شود که می‌توانند دیدگاهی را اضافه کنند که در غیر این صورت نادیده گرفته شده یا از دست رفته است، که می‌تواند منجر به یک راه‌حل تقویت شده شود.

مرتبط بودن، از نظر طرف‌های ذینفع، باید با دقت، شفاف و متناسب با تأثیرات مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي در نظر گرفته شود.

در مواردی که طرف‌های ذینفع به طور غیرمستقیم نمایندگی می‌شوند (به عنوان مثال، توسط سایر طرف‌ها مانند انجمن‌ها، رهبران جامعه، مشاوران و سازمان‌های غیردولتی)، سازمان باید تمام تلاش خود را به کار گیرد تا اطمینان حاصل کند که نمایندگان آنها، در صورت امکان، از اختیار، دانش و درک لازم برای صحبت یا دفاع از طرف طرف‌های ذینفع برخوردار باشند.

یادداشت: این نمایندگی می‌تواند تعادلی از دیدگاه‌های نمایندگی ارائه دهد.

این تعامل باید از یک فرآیند ساختاریافته، بی‌طرفانه و شفاف پیروی کند. فرآیند تعامل باید درک مشترک و ارتباط یکپارچه بین طرف‌های ذینفع را امکان‌پذیر سازد (به عنوان مثال، ایجاد پیچیدگی‌های بی‌مورد در پیام‌رسانی برای کسانی که تخصص فنی ندارند یا ممکن است نداشته باشند، خودداری شود).

دلایل متعددی برای تعامل یک سازمان با طرف‌های ذینفع وجود دارد. دلایل استفاده از تعامل مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

— افزایش شفافیت؛

— افزایش درک و آگاهی از تأثیرات تصمیمات و فعالیت‌های آن بر طرف‌های ذینفع خاص؛

— تعیین بهترین رویکردها برای افزایش تأثیرات سودمند تصمیمات سازمان و کاهش هرگونه تأثیر منفی؛

— اطمینان از اینکه ادعاها معتبر تلقی می‌شوند؛

— برجسته ساختن هرگونه تعارض منافع و رفع تعارضات با گزارش‌دهی مبتنی بر شواهد؛

— انجام تعهدات قانونی.

تعامل با طرف‌های ذینفع اشکال گوناگونی دارد و بسته به نوع تعامل و زمینه اطلاعات مورد نیاز، می‌تواند شامل یک یا چند مورد از موارد زیر باشد:

— نظرسنجی‌ها و پرسشنامه‌ها؛

— گروه‌های متمرکز؛

— مشورت‌های عمومی؛

— پانل‌های طرف‌های ذینفع یا کمیته‌های مشورتی؛

— کارگاه‌ها و میزگردهای تخصصی؛

— مشارکت‌ها و همکاری‌ها؛

— مصاحبه‌ها و جلسات انفرادی؛

— گزارش‌دهی و افشای عمومی.

هنگام انتخاب، استفاده و تفسیر روش‌های تعامل، باید توجه شود که آیا امکان ورود سوگیری یا خطاهای سیستماتیک وجود دارد یا خیر. تصمیم‌گیرندگان باید محدودیت‌ها و مزایای هر روش استفاده شده را قبل، حین و بعد از انجام فعالیت‌ها تشخیص داده و قدردانی کنند.

تعامل با طرف‌های ذینفع یک فرآیند دوطرفه است. مشارکت دادن طرف‌های ذینفعی که تغییرات را اجرا خواهند کرد و کسانی که تحت تأثیر آن قرار می‌گیرند، مهم است. تمام نظرات باید در نظر گرفته شوند. این امر اطمینان می‌دهد که تأثیرات به طور کامل از نظر اهمیت و احتمال وقوع آنها شناسایی و ارزیابی می‌شوند.

تعامل با طرف‌های ذینفع باید نماینده و فراگیر باشد تا دیدگاه متوازی از راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و به ویژه ارزش اجتماعی، برای تمام گروه‌های متأثر از یک مداخله یا فعالیت، فراهم شود. شرایط زیست‌محیطی و رفاه اجتماعی نسل‌های آینده باید در نظر گرفته شود. منافع خاص گروه‌های مختلف طرف‌های ذینفع می‌تواند متفاوت باشد اما می‌تواند از طیف گسترده‌ای که در شکل ۲ ارائه شده است، پیروی کند.

۴.۵ اهمیت

۴.۵.۱ کلیات

اهمیت در راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی ویژگی است که به عوامل راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و تأثیرات آن‌ها نسبت داده می‌شود و سازمان را قادر می‌سازد تا تأثیرات (مثبت یا منفی، یا هر دو) را

شناسایی و اولویت‌بندی کند، استراتژی‌ها و برنامه‌های عملیاتی تدوین نماید و تغییرات را اجرا کند، در حالی که به سازمان و سایر طرف‌های ذینفع، از جمله کاربران مورد نظر، اجازه می‌دهد تا در مورد سازمان، محصولات و/یا خدمات آن تصمیم‌گیری و قضاوت کنند.

یادداشت ۱: انتخاب و اولویت‌بندی تأثیرات بااهمیت می‌تواند بر سرمایه‌گذاران و سایر تصمیمات طرف‌های ذینفع تأثیر بگذارد.

یادداشت ۲: وابستگی‌ها: اتکا به منابع طبیعی مانند آب، فلزات گرانبها و افراد مانند پرسنل، جوامع می‌تواند بر سرمایه‌گذاران تأثیر بگذارد یا در مقررات و چارچوب‌ها گنجانده شود. وابستگی‌ها همچنین می‌تواند شامل فعالیت در مناطقی باشد که حاکمیت قانون و اقتصاد باثباتی وجود دارد، که می‌تواند از طریق اختلالات و کاهش تاب‌آوری تأثیراتی ایجاد کند.

یادداشت ۳: همه طرف‌های ذینفع نمی‌توانند بر سازمان اعمال نفوذ کنند و بنابراین خود سازمان در نظر می‌گیرد که چگونه می‌تواند تأثیرات بر دیگران را کاهش/به حداقل برساند یا حذف کند.

ارزیابی اهمیت مشخص می‌کند که چه تأثیراتی برای یک سازمان، هم در داخل و هم در خارج به عنوان مثال، در داخل سازمان و برای کاربران مورد نظر و طرف‌های ذینفع، قابل توجه هستند. اکثر الزامات گزارش‌دهی و افشا انتظار دارند که یک سازمان به طور مداوم و شفاف تعیین کند چه مواردی اهمیت دارند و سپس به طور متناسب عمل کند.

ارزیابی‌های اهمیت یک رویکرد سیستماتیک برای شناسایی و ارزیابی تأثیرات مرتبط و میزان اهمیت آن تأثیرات بر سازمان، محیط زیست و/یا جوامع و جامعه ارائه می‌دهد (به ۴.۵.۲ مراجعه کنید).

اهمیت باید بر اساس داده‌ها و اطلاعات به روز و مرتبط با تأثیرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی استوار باشد. اعتبار ارزیابی و ادعای اهمیت با کیفیت، دقت، به موقع بودن و اعتبار داده‌ها و اطلاعات مورد استفاده همبستگی خواهد داشت. بنابراین، کسب داده‌ها و اطلاعات قوی و فراهم کردن قابلیت ردیابی و شفافیت آن داده‌ها و اطلاعات در نظر گرفته شده از ابتدای فرآیند اهمیت و بازبینی آن برای اطمینان از به روز ماندن آن، حائز اهمیت است. این امر نه تنها اعتبار و اطمینان را در فرآیند اهمیت فراهم می‌کند، بلکه تضمین می‌کند که تغییرات در اهمیت در طول و بین چرخه‌های گزارش‌دهی به طور مناسب شناسایی و مدیریت می‌شوند.

تأثیرات بااهمیت می‌تواند در هر زمان رخ دهد (به عنوان مثال، سیل، آتش‌سوزی‌های جنگلی، اختلافات استخدامی) و سازمان‌ها باید فرآیندها و رویه‌هایی برای بازبینی و ارزیابی منظم تأثیرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی داشته باشند تا میزان اهمیت آن‌ها را برای سازمان، زنجیره تأمین یا سایر طرف‌های ذینفع مرتبط تعیین کنند. پس از شناسایی، اقدامات لازم باید در نظر گرفته شده و انجام شوند (به ۴.۵.۳ مراجعه کنید).

اهمیت ممکن است مختص نهاد، بخش یا طرف ذینفع باشد. سازمان باید در ابتدا تمام تأثیرات را شناسایی کند و از انتخاب نامناسب در طول ارزیابی اهمیت خودداری کند (به عنوان مثال، اجتناب از یک تأثیر قابل توجه که طرف‌های ذینفع نگران آن هستند اما سازمان ترجیح می‌دهد آن را نادیده بگیرد).

تأثیرات حیاتی و قابل توجه ممکن است ادراک شده یا واقعی، مستقیم یا غیرمستقیم و تاریخی، جاری یا در آینده باشند.

۴.۵.۲ مفاهیم کلیدی اهمیت

دو مفهوم اصلی در تعیین اهمیت وجود دارد:

الف) تمایز قائل شدن بین تأثیر سازمان به طور خارجی (از داخل به خارج) و تأثیرات ناشی از خارج بر سازمان (از خارج به داخل). این موارد شامل تأثیرات زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیتی در هر دو جهت است. اثرات «از داخل به خارج» و «از خارج به داخل» معمولاً گسترده‌تر از موارد ذکر شده در بند (ب) زیر هستند، زیرا معمولاً از منظر پایداری، از جمله عوامل اقتصادی، در نظر گرفته می‌شوند؛ به عنوان مثال، اینکه آیا فعالیت‌های یک سازمان بر رفاه طرف‌های ذینفع مرتبط (از جمله کره زمین، محیط زیست و جامعه) تأثیر می‌گذارد یا می‌تواند تأثیر بگذارد؛ این موارد شامل نتایجی است که به طور غیرمستقیم از طریق تأثیرات سازمان بر محیط زیست و جامعه تحت تأثیر قرار می‌گیرند.

ب) رویکرد مبتنی بر حسابداری بین ریسک‌های مالی و ریسک‌های غیرمالی تمایز قائل می‌شود. اهمیت مالی تمام تأثیراتی را در نظر می‌گیرد که بر وضعیت مالی سازمان تأثیر می‌گذارند یا می‌توانند تأثیر بگذارند، مانند افزایش هزینه‌های غذا و انرژی به دلیل سیل‌های مرتبط با آب و هوا، خشکسالی یا آتش‌سوزی‌های جنگلی. ریسک غیرمالی می‌تواند آسیب به شهرت ناشی از عدم دستیابی به اهداف اعلام شده انتشار گازهای گلخانه‌ای^۱ سازمان (در صورت عدم اجباری بودن) باشد، اما این امر می‌تواند پیامدهای مالی غیرمستقیمی نیز داشته باشد، مانند فرسایش برند یا اقدام اجرایی نظارتی (از جمله جریمه‌ها، رد مجوزها، عدم صلاحیت برای قراردادهای دولتی یا سایر قراردادهایی که الزامات خاص راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی دارند). مثال دیگر از اثرات غیرمستقیم، کاشت مجدد جنگل‌ها پس از قطع درختان است اما با استفاده از گونه‌هایی که منبع غذایی جامعه محلی را تأمین نمی‌کنند یا یک اکوسیستم متنوع زیستی را مانند گونه‌های درختی قبلی بازسازی نمی‌کنند.

یادداشت: در بند (ب)، هنگامی که هر دو مفهوم با هم استفاده می‌شوند، این امر «اهمیت دوگانه» در نظر گرفته می‌شود، همانطور که در الزامات دستورالعمل گزارش‌دهی پایداری شرکتی^۲ اتحادیه اروپا استفاده می‌شود. برای

^۱ Greenhouse gas (GHG)

^۲ Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD)

سایر چارچوب‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، مانند استانداردهای افشای پایداری بنیاد^۱ استانداردهای گزارشگری مالی بین‌المللی که توسط هیئت استانداردهای بین‌المللی پایداری^۲ توسعه یافته‌اند، تمرکز عمدتاً بر اطلاعات مالی مرتبط با پایداری است.

در حالی که این مفاهیم کمی متفاوت هستند، هدف مشترک آن‌ها حمایت از سازمان در در نظر گرفتن تأثیرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی آن، توسعه استراتژی‌ها و برنامه‌های عملیاتی، اجرای تغییرات مثبت و افشای دقیق وضعیت آن همراه با ترتیبات حاکمیتی در رابطه با مسئولیت‌های زیست‌محیطی و اجتماعی است.

۴.۵.۳ رویکردهای عملی برای تأثیرات بااهمیت

هنگام انجام ارزیابی اهمیت، تمام تأثیرات باید شناسایی و تشریح شوند، حتی اگر متعاقباً حذف یا به اندازه کافی تعریف نشده باشند، و تمام تأثیرات بااهمیت باید ثبت شوند، صرف نظر از اینکه قرار است گزارش شوند یا خیر. گزارش‌دهی قوی و مفصل نشان می‌دهد که شناسایی کامل اهمیت انجام و ثبت شده است.

برای گزارش‌دهی و افشا، سازمان باید اطمینان حاصل کند که در مورد تأثیرات بااهمیت قابل توجه خود گزارش می‌دهد و اگر اولویت‌بندی یا انتخاب جزئی از تأثیرات شناسایی شده برای گزارش‌دهی صورت گرفته است، توضیح دهد. در حالی که گزارش‌دهی در مورد تمام تأثیرات الزامی نیست، انتظار می‌رود شناسایی و ارزیابی اهمیت، فهرستی از تمام مسائل بااهمیت ارائه دهد.

رویکردهای عملی برای شناسایی تأثیرات بااهمیت باید شامل موارد زیر باشد:

— تعامل با تمام طرف‌های ذینفع مرتبط برای شناسایی مسائل بالقوه راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی از ابتدای فرآیند (به عنوان مثال، مستقل از بخش، مختص بخش، مختص نهاد).

— شناسایی، مدیریت، شفافیت و اعتبار داده‌ها و اطلاعاتی که برای مبنای شواهد و تصمیم‌گیری (توسط هر طرف ذینفع) استفاده می‌شوند، از جمله دقت، یکپارچگی، ارتباط، دسترسی، قابلیت بازتولید و تکرارپذیری و ماهیت آن‌ها (علمی/غیرعلمی، مورد بازمینی هم‌تا، رویه بخش صنعت و غیره).

— شرح تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط برای هر تأثیر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی شناسایی شده (با در نظر گرفتن اهمیت و بلوغ موضوع).

— ارزیابی تأثیرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی با استفاده از یک روش‌شناسی سازگار برای تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌ها.

¹ International Financial Reporting Standards (IFRS)

² International Sustainability Standards Board (ISSB)

— ایجاد یک ماتریس اهمیت که مهم‌ترین تأثیرات تمام مسائل بااهمیت شناسایی شده را نشان می‌دهد. این روش‌شناسی به غربالگری و اولویت‌بندی تأثیرات کمک می‌کند.

— بازبینی و به‌روزرسانی استراتژی، میزان تمایل به ریسک و فرصت و اقدامات، که به طور منظم و پیوسته انجام می‌شود. دفعات ارزیابی اهمیت به الزامات سازمانی و چرخه‌های اطلاعاتی کاربران مورد نظر آن (به عنوان مثال، گزارش سالانه)، الزامات نظارتی (در صورت لزوم)، چرخه‌های سرمایه‌گذاری و تغییرات در تأثیرات بااهمیت بستگی دارد.

یادداشت: ماتریس‌های اهمیت ابزارهای استراتژیکی هستند که توسط سازمان‌ها برای شناسایی و اولویت‌بندی مهم‌ترین مسائل راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی که می‌توانند بر سازمان و طرف‌های ذینفع آن تأثیر بگذارند، استفاده می‌شوند.

۴.۵.۴ ارزیابی اهمیت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی

ارزیابی اهمیت باید استفاده مورد نظر و طرف‌های ذینفع ارزیابی، و همچنین نتایج نهایی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی که سازمان در نظر دارد به آنها دست یابد را در نظر بگیرد. یک ارزیابی اهمیت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی باید:

(الف) تعریف دامنه و اهداف: اهداف اصلی ارزیابی و دلیل انجام آن را شرح دهد. شامل تعیین مرزهای ارزیابی (به عنوان مثال، فهرست واحدهای تجاری، مناطق جغرافیایی و بازه‌های زمانی) باشد.

(ب) شناسایی تأثیرات مرتبط راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی برای پوشش: تحقیق و معیارگذاری، با استفاده از استانداردها و هنجارهای بخش، رویه‌های هم‌تا و الزامات نظارتی. این امر باید فهرست جامعی از تأثیرات بالقوه راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در هر سه عامل راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی ارائه دهد.

(ج) تعامل با طرف‌های ذینفع: طرف‌های ذینفع برای تعامل و بهترین روش‌شناسی‌ها (به عنوان مثال، نظرسنجی‌ها، کارگاه‌ها، مشورت‌ها) و استراتژی‌ها برای انجام تعامل را شناسایی کند. مهم است که دیدگاه‌های تمام طرف‌های ذینفع در نظر گرفته شود (این بدان معنا نیست که با همه باید تعامل شود، بلکه دیدگاه‌های شنیده شده، حتی و به ویژه اگر با دیدگاه‌های سازمان همسو نباشند، مهم است). هدف از تعامل را فهرست کرده و نتایج تمام تعاملات و بینش‌های کلیدی به دست آمده را ثبت کند.

(د) ارزیابی و اولویت‌بندی تأثیرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی: معیارهای معتبر و شفاف برای ارزیابی ایجاد کند (فرآیند و معیارهای امتیازدهی مورد استفاده را شرح دهد). این معیارها باید امکان اولویت‌بندی تأثیرات

راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را فراهم کنند (به عنوان مثال، بزرگی تأثیر بر سازمان، نگرانی‌های طرف‌های ذینفع، همسویی با استراتژی سازمانی). ماتریس‌های اهمیت ابزار مفیدی برای ترسیم نتایج هستند.

ه) اعتبارسنجی نتایج: بازبینی‌های داخلی از طریق ارائه نتایج به مدیریت ارشد و بخش‌های مرتبط برای اعتبارسنجی. اعتبارسنجی خارجی از طریق بازبینی نتایج و/یا اعتبارسنجی توسط طرف‌های ذینفع.

فعالیت‌های مرتبط زیر ارزیابی اهمیت را تکمیل و چرخه را می‌بندند:

— ادغام در استراتژی‌ها و گزارش‌دهی: توسعه برنامه‌های عملیاتی برای تأثیرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی اولویت‌بندی شده. فعالیت‌ها و مسائل با اهمیت را در استراتژی‌های شفاف سازمانی، مدیریت ریسک و فرصت و فرآیندهای گزارش‌دهی ادغام کنید. اطمینان حاصل کنید که درک روشنی از اینکه چه کسی مسئول چه کاری، چه زمانی و با چه منابعی است، وجود دارد.

— ارتباطات و گزارش‌دهی: گزارش‌دهی و افشا (در صورت لزوم) باید فرآیندها و نتایج ارزیابی اهمیت را به گونه‌ای شامل شود که تمام طرف‌های ذینفع مرتبط بتوانند رویکرد و نتایج سازمان را تفسیر و درک کنند.

— بازبینی و به‌روزرسانی: ارزیابی‌های اهمیت باید در فواصل زمانی برنامه‌ریزی شده (یا در صورت لزوم در دوره‌های موقت اگر شرایط تغییر کند) انجام شود. روش‌شناسی‌ها باید در سراسر ارزیابی‌ها سازگار باشند تا امکان بررسی روندها و قابلیت مقایسه فراهم شود. بازبینی و به‌روزرسانی بخشی از بهبود مستمر و توسعه بلوغ راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی سازمانی است.

۴.۵.۵ اطلاعات بیشتر

برای اطلاعات بیشتر در مورد اهمیت، به مراجع [۱۴] تا [۲۰] مراجعه کنید.

۴.۶ چارچوب اندازه‌گیری شاخص‌های کلیدی عملکرد برای گزارش‌دهی استاندارد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی

۴.۶.۱ کلیات

داده‌های کمی استاندارد شده و اطلاعات کیفی قابل ارزیابی نقش مهمی در چشم‌انداز جهانی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی ایفا می‌کنند و اعتمادی را ایجاد می‌کنند که تنها از طریق مجموعه‌ای از شاخص‌های استاندارد شده جهانی و کاملاً عددی/قابل ارزیابی به دست می‌آید. داده‌ها و اطلاعات با کیفیت بالا که در برابر شاخص‌های کلیدی عملکرد تولید می‌شوند، سازمان‌ها را قادر می‌سازند تا وضعیت خود را درک و گزارش کنند، اهداف تعیین کنند، تصمیمات آگاهانه بگیرند، سرمایه‌گذاری جذب کنند، ریسک‌ها و فرصت‌ها را مدیریت

کنند، پرسنل و طرف‌های ذینفع خود را درگیر کنند، الزامات انطباق مربوطه را برآورده کنند و در عین حال تغییرات مثبتی را در داخل و خارج از سازمان خود مطابق با اصول راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی هدایت کنند.

این سند سفر توسعه شاخص‌های کلیدی عملکرد عمومی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را آغاز می‌کند. این امر باید به توسعه شاخص‌های کلیدی عملکرد استاندارد شده عمومی و مختص بخش اضافی، سازگار و قابل معیارگذاری در طول زمان منجر شود.

۴.۶.۲ منطق

شاخص‌های کلیدی عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی برای سازمان‌هایی که به طور فزاینده‌ای در چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی فعالیت می‌کنند، ضروری هستند.

الف) تولید داده: شواهد می‌توانند از منابع متعددی به دست آیند. داده‌ها به ویژه ممکن است از منابع دیجیتالی حاصل شده و به شاخص‌های کلیدی عملکرد وارد شوند. این امر می‌تواند منجر به ردیابی بی‌درنگ شاخص‌های کلیدی عملکرد، نقاط داده سریع‌تر و قابل اعتمادتر برای جمع‌آوری، تجزیه و تحلیل و تفسیر برای گزارش‌دهی عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی شاخص‌های کلیدی عملکرد شود.

ب) اندازه‌گیری و گزارش‌دهی: داده‌ها به سازمان‌ها کمک می‌کنند تا عملکرد خود را در زمینه‌های مختلف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی اندازه‌گیری و گزارش کنند. این امر آنها را قادر می‌سازد تا تأثیرات زیست‌محیطی، شمول اجتماعی و رویه‌های حاکمیتی خود را ارزیابی کنند. با جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل داده‌های مرتبط، سازمان‌ها می‌توانند پیشرفت خود را ردیابی کرده، اهداف تعیین کنند و دستاوردهای خود را به طور شفاف گزارش دهند.

ج) تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی: بینش‌های مبتنی بر داده برای تصمیم‌گیری آگاهانه و برنامه‌ریزی استراتژیک مؤثر بسیار مهم هستند. داده‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به سازمان‌ها اجازه می‌دهند تا زمینه‌هایی را شناسایی کنند که در آن می‌توانند پایداری، عدالت اجتماعی و رویه‌های حاکمیتی را بهبود بخشند. نتایج داده‌های دقیق، سازگار و قابل تکرار، اولویت‌بندی ابتکارات، تخصیص منابع و توسعه استراتژی‌ها برای مقابله با چالش‌ها یا فرصت‌های خاص را تسهیل می‌کند.

د) تعامل با طرف‌های ذینفع: سازمان‌ها با طیف متنوعی از طرف‌های ذینفع تعامل می‌کنند. داده‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی یک زبان و چارچوب مشترک برای گفتگو فراهم می‌کنند. این امر به سازمان‌ها کمک می‌کند تا اهداف پایداری خود را به اشتراک بگذارند، پیشرفت را نشان دهند و طرف‌های ذینفع را در تلاش‌های مشترک برای رسیدگی به اولویت‌های مشترک راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی درگیر کنند.

ه) پیشبرد رشد و سرمایه‌گذاری: سازمان‌هایی که ابتکارات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را در اولویت قرار می‌دهند، اغلب توسط سرمایه‌گذاران، سایر کسب‌وکارها و مشتریان بسیار مورد توجه قرار می‌گیرند. شواهد مبتنی بر داده از عملکرد پایداری، شمول اجتماعی و تعهدات حاکمیتی یک سازمان می‌تواند شهرت و رقابت‌پذیری آن را افزایش دهد. داده‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به سازمان‌ها کمک می‌کند تا تعهد خود به توسعه پایدار را به نمایش بگذارند، که می‌تواند منجر به افزایش سرمایه‌گذاری، رشد اقتصادی و ایجاد شغل شود. داده‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی استاندارد شده جهانی می‌توانند رتبه اعتباری و موقعیت یک سازمان را در بازارهای جهانی اوراق قرضه تقویت کنند.

و) مدیریت ریسک و فرصت: داده‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، سازمان‌ها را قادر می‌سازد تا ریسک‌ها و فرصت‌های مرتبط با عوامل زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیتی را شناسایی و مدیریت کنند. به عنوان مثال، داده‌های مربوط به تأثیرات تغییرات آب و هوایی می‌تواند به سازمان‌ها در توسعه برنامه‌های تاب‌آوری، کاهش یا رسیدگی به ریسک‌ها و انطباق با شرایط متغیر کمک کند. داده‌های اجتماعی می‌توانند نابرابری‌ها و چالش‌های اجتماعی را برجسته کرده و سازمان‌ها را به رسیدگی به مسائلی مانند نابرابری ترغیب کنند.

۴.۶.۳ یادداشت‌های راهنما در مورد شاخص‌های کلیدی عملکرد

این چارچوب اندازه‌گیری شاخص‌های کلیدی عملکرد برای گزارش‌دهی استاندارد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به منظور راهنمایی سازمان‌ها در ایجاد داده‌های قابل اعتماد و استاندارد شده جهانی در طول زمان، صرف نظر از اندازه، موقعیت جغرافیایی و درآمد آنها، طراحی شده است.

هر رکن راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی شامل مجموعه‌ای از شاخص‌های کلیدی عملکرد است که برای یک چارچوب کلی اندازه‌گیری راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی ایجاد شده‌اند. این مجموعه از شاخص‌های کلیدی عملکرد به عنوان نقطه شروعی برای سازمان‌ها در گزارش‌دهی عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی آنها در نظر گرفته شده است.

به عنوان گام بعدی، سازمان‌ها یا کاربران باید زیرمجموعه‌های مناسب داده و اطلاعات و مجموعه‌های سفارشی شده از شاخص‌های کلیدی عملکرد را بر اساس شرایط فردی سازمان و ویژگی‌های صنعت و بخش مربوطه توسعه دهند. این مجموعه از شاخص‌های کلیدی عملکرد سفارشی شده باید با اهداف و اولویت‌های کلی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی سازمان همسو باشد.

از آنجایی که این چارچوب اندازه‌گیری شاخص‌های کلیدی عملکرد برای گزارش‌دهی استاندارد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی برای سازمان‌هایی با هر اندازه، موقعیت جغرافیایی و درآمد طراحی شده است، این سند با مجموعه‌ای از شاخص‌های پروفایل برای هر سازمان گزارش‌دهنده آغاز می‌شود. شاخص‌های پروفایل

اطمینان می‌دهند که داده‌ها به درستی تفسیر و زمینه‌بندی شده و می‌توانند در بین گروه‌های همتای خاص مقایسه شوند.

این شاخص‌های پروفایل باید به عنوان بخشی از این چارچوب اندازه‌گیری برای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي گزارش شوند و شامل موارد زیر هستند:

الف) اندازه سازمان بر اساس تعداد پرسنل تمام وقت معادل^۱ (محدوده‌ها تعریف و اضافه خواهند شد)؛

ب) اندازه سازمان بر اساس درآمد سالانه (محدوده‌ها تعریف و اضافه خواهند شد)؛

ج) موقعیت سازمان: کشور و منطقه جغرافیایی (گروه‌بندی‌های رسمی جهانی منطقه‌ای اضافه خواهند شد)؛

د) موقعیت سازمان بر اساس نوع اقلیم (انواع اقلیم فهرست خواهند شد)؛

ه) نوع سازمان بر اساس طبقه‌بندی/بخش صنعت (دسته‌بندی‌های بخشی و سیستم طبقه‌بندی باید گنجانده شوند).

شاخص‌های کلیدی عملکرد در این چارچوب اندازه‌گیری راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي بر اساس بند فرعی فهرست شده‌اند: محیط زیست در ۵.۴، اجتماعی در ۶.۴ و حاکمیت در ۷.۴.

۴.۷ اطلاعات بیشتر

برای اطلاعات بیشتر به مراجع فهرست شده در جدول ۱ مراجعه کنید.

جدول ۱. ترجمه فارسی جدول: نمونه‌ای از اسناد سازمان بین‌المللی استانداردسازی/ کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک برای راهنمایی در مورد مسائل عمومی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي

موضوعات	اسناد سازمان بین‌المللی استانداردسازی/ کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک
پاسخگویی و شفافیت	ISO 37000 [9], ISO 37001 [21], ISO/IEC TR 38502 [22]
شناسایی و تعامل با طرف‌های ذینفع	ISO 9001 [23], ISO 10018 [24], ISO 14001 [25]
شاخص‌های کلیدی عملکرد	ISO 14031 [26], ISO 37005 [27], ISO 37122 [28], ISO 37124 [29], ISO 50006 [30]

¹ full time equivalent (FTE)

۵ محیط زیست

۵.۱ کلیات

ملاحظات زیست محیطی راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتهای خطرات، فرصتها و اثرات مرتبط با محیط زیست ناشی از فعالیتهای سازمان و هرگونه اثرات مرتبط بر سازمان، محصولات و خدمات را با استفاده از رویکرد چالش سازنده (به بخش ۷.۵.۲ مراجعه کنید) پوشش می دهد. این رویکرد امکان شناسایی خطرات و فرصتها را در ابعاد مختلف فعالیتهای زیست محیطی، از جمله، اما نه محدود به، فعالیتهای موقت، در طول چرخه عمر یک محصول یا خدمت، به صورت جغرافیایی در سراسر فعالیتهای، در نظر گرفتن دارایی ها و عمر مفید دارایی، ملاحظات مالی/مالکیت و ملاحظات زنجیره تامین یک سازمان فراهم می کند.

مثال:

* ملاحظات چرخه عمر مرتبط با خطر و فرصت می تواند شامل استخراج منابع یا تولید برق تا بازیافت یا پایان کامل عمر باشد.

* ملاحظات جغرافیایی می تواند شامل دسترسی به آب در منطقه یا ناحیه باشد.

* ملاحظات دارایی می تواند شامل منبع انرژی مورد استفاده و راندمان انرژی دارایی در مقایسه با فناوریهای جدیدتر باشد.

فعالیت های یک سازمان به طرق مختلف از محیط زیست متاثر شده و می توانند بر آن تاثیر بگذارند. اثرات بر محیط زیست می تواند حاد و تجمعی بر اکوسیستم های محلی متعدد باشد و همچنین به طور گسترده تر در مقیاس جهانی به عنوان بخشی از تغییرات آب و هوایی تاثیرگذار باشد.

****توجه:**** یکی از عناصر مهم زیست محیطی راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتهای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای است. دستورالعمل های خالص صفر ISO IWA 42 [۳۱] از گذارهای علمی به تلاش های جهانی در این زمینه پشتیبانی می کند.

بیانیه لندن سازمان بین المللی استانداردسازی

با ((<https://www.iso.org/ClimateAction/LondonDeclaration.html>)) هدف ادغام علم آب و هوا در استانداردهای جدید و بازنگری استانداردهای موجود، به دنبال حمایت از انتشار خالص صفر تا سال ۲۰۵۰ است.

۵.۲ چارچوب زیست‌محیطی

۵.۲.۱ چارچوب

با استفاده از اصول شناسایی شده در بند ۴، رویکرد مبتنی بر ریسک و فرصت در ۴.۲.۳ و رویکرد تفکر سیستمی، یک چارچوب ساده برای جنبه‌های زیست‌محیطی به شرح زیر نشان داده شده است:

الف) شناسایی ریسک‌ها و فرصت‌های زیست‌محیطی:

- ریسک‌ها و فرصت‌های زیست‌محیطی را دسته‌بندی کنید.
- نگرانی‌ها و نیازهای طرف‌های ذینفع را درک کنید.
- زمینه‌های اهمیت زیست‌محیطی را تعیین کنید.
- میزان تحمل ریسک و فرصت و آسیب‌پذیری‌ها را شناسایی کنید.
- شواهد، منطق و نتایج را ثبت کنید.

ب) ارزیابی و سنجش تأثیرات زیست‌محیطی:

- رویکردها و برنامه‌های عملیاتی دقیق، قابل اعتماد، مبتنی بر علم و شواهد برای ارزیابی ریسک و فرصت ایجاد کنید.
- در صورت لزوم، از ابزارهای ارزیابی زیست‌محیطی استفاده کنید، اهمیت، برجستگی، بزرگی و احتمال وقوع تأثیرات شناسایی شده را تعیین کنید.
- زمینه‌های اهمیت را بر اساس مشاهدات گزارش شده یا یافته‌های ارزیابی برای اولویت‌بندی انتخاب کنید.
- سیستم‌های مدیریت شواهد، اطلاعات و داده‌ها، از جمله شفافیت در عدم قطعیت‌ها، فرضیات، روش‌شناسی‌های مورد استفاده و معیارها را توسعه داده و مدیریت کنید.
- وابستگی‌هایی را که عوامل زیست‌محیطی را هدایت یا تحت تأثیر قرار می‌دهند و بالعکس، شناسایی کنید و همچنین عوامل اجتماعی و حاکمیتی را نیز شامل کنید.

ج) تعیین نتایج مطلوب و استراتژی‌ها و برنامه‌ها/اقدامات اجرایی:

- خط مبنا (با هدف تعیین اهداف بلندپروازانه) و معیارهای سنجش موفقیت را تعیین و توجیه کنید.

— اهداف کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت، معیارها و عوامل کلیدی موفقیت را تعیین کنید.

— از ابزارها، روش‌ها و فنون تحلیلی (مبتنی بر داده یا تصمیم) برای اندازه‌گیری و نظارت بر عملکرد و به عنوان بخشی از یک فرآیند تکراری استفاده کنید یا آنها را توسعه دهید.

— دستاوردها، موانع و نحوه غلبه بر آنها را ثبت کنید.

یادداشت ۱: روش‌های مورد استفاده می‌توانند مبتنی بر علم باشند. چنین روش‌هایی معمولاً دارای عوامل همبستگی یا تخمینی از خطا هستند یا بررسی‌های جایگزین سیستم یا مهندسی را فراهم می‌کنند و به اطمینان از بررسی کیفیت و یکپارچگی داده‌ها کمک می‌کنند.

(د) گزارش‌دهی، افشا و اطلاع‌رسانی اطلاعات زیست‌محیطی:

— اطمینان حاصل کنید که نتایج به شکل ادعاهایی هستند که می‌توان با استفاده از روش‌های قابل تفسیر و تکرار، ارزیابی، تأیید و/یا اعتبار سنجی کرد.

— با فراهم کردن دسترسی به گزارش‌ها و شواهد اساسی مناسب، روش‌شناسی‌ها و غیره، از حفظ شفافیت و اعتبار اطمینان حاصل کنید.

— خطاها، حذف‌ها و اظهارات نادرست را در اسرع وقت اصلاح کرده و اصلاحات را به تمام طرف‌های ذینفع اطلاع دهید.

دامنه بندی و شناسایی اولیه عوامل زیست‌محیطی (از جمله مرزها) منجر به درک اهمیت مستقیم و غیرمستقیم از نظر برجستگی و بزرگی می‌شود. ابزارهای مؤثر متعددی برای کمک به شناسایی ریسک‌ها و فرصت‌های زیست‌محیطی مورد استفاده قرار می‌گیرند، از جمله اما نه محدود به: ارزیابی چرخه حیات^۱، ارزیابی اثرات زیست‌محیطی^۲، ردپای آب^۳، مطالعات انتشار از دودکش‌ها، تراز انرژی و مواد، ردپای کربن^۴، سود خالص تنوع زیستی^۵ و ردپای اکولوژیک^۶.

یک برنامه عملیاتی، مبتنی بر اصول تمرکز بر نتایج، مبتنی بر شواهد، پایدار و تاب‌آور (به ۴.۱ مراجعه کنید)، یک رویکرد ساختاریافته برای پیشنهاد و تصویب اجرای برنامه‌های زیست‌محیطی در داخل سازمان فراهم می‌کند.

¹ life cycle assessment (LCA)

² environmental impact assessment (EIA)

³ water footprint (WF)

⁴ carbon footprint (CF)

⁵ biodiversity net gain (BNG)

⁶ ecological footprint (EF)

یادداشت ۲: انطباق با مقررات زیست‌محیطی یکی از نتایج مدل حاکمیت است (به ۷.۲ مراجعه کنید).

۵.۲.۲ داده‌ها، سوابق و ملاحظات زیست‌محیطی

گنجاندن اطلاعات، روش‌های جمع‌آوری داده‌ها و نگهداری مؤثر سوابق باید حفظ شود تا امکان شفافیت، قابلیت تفسیر، قابلیت بازتولید، تکرارپذیری و قابلیت تعامل نتایج فراهم شود: همه اینها جنبه‌های مهم اعتبار و اعتمادپذیری زیست‌محیطی یک سازمان هستند.

زمینه‌های قابل توجه شامل موارد زیر است اما محدود به آن‌ها نیست:

(الف) توسعه معیارها: واقع‌بینانه و عملی؛

(ب) تغییرات آب و هوایی، از جمله انتشار گازهای گلخانه‌ای؛

(ج) جبران انتشار، کاهش انتشار در زنجیره ارزش و استفاده از اعتبارات کربنی؛

(د) تأثیر بر زنجیره تأمین، مشتریان (در طول چرخه حیات)؛

(ه) تأثیر بر مدیریت پسماند و الزامات دفع؛

(و) تأثیر بر تنوع زیستی، مدیریت زمین و سلامت خاک؛

(ز) تأثیر بر مدیریت پسماند و پتانسیل اقتصاد چرخشی؛

(ح) محدودیت‌ها یا ملاحظات مرزی؛

(ط) منابع آب و نوع انرژی؛

(ی) انتظارات طرف‌های ذینفع از جمله استفاده منصفانه و عادلانه از منابع؛

(ک) روندها و ملاحظات آتی؛

(ل) تغییرات در منابع مواد و عملیات؛

(م) فناوری و گزینه‌های هوش مصنوعی.

بسیاری از ملاحظات فوق باید در تصمیمات مربوط به اهمیت در بند ۴.۵ گنجانده شوند. با این حال، این نوع معیارها کمک می‌کنند تا اطمینان حاصل شود که ریسک‌ها و فرصت‌های زیست‌محیطی با حاکمیت سازمانی، چشم‌انداز و اهداف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي همسو هستند.

۵.۳ نمونه‌هایی از اقدامات در رابطه با ملاحظات زیست محیطی

جدول ۲ چند نمونه از اقداماتی را ارائه می‌دهد که می‌توان انجام داد.

جدول ۲ - نمونه‌هایی از اقداماتی که می‌توان در رابطه با ملاحظات زیست محیطی انجام داد.

عوامل محیطی	هدف/نتایج مورد نظر	مثال عامل
تغییرات آب و هوا/ انتشار گازهای گلخانه‌ای	ایجاد خط مبنای انتشار گازهای گلخانه‌ای. مقایسه با سازمان‌های مشابه در همان بخش‌ها. ایجاد راهبردها و برنامه‌های اجرایی کاهش. تعیین اهداف کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای یا اهداف خالص صفر. راهبرد و برنامه اجرایی برای پرسنل و عملیات/نگهداری در طول رویدادهای دمای شدید.	- انجام یک تحلیل گازهای گلخانه‌ای مطابق با استاندارد ISO 14064-1 [۳۲]. - شناسایی شرکای معیار و توسعه یک پروژه معیار: این کار با همکاری انجمن‌های تجاری بخش و دانشگاه‌ها انجام می‌شود. - تعیین و نظارت بر اهداف مبتنی بر شواهد برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای. - شناسایی و شفاف‌سازی در مورد سناریوهای آب و هوایی مناسب انتخاب شده، شناسایی خطرات و فرصت‌های بالقوه و اثرات آن‌ها؛ افراد و اکوسیستم‌های آسیب‌پذیر؛ و اقدامات، رویه‌ها و کنش‌های مؤثر برای سازگاری و کاهش انتشار. ارزیابی تاب‌آوری از طریق شبیه‌سازی (مانند تست استرس آب و هوایی).
انرژی، شامل مدیریت انرژی، جایگزینی و کاهش	کاهش مصرف به میزان X درصد نسبت به سال پایه. گذار به انرژی‌های تجدیدپذیر (اهداف میان‌مدت باید در صورت لزوم تعیین شوند). تغییر ناوگان حمل و نقل از سوخت‌های فسیلی به منابع پاک یا پاک‌تر (به عنوان مثال انرژی‌های تجدیدپذیر، الکتریکی، هیبریدی، سوخت‌های زیستی، هیدروژن). کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای. بهبود بهره‌وری انرژی در عملیات.	- توسعه نظارت و مدیریت انرژی در مراحل تولید، توزیع و مصرف. - پیاده‌سازی استاندارد ISO 50001 [۳۳] برای دستیابی به بهبود بهره‌وری و عملکرد انرژی. - بهره‌گیری از ممیزی‌های انرژی برای شناسایی فرصت‌ها (مطابق با استاندارد ISO 50002 [34]). - افزایش تولید انرژی‌های تجدیدپذیر در محل (به عنوان مثال آرایه‌های فتوولتائیک، ذخیره‌سازی باتری، پمپ‌های حرارتی). - در صورت امکان، فقط خرید انرژی تولید شده توسط منابع تجدیدپذیر.

طبیعت، تنوع زیستی و خدمات اکوسیستم	-افزایش استفاده از مواد چوبی دارای گواهی و حذف تدریجی چوب غیربازیافتی تا سال ۲۰۳۰. -افزایش تنوع زیستی محلی در اطراف سایت‌ها. -ایجاد مناطق حفاظت‌شده و حفاظت از مناطق حفاظت‌شده موجود. -کاهش خطرات آتش‌سوزی جنگل‌ها در جامعه محلی از طریق نگهداری از زمین‌های بایر. -کاهش خطرات سیل از طریق ادغام زیرساخت‌های آبی-سبز، مدیریت طبیعی سیل در حوزه‌های آبریز و احیای حیات وحش در مناطق زمین‌های مرتبط در حوزه‌های آبریز.	-افزایش مزارع و سرمایه طبیعی دارای گواهی خود یا شرکا. -بهبود کیفیت خاک، حفظ و کاشت درختان و اختصاص/گسترش محیط‌های حساس مانند پرچین‌ها، باتلاق‌ها/مرداب‌ها و مناطق جنگلی. -کاشت گونه‌های بومی مناسب که می‌توانند در برابر تغییرات شرایط آب و هوایی زنده بمانند و مناطق خنک‌کننده را افزایش دهند. -مشارکت جامعه در مواردی مانند نگهداری از زمین‌های بایر و مدیریت طبیعی سیل. -اطمینان از مدیریت پایدار مناطق تولید زیست‌توده و استفاده از شیوه‌های سازگار با تنوع زیستی. ادغام تنوع زیستی در تصمیم‌گیری‌ها.
آب	-کاهش مصرف آب. -افزایش استفاده از آب بازیافتی در سراسر فرآیندهای تولید. -بهبود بهداشت آب. -اطمینان از مناسب بودن کیفیت آب برای هدف مورد نظر (انسان و سایر اشکال حیات).	-توسعه یک تحلیل ردپای آب و تدوین برنامه‌های کاهش مرتبط. -افزایش استفاده از آب با محتوای بازیافتی در تولید به میزان X درصد در سال. -پیاده‌سازی سیستم مدیریت اهداف توسعه پایدار.
انسان و مواد/مواد و محصولات	-هر محصول دارای یک ارزیابی چرخه عمر از گهواره تا گهواره یا گهواره تا گور است. -کاهش منابع مواد به میزان X درصد قبل از یک تاریخ مشخص. -اتخاذ شیوه‌هایی که باعث افزایش کارایی، تغییر به مواد و محصولات کم‌تأثیرتر، کاهش مصرف و ضایعات و حرکت به سوی چرخش در تولید و محصولات می‌شود. -انجام یک ارزیابی ریسک.	-تشکیل تیم پروژه برای ارزیابی و اولویت‌بندی ارزیابی چرخه عمر X درصد برتر محصولات از نظر حجم در هر سال. -انجام یک ارزیابی ریسک زیست‌محیطی.

۵.۴ شاخص‌های کلیدی عملکرد زیست‌محیطی

۵.۴.۱ کلیات

این مجموعه از شاخص‌های کلیدی عملکرد زیست‌محیطی (E) موضوعات زیر را در بر می‌گیرد:

- * شدت کربن؛
- * انرژی تجدیدپذیر؛
- * مصرف (آب و انرژی)؛
- * مدیریت پسماند؛
- * تأثیر بر تنوع زیستی؛
- * تاب‌آوری اکوسیستم و اقلیم؛
- * پایداری زنجیره تأمین و تدارکات مسئولانه؛
- * بهبودهای بهره‌وری زیست‌محیطی؛
- * حفاظت از محیط زیست؛
- * انطباق زیست‌محیطی.

هر یک از این موضوعات بینشی در مورد جنبه‌های مختلف عملکرد زیست‌محیطی ارائه می‌دهد و سازمان‌ها را در شناسایی زمینه‌های بهبود و پیگیری پیشرفت یاری می‌رساند.

شاخص‌های کلیدی عملکرد تحت این حوزه موضوعی، چارچوبی برای ارزیابی و ارتقای تأثیرات زیست‌محیطی و تلاش‌های پایداری یک سازمان فراهم می‌کنند. برای راهنمایی، این شاخص‌های کلیدی عملکرد به دو اولویت اول و دوم دسته‌بندی شده‌اند. شاخص‌های اولویت اول برای سازمان‌های کوچک، متوسط و بزرگ در سطح جهانی قابل اجرا در نظر گرفته شده‌اند. شاخص‌های اولویت دوم ممکن است در مراحل اولیه سفر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی برای همه سازمان‌ها قابل گزارش نباشند، اما آرمان‌گرایانه بوده و امکان گزارش‌دهی عمیق‌تر را در طول زمان فراهم می‌کنند.

۵.۴.۲ اولویت اول

KPI 1: درصد مصرف انرژی از منابع تجدیدپذیر در محل.

KPI 2: مصرف نرمالیزه شده آب.

KPI 3: انتشار گازهای گلخانه‌ای دامنه ۱، ۲ و ۳.

توجه: برخی از پذیرندگان ممکن است داده‌های مربوط به انتشار دامنه ۳ را نداشته باشند. دامنه‌های ۱ و ۲ می‌توانند الزامی و دامنه ۳ اختیاری باشد.

KPI 4: کل پسماند تولید شده بر اساس نوع (خطرناک در مقابل غیرخطرناک).

KPI 5: درصد پسماند عملیاتی منحرف شده از دفن زباله، سوزاندن و غیره.

KPI 6: مصرف نرمالیزه شده انرژی.

KPI 7: هزینه‌های سالانه سازمان که به تاب‌آوری اقلیمی اختصاص داده شده است، به عنوان درصدی از کل هزینه‌های سالانه.

۵.۴.۳ اولویت دوم

KPI 8: درصد بودجه تدارکات صرف شده با تأمین‌کنندگان پایدار یا کسانی که متعهد به توسعه شیوه‌های پایدار در طول زمان هستند.

KPI 9: درصد برنامه‌های اقدام هزینه‌های سالانه سازمان که به بهبود تنوع زیستی محلی اختصاص داده شده است، به عنوان درصدی از کل هزینه‌های سالانه.

KPI 10: درصد ساختمان‌های سازمان ثبت شده تحت طرح‌های عملکرد داوطلبانه زیست‌محیطی.

KPI 11: درصد تأمین‌کنندگانی که اهداف مبتنی بر علم برای کاهش گازهای گلخانه‌ای را اتخاذ کرده‌اند.

۵.۵ اطلاعات بیشتر

برای کسب اطلاعات بیشتر به منظور کمک به سازمان در زمینه عوامل زیست‌محیطی، به مراجع موجود در جدول ۳ مراجعه کنید.

جدول ۳ - نمونه‌ای از مدارک سازمان بین‌المللی استانداردسازی / کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک برای عوامل محیطی

موضوعات	اسناد سازمان بین‌المللی استانداردسازی / کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک
ارزیابی‌های ریسک سری	ISO 13073 [۳۵], ISO 14001 [۲۵], ISO 14002-1 [۳۶], ISO 14007 [۳۷], ISO 14008 [۳۸], ISO 14015 [۳۹], ISO 14016 [۴۰], ISO 14040 [۴۱], ISO 14044 [۴۲], ISO 14045 [۴۳], ISO 14046 [۴۴], ISO/TS 14048 [۴۵], ISO 14055-1 [۴۶], ISO 14067 [۴۷], ISO 21365 [۴۸], ISO 21931-2 [۴۹], ISO 26000 [۵], ISO/TR 27918 سری [۵۰], ISO 28902 [۵۱], IEC 31010 [۱۰]
انرژی تغییرات آب و هوایی	ISO 14001 [۲۵], ISO 14064-1 [۳۲], ISO 14067 [۴۷], ISO 14068-1 [۵۲], ISO 14090 [۵۳], ISO 50001 [۳۳], ISO 50002 [۳۴], ISO 50004 [۵۴], ISO 50006 [۳۰], ISO 50047 [۵۵], IWA 42 [۳۱]
تنوع زیستی	ISO 14002-2 [۵۶], ISO 14006 [۵۷], ISO 16677-1 [۵۸], ISO 17298 [۵۹], ISO 17317 [۶۰], ISO 17620 [۶۱], ISO 18725 [۶۲]
تأثیر انسانی / مواد	ISO 4484 [۶۳], ISO 7704 [۶۴], ISO 14046 [۴۴], ISO 21640 [۶۵], ISO 24591-1 سری [۶۶], ISO 22526 [۶۷], ISO 37101 [۶۸], ISO/TS 37107 [۶۹], ISO 20400 [۷۰], ISO 22316 [۷۱], ISO 37122 [۲۸], ISO 46001 [۲], ISO 59010 [۷۲], ISO 59020 [۷۳], IWA 45 [۷۴]

۱۶ اجتماعی

۱.۶ کلیات

ملاحظات اجتماعی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را می‌توان در سه دسته زیر بررسی کرد:

— دسته ۱: داخلی:

شرایط کاری، حقوق و رویه‌های منصفانه پرسنل (برای مثال‌ها به جدول ۵ مراجعه کنید).

— دسته ۲: طرف‌های ذینفع مستقیم:

رفتار منصفانه با مشتریان، فعالیتهای تأمین‌کنندگان/اشخاص ثالث (برای مثال‌ها به جدول ۶ مراجعه کنید).

— دسته ۳: جامعه/اجتماع گسترده‌تر:

جوامع محلی یا دورافتاده، اثرات مستقیم و غیرمستقیم سازمان‌ها بر شرایط و نتایج جمعی و اثرات آن‌ها بر این شرایط و نتایج. این اثرات ممکن است با اثرات غیرمستقیم پیامدهای زیست‌محیطی که اکوسیستم را برای کل یک جامعه، منطقه یا در سطح جهانی (از نظر تغییرات آب و هوایی، در دسترس بودن منابع، مانند آب، غذا، آلودگی) تغییر می‌دهند و متعاقباً می‌توانند زندگی فردی و جمعی مردم را تحت تأثیر قرار دهند، تقویت یا تجمیع شوند (برای مثال‌ها به جدول ۷ مراجعه کنید).

در حالی که استانداردهای بین‌المللی موجود بسیاری از مسائل مربوط به دسته اول را پوشش می‌دهند، دسته سوم نیازمند توجه و درک بیشتر رویکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی یک سازمان است. سازمان‌ها و افراد باید از نزدیک با یکدیگر همکاری کنند. ممکن است به معیارهای جدید شاخص کلیدی عملکرد نیاز باشد (به بند ۶.۴ مراجعه کنید) و حکمرانی نیازمند تغییر نگرش و فرهنگ خواهد بود (به بند ۶.۷ مراجعه کنید).

یکی از جنبه‌های مهم دسته سوم، توانایی سازمان در شناسایی افراد یا گروه‌های خاصی است که می‌توانند تحت تأثیر فعالیت‌های آن قرار بگیرند. با این حال، معمولاً سازمان باید اثرات خود را بر کل جمع، یعنی جامعه (محلی) یا کل اجتماع، در نظر بگیرد.

۲.۶ چارچوب اجتماعی

با استفاده از اصول شناسایی‌شده در بند ۴، رویکرد مبتنی بر ریسک و فرصت در بند ۳.۲.۴ و رویکرد تفکر سیستمی، یک چارچوب ساده برای تأثیرات اجتماعی به شرح زیر ارائه می‌شود:

الف) شناسایی ریسک‌ها و فرصت‌های اجتماعی:

— شناسایی، ارزیابی و دسته‌بندی ریسک‌ها و فرصت‌های اجتماعی.

— درک دغدغه‌ها و نیازهای طرف‌های ذینفع.

— تعیین حوزه‌های اهمیت اجتماعی.

— ثبت شواهد، منطق و نتایج.

ب) ارزیابی و سنجش تأثیرات اجتماعی:

— ایجاد رویکردها و برنامه‌های عملی دقیق، قابل اعتماد و مبتنی بر شواهد برای ارزیابی ریسک و فرصت.

— در صورت لزوم، استفاده از ابزارهای ارزیابی ریسک و فرصت و ارزیابی اجتماعی، و تعیین اهمیت، برجستگی و بزرگی ریسک‌ها و فرصت‌های شناسایی‌شده.

— انتخاب حوزه‌های اهمیت یا عوامل حیاتی موفقیت مرتبط برای اولویت‌بندی.

— توسعه و مدیریت سیستم‌های مدیریت شواهد، اطلاعات و داده‌ها، شامل فرضیات، روش‌های استفاده‌شده و معیارها.

ج) تعیین نتایج مطلوب و استراتژی‌ها و برنامه‌ها/اقدامات اجرایی:

— تعیین اهداف کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت، معیارها و عوامل حیاتی موفقیت.

— استفاده یا توسعه ابزارها، روش‌ها و تجهیزات تحلیلی برای اندازه‌گیری و نظارت بر عملکرد.

— ثبت دستاوردها، موانع و مطالعات موردی نحوه غلبه بر آن‌ها.

(د) گزارش‌دهی، افشا و اطلاع‌رسانی اطلاعات اجتماعی:

— اطمینان از اینکه نتایج در قالب ادعاها می‌توانند با استفاده از روش‌های قابل تفسیر، قابل اندازه‌گیری و تکرارپذیر، ارزیابی، تأیید و/یا اعتبارسنجی شوند.

— اطمینان از حفظ شفافیت و اعتبار در نتایج، از جمله فراهم کردن دسترسی به گزارش‌ها و شواهد زمینه‌ای مناسب، روش‌شناسی و منطق، و غیره.

— اصلاح اشتباهات، حذف‌ها و اظهارات نادرست در اسرع وقت ممکن و اطلاع‌رسانی اصلاحات به تمامی طرف‌های ذینفع به شیوه‌ای به موقع و مناسب.

۳.۶ نمونه‌هایی از اقداماتی که می‌توان در رابطه با ابعاد اجتماعی انجام داد.

جدول ۴ چند نمونه از اقداماتی را ارائه می‌دهد که می‌توان انجام داد.

جدول ۴ - نمونه‌هایی از اقداماتی که می‌توان در رابطه با ابعاد اجتماعی انجام داد.

اقدام: نمونه‌های عملی	هدف/نتایج مورد نظر	ابعاد اجتماعی
همه پرسنل و متقاضیان به طور یکسان و با احترام رفتار می‌شوند. منابع انسانی اطمینان حاصل می‌کند که دسترسی به تمام سطوح شغلی بر اساس تحصیلات، شایستگی و تجربه از طریق رقابت عادلانه و آزاد امکان‌پذیر باشد. فرصت‌های آموزشی برای همه باز است.	همه پرسنل و متقاضیان به طور یکسان و با احترام رفتار می‌شوند.	دسته ۱: احترام به تفاوت و شمول
بازبینی و پیاده‌سازی سطوح پرداخت همسان در سراسر سازمان. افزودن ردیف بودجه برای تعدیلات پرداختی مورد نیاز.	تساوی در پرداخت بر اساس وظایف شغلی، مهارت‌ها و توانایی‌های مرتبط با نقش.	دسته ۱: پرداخت و رویه‌های کارگری
محدودیت‌های روزانه برای هزینه، قابلیت مسدودسازی وبسایت‌های خاص یا جلوگیری از پرداخت‌ها به نیازهای مشتریان سازمان‌های مشخص.	محرورسازی قماربازان نابالغ و ارائه سازوکارهای کنترلی برای همگان.	دسته ۲: مصرف‌کنندگان آسیب‌پذیر

دسته ۲: برده‌داری مدرن و استخدام استثماري	بازرسی از تأمین‌کنندگان بر اساس ترکیب پرسنل، میزان پرداختی‌ها و شرایط کاری.	رد قرارداد با تأمین‌کنندگانی که سلامت و حقوق پرسنل را نادیده می‌گیرند و دستمزد پایین یا بدون دستمزد را اعمال می‌کنند.
دسته ۳: تعهد به کاهش استرس و خشونت	کاهش آسیب‌های ناشی از خشونت خانگی.	تأمین مالی یک نهاد حمایتی اجتماعی به منظور ارائه مشاوره؛ خدمات ممکن است با نیازهای مشتریان سازمان‌ها همپوشانی داشته باشد.
دسته ۳: بومی‌گرایی: بازسازی اقتصاد و جامعه محلی	افزایش فرصت‌های شغلی محلی، تأمین محلی و کاهش هزینه‌های حمل و نقل و انرژی.	انتقال سازمان یا کارخانه مالت‌سازی به یک کارخانه تقطیر جزیره‌ای، افزایش فرصت‌های شغلی محلی، استفاده انحصاری از جو محلی، بهره‌گیری از منابع انرژی تجدیدپذیر.

جدول ۵ نمونه‌هایی از مسائل مربوط به اولین دسته از بخش ۶.۱ را ارائه می‌دهد.

جدول ۵ - نمونه‌هایی از مسائل در رابطه با شناسایی ریسک‌ها و فرصت‌های اجتماعی

مسائل	موضوع
حاکمیت سازمانی	تشویق سازمان‌ها به فعالیت به شیوه‌ای شفاف و اخلاقی که به سلامت و رفاه پرسنل کمک کند.
حقوق بشر	تأکید بر اهمیت احترام به حقوق بشر و شناسایی اهمیت آن در زمینه شرکتی، به عنوان مثال، برابری، احترام به تفاوت و شمول.
رویه های کارگری	پرداختن به مسائل مربوط به رویه های کارگری، از جمله کار شایسته، حقوق پرسنل، برابری پرداخت، شرایط و رویه های کاری سالم و ایمن، دستمزدهای عادلانه و حق تشکیل اتحادیه.
شیوه‌های عملیاتی عادلانه	تمرکز بر رفتار اخلاقی در تعامل با سایر سازمان‌ها، از قبیل تدابیر ضدفساد، رقابت منصفانه و ترویج مشارکت سیاسی مسئولانه.

جدول ۶ نمونه‌هایی از مسائل مربوط به دومین دسته از بخش ۶.۱ را ارائه می‌دهد.

جدول ۶ - نمونه‌هایی از مسائل در رابطه با ارزش‌گذاری و ارزیابی تأثیرات اجتماعی

(مسائل)	(موضوع)
---------	---------

ارائه محصولات و خدماتی که ایمن، قابل اعتماد و منصفانه باشند و سلامت مصرف‌کننده را در نظر بگیرند، همراه با اطلاعات و آموزش در مورد محصولات. توجیه صحت، انصاف و عدم گمراه‌کننده بودن هرگونه ادعای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی یا سبز/پایداری.	رفتار منصفانه با مصرف‌کنندگان
توجیه صحت، انصاف و عدم گمراه‌کننده بودن هرگونه ادعای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی یا سبز/پایداری.	بازاریابی و تبلیغات
اطلاع‌رسانی در مورد چگونگی نشان دادن و اتخاذ رویه‌های کارگری سالم و ایمن توسط سازمان که از گرفتار شدن پرسنل در چرخه فقر، برده‌داری مدرن و کار کودکان جلوگیری می‌کند.	شرایط برای پرسنل در زنجیره تأمین
اطمینان از اینکه خدمات یا محصولات برای بیشترین تعداد ممکن از مصرف‌کنندگان، از جمله کسانی که بیشتر در معرض سوءتفاهم، فروش گمراه‌کننده و نتایج مضر هستند، قابل دسترسی و استفاده باشند؛ کمک به مصرف‌کنندگان برای کنترل دسترسی خود به خدمات، عدم اعمال مجازات‌های ناعادلانه بر مصرف‌کنندگان (به عنوان مثال، با تحمیل جریمه‌های مالی، هزینه‌های بالاتر یا محدود کردن امکان تغییر)، ارائه طیف وسیعی از قالب‌های ارتباطی و انواع پرداخت، برخورد حساس با شکایات، تأخیرها و عدم پرداخت. آموزش‌های تکمیلی برای پرسنل، تیم‌های تخصصی برای ارجاع، مراقبت از حفاظت از داده‌ها و نظارت بر پیشرفت.	مشتریان آسیب‌پذیر

جدول ۷ نمونه‌هایی از مسائل مربوط به سومین دسته از بخش ۶.۱ را ارائه می‌دهد.

جدول ۷ - نمونه‌هایی از مسائل در رابطه با نتایج مطلوب و راهبردهای اجرایی و برنامه‌ها/اقدامات

(موضوع)	(مسائل)
وابستگی متقابل و تعامل	اقتصادهای چرخشی، تأمین محلی، مبادلات/ارزهای محلی، انجمن‌های محصولات محلی، بازارهای/قیمت‌گذاری محلی، نوسازی و استفاده مجدد، امنیت غذایی، نشانه‌های اصالت، شبکه‌های پهن باند محلی، به حداقل رساندن حمل و نقل و ضایعات (به عنوان مثال، مسافت غذایی یا اشتراک خودرو). شرکت‌های با منافع اجتماعی.
سلامت و بهزیستی	اقداماتی برای ارتقای مراقبت در جامعه، بهبود فضاهای باز عمومی، ارائه خدمات مشارکت اجتماعی (به عنوان مثال، دسترسی و استفاده از امکانات سازمان: مراکز بهداشتی در مانی، اتاق‌های ملاقات و امکانات ورزشی)، طراحی فضاهای عمومی برای ایمنی و امنیت، طرح‌های حمل و نقل جایگزین، طرح‌های رفت و آمد به محل کار مانند اشتراک خودرو، گزینه‌های سفر فعال، بهبود کیفیت زندگی و محیط زیست.
فرهنگ و هویت جامعه	حفظ میراث، سنت‌ها، هویت، حس ریشه‌داری و مکان، تبادل بین فرهنگ‌ها و مناطق مختلف، تقویت تنوع فرهنگی. بومی‌گرایی اصولی. حمایت از انجمن‌های محلی، خودیاری، نهادهای مذهبی، خیریه‌ها، طرح‌های اخلاقی و نهادهای امانی جامعه.
انجام اجتماعی	تسهیل دسترسی برابر و آزاد به فعالیت‌ها و فرصت‌ها، از جمله برای افراد محروم، حاشیه‌نشین و بومی. عدالت بین نسلی، مسکن مقرون به صرفه، خدمات محلی پایدار و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های اجتماعی و فیزیکی پایدار.
نوآوری، خلاقیت و پژوهش	تشویق نوآوری، خلاقیت و پژوهش، خوشه‌های نوآوری، مکان‌های تبادل فیزیکی و مجازی. سرمایه‌گذاری در تمام اشکال آموزش، ایجاد ظرفیت و توانایی محلی.

توجه: اینها از ISO 37104 اقتباس شده‌اند. [۷۶]

تمام نمونه‌های موجود در دسته سوم باید با تشویق و منابع لازم برای مشارکت در حکمرانی محلی، چه رسمی و چه غیررسمی، مشورت و بازخورد، پشتیبانی شوند.

حوزه‌هایی که بسته به برنامه‌ها و فعالیت‌های اجتماعی اتخاذ شده باید مورد توجه قرار گیرند عبارتند از:

* توسعه معیارهای مربوط به شیوه‌های عملیاتی منصفانه، شامل رویه‌های کارگری ایمن و سالم، برابری حقوق بشر و احترام به تفاوت و شمول؛

* معیارهای شناسایی، ارزیابی و برنامه‌های اقدام برای ارزش اجتماعی؛

* تأثیرات بر سلامت و بهزیستی؛

* محدودیت‌های مربوط به ملاحظات مرزهای اجتماعی؛

* توجه به فناوری دیجیتال و گزینه‌ها و تأثیرات هوش مصنوعی؛

* ملاحظات مربوط به مشارکت جامعه؛

* مدیریت ریسک و شهرت، شامل برنامه‌ریزی احتمالی (به عنوان مثال، چگونگی اداره مؤثر یک سازمان در حالی که پرسنل احساس می‌کنند ارزشمند نیستند، یا ساختمان‌ها نمی‌توانند برای فعالیت‌های سازمانی مورد استفاده قرار گیرند [به عنوان مثال، اگر یک کارخانه برای چند ماه دچار سیل شود]).

۶.۴ شاخص‌های کلیدی عملکرد اجتماعی

۶.۴.۱ کلیات

این مجموعه از شاخص‌های کلیدی عملکرد اجتماعی (S) موضوعات زیر را در بر می‌گیرد:

* رضایت پرسنل؛

* تنوع؛

* بهداشت و ایمنی؛

* آموزش و توسعه پرسنل؛

* مشارکت پرسنل؛

* سرمایه‌گذاری در جامعه؛

* تطابق با حقوق بشر؛

* تأثیر اجتماعی ابتکارات و عملیات دسترسی‌پذیری بنگاه بر رفاه مشتریان محلی و جامعه.

شاخص‌های کلیدی عملکرد تحت این حوزه موضوعی، چارچوبی برای ارزیابی شمول اجتماعی یک سازمان ارائه می‌دهند. برای راهنمایی، این شاخص‌ها به اولویت اول و دوم تقسیم شده‌اند. شاخص‌های اولویت اول برای سازمان‌های کوچک، متوسط و بزرگ در سطح جهانی قابل اجرا در نظر گرفته شده‌اند. شاخص‌های اولویت دوم ممکن است در مراحل اولیه سفر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی برای همه سازمان‌ها قابل گزارش نباشند، اما آرمانی بوده و امکان گزارش‌دهی عمیق‌تر را در طول زمان فراهم می‌کنند.

۶.۴.۲ اولویت اول

KPI 1: تعداد سالانه حوادث تبعیض، نفرت و خشونت مرتبط با کار.

KPI 2: شکاف دستمزد جنسیتی.

KPI 3: درصد افرادی از گروه‌های متنوع که الزامات شایستگی در مدیریت ارشد را برآورده کرده‌اند.

KPI 4: درصد محصولات و خدمات ارائه‌شده که استانداردهای دسترسی‌پذیری را برآورده می‌کنند.

KPI 5: درصد سالانه پرسنلی که در بررسی‌های منظم عملکرد و توسعه شغلی شرکت کرده‌اند.

KPI 6: درصد زنان در مدیریت ارشد.

KPI 7: میانگین کل هفته‌های مرخصی زایمان با حقوق.

KPI 8: درصد پرسنلی که نماینده گروه‌های متنوع هستند.

KPI 9: درصد پرسنلی که در مصاحبه‌ها یا نظرسنجی‌های رضایت شغلی در مورد تجربیات محیط کار خود شرکت می‌کنند.

۶.۴.۳ اولویت دوم

KPI 10: درصد کمک‌های خیریه سالانه که به جامعه محلی و جامعه منطقه‌ای اختصاص داده شده است.

KPI 11: ساعات وقت پرسنل در فعالیت‌های داوطلبانه و/یا خیریه تحت رهبری سازمان به عنوان درصدی از کل ساعات کاری پرسنل.

۶.۵ اطلاعات بیشتر

برای کسب اطلاعات بیشتر به منظور کمک به سازمان در زمینه عوامل اجتماعی، به منابع فهرست شده در جدول ۸ مراجعه کنید.

جدول ۸ - نمونه‌ای از استانداردهای بین‌المللی موجود برای عوامل اجتماعی

(مسائل)	(استانداردهای بین‌المللی)
مسئولیت اجتماعی	ISO 26000[5]
مسائل کلی اجتماعی	ISO 20121 [77], ISO 22458 [75], ISO 37101 [68], ISO 37104 [76], ISO 45001 [78], ISO 45004 [79]
حاکمیت مسائل اجتماعی	ISO 37000 [9], ISO 37005 [27]

NOTE BS 8950 [۸۰] همچنین می‌تواند در رابطه با ارزش اجتماعی کمک کند.

۷ حاکمیت

۷.۱ کلیات

ملاحظات حاکمیت در راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را می‌توان در سه سطح مورد بررسی قرار داد:

الف) حاکمیت راهبردی سازمان، که تمام سطوح را از هدف و اصول گرفته تا عمل و گزارش‌دهی در بر می‌گیرد.

ب) حاکمیت خاص مدیریت‌کننده نتایج راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی.

ج) حاکمیت عملیاتی سازمان، شامل سیستم‌ها و کنترل‌های زیربنایی و یکپارچه‌ساز E و S.

اخلاق، ارزش‌آفرینی، سیاست‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، ریسک‌ها و فرصت‌ها، انطباق و پیروی (و فراتر رفتن از حداقل الزامات) و پاسخگویی، از عناصر اصلی روش‌های معمول حاکمیت هستند. استانداردهای بین‌المللی متعددی وجود دارند که به سازمان‌ها در انواع و اندازه‌های مختلف کمک می‌کنند تا چارچوب‌ها و رویه‌های حاکمیتی یکپارچه‌ای را توسعه دهند، که از طریق آن‌ها می‌توانند شیوه‌های حاکمیت خوب، از جمله حاکمیت عوامل زیست‌محیطی و اجتماعی را افشا کنند. استانداردهای بین‌المللی به اندازه‌ای انعطاف‌پذیر هستند که به کاربران اجازه می‌دهند تا با قوانین و مقررات حاکمیتی محلی، خاص هر بخش و بین‌المللی مطابقت داشته باشند. استاندارد ISO 37000، که راهنمایی‌هایی در مورد حاکمیت سازمان‌ها ارائه می‌دهد، مبنای بند ۷ را تشکیل می‌دهد و توسط طیف وسیعی از استانداردهای کیفیت مانند ISO 9001 (همچنین به بخش ۷.۸ مراجعه کنید) پشتیبانی می‌شود.

۷.۲ چارچوب حاکمیت

در زیر یک چارچوب ساده برای عوامل حاکمیتی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکّتی نشان داده شده است:

الف) ایجاد یا اصلاح یک چارچوب حاکمیت:

* اهداف کلی و خاص حاکمیت: اهداف فراگیر سازمان در زمینه حاکمیت و فرآیند دستیابی به این اهداف را به گونه‌ای افشا کنید که سازمان معتبر، قابل اعتماد و پایدار باشد.

* ایجاد یا اصلاح یک چارچوب حاکمیت یکپارچه: این امر برای هر سازمانی مناسب خواهد بود. در جایی که هیئت نظارتی وجود دارد، برخی از اعضا باید کاملاً مستقل بوده و دارای طیف وسیعی از صلاحیت‌ها و تجربیات در مدیریت ریسک و فرصت، امور مالی و حسابرسی، کمیته‌های انتصابات و جبران خدمات باشند. ریاست هر یک از این حوزه‌ها باید بر عهده یک عضو مستقل هیئت مدیره باشد. آن‌ها همچنین باید دارای موارد زیر باشند:

* مسیرهای گزارش‌دهی کوتاه؛

* نقشه واضح مسئولیت‌ها؛

* شاخص‌های کلیدی عملکرد مؤثر؛

* استراتژی، برنامه‌ریزی و سیاست‌ها؛

* سیستم‌ها و کنترل‌ها برای پاسخگویی؛

* ثبت و گزارش‌دهی؛

* آموزش و بهبود مستمر؛

* منابع لازم برای تعیین، رهبری و نظارت بر ارزش‌های دیدگاه و استانداردهای اخلاقی؛

* منابع کافی برای نظارت بر انطباق (شامل امنیت سایبری، حفاظت از داده‌ها، رشوه و فساد، تقلب و پولشویی).

* شناسایی و طبقه‌بندی ریسک‌ها و فرصت‌های حاکمیتی، با تأکید بر مواردی که به طور خاص به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکّتی مربوط می‌شوند.

* توسعه فرهنگ حاکمیت خوب، شامل مدیریت موانع و مشوق‌های تغییر و طرح نگرانی‌ها، مانند استفاده از خطوط تلفن گزارشگری تخلفات یا سایر سازوکارهای طرح نگرانی (به استاندارد ISO 37002 مراجعه کنید).

* حسابرسی ریسک‌های قابل توجه (زیان) با استفاده از نهادهای مستقل شخص ثالث، به ویژه در مواردی که ممکن است تخلفات قابل توجهی توسط سازمان صورت گرفته باشد.

ب) ارزیابی و سنجش تأثیرات ریسک‌ها و فرصت‌ها در رابطه با حاکمیت:

* تعیین کمیت ریسک‌ها و فرصت‌ها، به عنوان مثال، تأثیر، احتمال و بزرگی آن‌ها بر جوامع و محیط زیست مختلف یا ناشی از آن‌ها.

* در صورت لزوم، تعیین ارزش‌های ریسک‌ها و فرصت‌های ذاتی و باقیمانده، مانند "بالا"، "متوسط" یا "پایین".

* تصمیم‌گیری و ثبت استراتژی‌های ریسک و فرصت در چارچوب میزان ریسک‌پذیری و پاداش تعریف‌شده.

* انتصاب اعضای هیئت مدیره برای یک دوره زمانی محدود و بررسی منظم عملکرد هیئت مدیره، و استفاده گهگاه از بررسی‌های دوره‌ای توسط افراد مستقل.

ج) تعیین نتایج مطلوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و استراتژی‌های اجرایی و برنامه‌ها/اقدامات: این موارد شامل:

* تنوع هیئت مدیره و جبران خدمات مدیران اجرایی (برای همه پرسنل و تأمین‌کنندگان)؛

* مبارزه با تقلب، پولشویی، فساد، سوءاستفاده از بازار و رشوه؛

* حریم خصوصی داده‌ها؛

* مشارکت سهامداران و طرف‌های ذینفع؛

* اخلاق، شامل آموزش و منشورها/سیاست‌ها؛

* استقلال و یکپارچگی هیئت مدیره و رهبری؛

* شفافیت و افشاگری؛

* اثربخشی مدیریت ریسک و فرصت؛

* بهره‌وری و مدیریت منابع (شامل بهره‌وری انرژی، آب، پسماند و چرخش مواد)؛

* شناسایی و راهبردهای کاهش انتشار آلاینده‌ها.

د) پاسخگویی و گزارش‌دهی:

* موضوعات افشای مربوط به حاکمیت، از جمله موضوعات مورد نظر طرف‌های ذینفع را با در نظر گرفتن ویژگی‌های بخش فعالیت سازمان و ماهیت کسب‌وکار آن، و همچنین روش‌های مناسب، انتخاب کنید. روش‌های انتخاب مناسب شامل بررسی دقیق، طوفان فکری، تحقیقات بازار و غیره است.

* اهداف کلی و خاص حاکمیت را تعیین کرده و فرآیندهای خاص و نتایج نهایی تلاش‌های سازمان برای دستیابی به اهداف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را افشا کنید.

* بی‌طرفی: گزارش، افشاگری و ارتباطات را در مورد حاکمیت سازمان، بدون پنهان کردن حقایق، واقعی، صادقانه، دقیق و کامل ارائه دهید.

* ادعاها، گزارش‌ها، افشاگری‌ها و ارتباطات دقیق را با بی‌طرفی، سرعت و با در نظر گرفتن نگرانی‌های طرف‌های ذینفع ارائه دهید.

* قبل، در حین و بعد از گزارش‌دهی، افشاگری و ارتباطات، نظرات و بازخوردهای طرف‌های ذینفع، از جمله اما نه محدود به شرکای سازمان و وظایف نظارتی را دریافت کنید.

* سازگاری بین نتایج واقعی و مطلوب و استراتژی‌های اجرایی و برنامه‌ها/اقدامات را بررسی کنید.

* فرهنگ حافظه و یادگیری سازمانی را ایجاد و حفظ کنید.

* همه طرف‌های ذینفع را در مورد دلایل نتایج سازمان و تصمیمات و اقدامات مرتبط آموزش دهید.

* سرعت عمل: بازه زمانی و زمان‌بندی افشای ریسک/فرصت را بر اساس تناوب گزارش‌دهی، ماهیت و پیامدهای ریسک/فرصت تعیین کنید و ریسک‌ها/فرصت‌های فوری و حیاتی را که پتانسیل ایجاد خسارات یا فرصت‌های قابل توجه برای طرف‌های ذینفع را دارند، فوراً افشا کنید.

۷.۳ نمونه‌هایی از اقدامات مبتنی بر جنبه‌های حاکمیت

جدول ۹ چند نمونه از اقداماتی را ارائه می‌دهد که می‌توان انجام داد.

جدول ۹ - نمونه‌هایی از اقدامات مبتنی بر جنبه‌های حاکمیت شرکتی

(عوامل حاکمیت)	(هدف/نتایج مورد نظر)	(نمونه‌های اقدام)
تنوع هیئت مدیره، استقلال و جبران خدمات مدیران اجرایی	ترکیب هیئت مدیره به گونه‌ای باشد که طیف وسیعی از شایستگی‌های لازم را پوشش دهد و تنوع طرف‌های ذینفع تحت تأثیر را منعکس کند. دستیابی به X درصد از اعضای هیئت مدیره که نماینده گروه‌های متنوع باشند. دستیابی به X درصد از اعضای هیئت مدیره که زن باشند. دستیابی به نسبت	گزارش ماتریس شایستگی ترکیب هیئت مدیره. پیگیری نمایندگی گروه‌های مختلف در هیئت مدیره. گزارش جبران خدمات مدیران اجرایی در رابطه با میانگین دستمزد پرسنل و عملکرد سازمان.

پیگیری نسبت مدیران مستقل در هیئت مدیره و گزارش هرگونه تضاد منافع. گزارش ماتریس شایستگی ترکیب هیئت مدیره.	جبران خدمات مدیران اجرایی X درصد نسبت کل میانگین جبران خدمات مدیران اجرایی به میانگین جبران خدمات پرسنل. دستیابی به نرخ رشد جبران خدمات مدیران اجرایی X درصد. درصد تغییر سالانه در جبران خدمات مدیران اجرایی. دستیابی به X درصد از جبران خدمات مدیران اجرایی و مدیریت ارشد که با عملکرد/عملکرد پایدار سازمان مرتبط باشد. دستیابی به X درصد از اعضای هیئت مدیره که مستقل باشند. دستیابی به X درصد از اعضای هیئت مدیره که غیر اجرایی باشند.
پیگیری انطباق با مقررات ضد فساد.	تعداد سالانه پرونده‌های مربوط به رشوه/فساد - مجازات‌ها یا اخراج‌های مرتبط. دستیابی به X درصد از روابط با اشخاص ثالث که تحت بررسی‌های لازم قرار گرفته و با سیاست‌های ضد فساد مطابقت دارند.
پیگیری انطباق با قوانین و مقررات قابل اجرا. پیگیری روند انطباق و تغییرات در الزامات نظارتی.	تعداد موارد عدم انطباق با برچسب‌گذاری نظارتی و/یا کدهای بازاریابی صنعت یا مقررات. گزارش X درصد از درآمد سالانه صرف شده برای جریمه‌ها، مجازات‌ها، غرامت و خسارات ناشی از نقض قوانین و مقررات قابل اجرا.
پیگیری تعداد موارد نقض داده‌ها و تخلفات بررسی و حل شده برای ارائه بینش در مورد تعهد سازمان به رسیدگی به ریسک، تخلفات احتمالی و حفظ یکپارچگی داده‌ها.	درصد سالانه نقض داده‌های حریم خصوصی مشتری که منجر به از دست رفتن داده‌های مشتری شده است. دستیابی به X درصد از پرسنل مورد نیاز برای تکمیل آموزش امنیت سایبری و تکمیل تست‌های فیشینگ گسترده در کل شرکت به صورت فصلی.
پیگیری مشارکت سهامداران در جلسات و تعامل با سازمان. پیگیری مشارکت طرف‌های ذینفع در تعامل با سازمان.	دستیابی به X درصد از حضور سهامداران و مشارکت در اشکال مختلف. قالب‌ها و روش‌های مختلف مشارکت طرف‌های ذینفع. دستیابی به X درصد از مشارکت طرف‌های ذینفع.
نظارت بر اجرای برنامه‌های آموزشی اخلاق و تدوین دستورالعمل‌ها و منشورهای اخلاقی.	دستیابی به X درصد از پرسنل که برنامه‌های آموزشی اخلاق را در هر سال تکمیل کرده‌اند. دستیابی به نرخ تخلف از سیاست‌های اخلاقی X درصد. درصد سالانه پرسنلی که در نقض منشور اخلاقی سازمان مقصر شناخته شده‌اند.
اجرای گزارش‌دهی مالی و غیرمالی برای اطمینان از افشای دقیق و به موقع اطلاعات.	دستیابی به نرخ انطباق با افشاگری X درصد. درصد سالانه افشاگری‌های مورد نیاز که در مهلت‌های مقرر طبق الزامات نهادهای نظارتی مربوطه یا سایر نهادهای درخواست‌کننده افشاگری انجام شده است. تعداد سالانه شکایات رسمی ثبت شده.
اجرای یک چارچوب مدیریت ریسک قوی برای شناسایی، ارزیابی و کاهش یا درمان ریسک‌ها به منظور ارتقای تاب‌آوری.	ترمیم X درصد از عملیات یا دارایی‌های ارزیابی شده که در معرض خطر هستند سرمایه‌گذاری X درصد از کل درآمد در فعالیت‌های کاهش ریسک آب و هوا و/یا بلایا. پوشش X درصد از دارایی‌ها و فعالیت‌های تجاری تحت برنامه تداوم کسب‌وکار سازمان.

موضوعات مهم ریسک‌ها و فرصت‌های ذاتی: موضوعات مهم ریسک‌ها و فرصت‌های ذاتی را مطابق با خواسته‌ها و انتظارات طرف‌های ذینفع، از جمله اما نه محدود به مبارزه با فساد، منشورهای اخلاقی و رفتاری، رقابت ناعادلانه، مدیریت روابط با سرمایه‌گذاران، فرصت‌های محصول یا خدمات و رویدادهای زیست‌محیطی، بررسی و افشا کنید.

مدیریت ریسک/فرصت: افشا کنید که آیا عدم قطعیت یک موضوع یا ریسک‌ها/فرصت‌های مربوطه به طور مؤثر و کافی مدیریت شده‌اند یا خیر، به عنوان مثال، با گزارش‌دهی در مورد نرخ‌های شکست، سطوح مواجهه، ریسک، تهدید و آسیب‌پذیری، و همچنین در مورد کنترل‌ها و محافظت‌ها برای حفاظت از هر دو مکان و افراد داخل یا در آن.

اطمینان‌بخشی: در صورت لزوم، با نهادهای اطمینان‌بخشی با اعتبار کافی برای افشاگری‌های سازمان در مورد حاکمیت همکاری کنید.

بازخورد و بررسی: پس از افشاگری، سازگاری بین نتیجه(های) واقعی و استراتژی‌های اجرایی و برنامه‌ها/اقدامات با موارد مطلوب در مراحل ج و د) چارچوب حاکمیت در بخش ۷.۲ را با در نظر گرفتن نظر طرف‌های ذینفع در مورد موضوع بررسی کنید.

۷.۴ شاخص‌های کلیدی عملکرد حاکمیت

۷.۴.۱ کلیات

این مجموعه از شاخص‌های کلیدی عملکرد حاکمیت (G) موضوعات زیر را در بر می‌گیرد:

* چارچوب مدیریت ریسک و فرصت برای ارتقای تاب‌آوری؛

* مدیریت داده‌ها؛

* آموزش و سیاست‌های اخلاقی؛

* بهداشت و ایمنی؛

* حفاظت امنیتی (فیزیکی و سایبری)؛

* انطباق با مقررات؛

* مقررات مبارزه با فساد.

هر موضوع بینشی در مورد جنبه‌های مختلف عملکرد حاکمیت شرکتی ارائه می‌دهد و به سازمان‌ها کمک می‌کند تا پیشرفت را پیگیری کرده و زمینه‌های بهبود را شناسایی کنند.

شاخص‌های کلیدی عملکرد تحت این حوزه موضوعی، چارچوبی برای ارزیابی رویه‌های حاکمیت شرکتی یک سازمان ارائه می‌دهند. برای راهنمایی، این شاخص‌ها به اولویت اول و دوم تقسیم شده‌اند. شاخص‌های اولویت اول برای سازمان‌های کوچک، متوسط و بزرگ در سطح جهانی قابل اجرا در نظر گرفته شده‌اند. شاخص‌های اولویت

دوم ممکن است در مراحل اولیه سفر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی برای همه سازمان‌ها قابل گزارش نباشند، اما آرمانی بوده و امکان گزارش‌دهی عمیق‌تر را در طول زمان فراهم می‌کنند.

۷.۴.۲ اولویت اول

- KPI 1: تعداد سالانه موارد قابل گزارش/اساسی نقض داده‌های حریم خصوصی مشتری.
- KPI 2: تعداد سالانه پرونده‌های مربوط به مجازات‌ها یا اخراج‌های ناشی از رشوه/فساد.
- KPI 3: تعداد سالانه موارد نقض مقررات، مجوزها و الزامات قانونی زیست‌محیطی محلی.
- KPI 4: نرخ تخلف از سیاست‌های اخلاقی: درصد سالانه پرسنلی که در نقض منشور اخلاقی سازمان مقصر شناخته شده‌اند.
- KPI 5: درصد روابط با اشخاص ثالث که تحت بررسی‌های لازم قرار گرفته و با سیاست‌های ضد فساد مطابقت دارند.
- KPI 6: نرخ کل موارد ثبت شده آسیب و بیماری شغلی (به ازای هر ۱۰۰ پرسنل) طبق مقررات محلی.
- KPI 7: تعداد سالانه موارد عدم انطباق با برچسب‌گذاری صنعتی یا نظارتی.
- KPI 8: درصد درآمد سالانه صرف شده برای جریمه‌ها، مجازات‌ها، غرامت و خسارات ناشی از نقض قوانین و مقررات قابل اجرا.
- KPI 9: درصد دارایی‌ها و فعالیت‌های تجاری تحت پوشش برنامه تداوم کسب‌وکار سازمان.

۷.۴.۳ اولویت دوم

- KPI 10: درصد پرسنلی که آموزش آگاهی از امنیت فیزیکی و آموزش امنیت سایبری را تکمیل کرده‌اند.

۷.۵ رهبری

۷.۵.۱ کلیات

راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی ممکن است نیازمند تغییر در دیدگاه، طرز فکر و فرهنگ باشد که معمولاً از سطح مدیریت ارشد در یک سازمان آغاز شده و به طور مداوم در سراسر سازمان منتقل می‌شود. هدف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و رویکرد سازمان به آن باید به وضوح بیان شده و از سوی هیئت مدیره یا نهاد حاکم از طریق الگو بودن در تمام سطوح سازمان رهبری شود.

رهبری شامل ایجاد انگیزه در گروه‌هایی از افراد برای دستیابی به یک هدف مشترک است و متکی به مهارت‌ها و توانایی‌های کلیدی، همراه با قابلیت‌ها و منابع لازم مانند الهام‌بخشی، نگرش مثبت، تصمیم‌گیری و ارزش‌های شخصی قابل اثبات است. نمونه‌هایی از ارزش‌ها و رفتارهای رهبری عبارتند از:

* درستکاری و امانت‌داری؛

* شایستگی؛

* شفافیت؛

* تنوع و شمول.

توجه به استاندارد ISO 37000 مراجعه کنید.

مسئولیت‌های خاص رهبری در رابطه با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

* ترویج تبادل اطلاعات، ابزارها، دانش و تجربه با سایر سازمان‌ها، نهادها، جوامع، شرکت‌ها، گروه‌ها، مؤسسات و سازمان‌ها؛

* تسهیل تعهد نمایندگان منتخب یا منصوب برای پیشبرد اصول راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی؛

* اطمینان از تمرکز مناسب بر مشتری برای برآورده کردن انتظارات مشتریان از کیفیت محصول، خدمات و عملکرد (به استاندارد ISO 9001 مراجعه کنید)؛

* نشان دادن تعهد روشن به دستیابی به اهداف میان‌مدت و بلندمدت خود (به عنوان مثال، برای خالص صفر، به استاندارد IWA 42 مراجعه کنید)؛

* حفاظت از اولویت‌های اجتماعی، انسجام و هویت جامعه و سایر نیازهای انسانی (به استاندارد IWA 42 مراجعه کنید)؛

* نهادینه کردن فرهنگ وظیفه مراقبت از مشتریان آسیب‌پذیر (به استاندارد ISO 22458 مراجعه کنید)؛

* اطمینان از اینکه سازمان فرآیند(های) مشاوره و مشارکت پرسنل و سایر طرف‌های ذینفع را ایجاد و اجرا می‌کند (به استاندارد ISO 45001 مراجعه کنید)؛

* نشان دادن تعهد روشن در رابطه با محیط زیست و تغییرات آب و هوایی (به استاندارد ISO 14001 مراجعه کنید).

مسئولیت‌های خاص راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی می‌تواند به نقش‌های خاص یا افراد معین اختصاص داده شده و نقشه‌برداری شود تا از پاسخگویی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی اطمینان حاصل شود. به همین ترتیب، مسئولیت‌های خاص راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی ممکن است در تعاریف و مسئولیت‌های نقش شغلی گنجانده شود.

۷.۵.۲ ساختار چالش سازنده

چالش سازنده سیستمی برای توانمندسازی و تسهیل در نظر گرفتن یا اعمال طیف وسیع‌تری از دیدگاه‌ها، ریسک‌ها، فرصت‌ها و منافع در فرآیند تصمیم‌گیری یا تدوین استراتژی است. این امر در درجه اول از طریق فراهم کردن یک ساختار انعطاف‌پذیر و مجموعه‌ای از ترتیبات حاکمیتی حاصل می‌شود که به طور خاص اجازه می‌دهد طیف گسترده‌تری از سؤالات پرسیده شده و صداهاى بیشتری در هر فرآیند تصمیم‌گیری یا برنامه‌ریزی رسمی یا غیررسمی شنیده شود. نتایج چالش سازنده می‌تواند فرصتی برای چالش قوی‌تر در صورت لزوم فراهم کند و دیدگاه‌ها و اطلاعات مهمی را که در غیر این صورت ممکن است نادیده گرفته شوند یا نادیده گرفته شوند، آشکار کند. این رویکرد همچنین با هدف بهبود درک متقابل، کمک به تبادل ایده‌ها و اطلاعات در داخل و خارج از سازمان، کمک به ایجاد اعتماد و تقویت روابط انجام می‌شود.

چالش سازنده در زمینه یک حوزه جدید و پیچیده مانند راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی، به یک عمل اساسی رهبری و حاکمیت تبدیل می‌شود و باید در فرهنگ سازمانی در تمام سطوح نهادینه شود. توانمندسازی چالش سازنده در یک سازمان نیازمند رهبران و مدیران با اعتماد به نفس برای ایجاد محیط «امن» است که در آن افراد احساس راحتی، اطمینان و آمادگی برای مشارکت و به چالش کشیدن وضعیت موجود داشته باشند. این امر کمک می‌کند تا راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی فراتر از فرهنگ صرفاً علامت زدن موارد مورد نیاز پیش رود. جدول ۱۰، نمونه‌هایی از انواع سؤالاتی را ارائه می‌دهد که یک سازمان می‌تواند بپرسد و تعیین کند که چگونه طرف‌های ذینفع می‌توانند در پاسخ دادن به این سؤالات مشارکت کنند. این سؤالات باید با تجربه اصلاح و بهبود یابند. ممکن است آموزش‌های خاصی در زمینه استفاده از این سؤالات برای یک چالش سازنده ضروری باشد.

جدول ۱۰ - نمونه سؤالات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی برای ساختار چالش سازنده

راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی	(پرسش‌ها)
زیست‌محیطی	۱. آیا ما پیشرفت را به شیوه‌ای شفاف و به آسانی قابل درک برای همه گزارش می‌دهیم، یا مناطقی وجود دارد که وضوح در آن‌ها کم است؟ آیا داده‌های ما نشان می‌دهد که ما با استانداردها مطابقت داریم یا خیر؟ اگر چنین است، چرا؟ ۲. چگونه می‌دانیم که کل سازمان به پایداری زیست‌محیطی متعهد است؟ کدام یک از طرف‌های ذینفع ما به ما کمک می‌کنند و/یا آیا ما آن‌ها را تشویق یا حمایت می‌کنیم؟ ۳. چگونه اثرات مستقیم و غیرمستقیم زیست‌محیطی فعالیت‌های خود (و زنجیره تأمین و مشتریان اصلی خود) را بر زندگی روزمره و سلامت جوامع اطراف یا گسترده‌تر اندازه‌گیری می‌کنیم؟ ۴. چگونه

	تخصص زیست محیطی خود را با سایر سازمان ها و با جوامعی که تحت تأثیر قرار می دهیم به اشتراک می گذاریم؟ از چه راه هایی به وضوح رهبری راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی را نشان می دهیم؟
اجتماعی	۱. پیامدهای مستقیم و غیرمستقیم فعالیت های ما بر زندگی روزمره جوامعی که به آنها خدمت می کنیم یا در آنها ساکن هستیم چیست؟ چگونه تأثیرات بلندمدت و قابل توجه را تعیین و اندازه گیری می کنیم؟ ۲. چگونه جوامع را به تعامل با خود تشویق می کنیم و از چه منابع یا ابزارهای خارجی یا داخلی برای توضیح تصمیمات و اقدامات راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی خود استفاده می کنیم؟ ۳. چه کسانی از نظر ارزش اجتماعی از فعالیت های ما سود می برند و چه کسانی (به طور نامتناسب) ضرر می کنند؟ آیا باید اینگونه باشد؟ چرا؟ ۴. چگونه در توسعه ارزش اجتماعی محلی که انسجام و رفاه جوامع را شکل می دهد، نوآوری می کنیم یا موانع را از بین می بریم؟ ۵. چگونه سطح معقولی از شمول و برابری در فرصت ها را در داخل و بین جوامع و گروه هایی که تحت تأثیر قرار می دهیم، تضمین می کنیم؟
حاکمیت	۱. چگونه تنوع دیدگاه ها و چالش سازنده را در تمام سطوح فرآیندهای تصمیم گیری و حاکمیتی خود تشویق و تسهیل می کنیم؟ ۲. چگونه بلوغ کلی راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی خود را ارزیابی می کنیم: چگونه از ماتریس بلوغ راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی خود استفاده می کنیم؟ چه اقدامات و کنترل های ویژه ای را برای دستیابی به چشم انداز ارزش های راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی خود معرفی کرده ایم؟ ۳. آیا ما در سطح الزامات گزارش می دهیم یا فرصت های بیشتری برای بهبود شناسایی کرده ایم؟ چگونه اطلاعات راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی را به طور گسترده تری به اشتراک می گذاریم؟ ۴. آیا استراتژی راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی ما مزیت رقابتی به ما می دهد؟ ۵. چگونه رویه های مدیریتی خود را برای در نظر گرفتن منافع و تأثیرات خارجی در کنار منافع داخلی تکامل داده ایم؟ ۶. چگونه همه را تشویق می کنیم تا راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی را چیزی مطلوب بینند نه صرفاً پاسخ های کلیشه ای به الزامات خارجی؟ چگونه راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی (به عنوان یک چارچوب یا یک برنامه کاری مداوم) به سازمان ارزش می افزاید؟ در کجا ارزش را کاهش می دهد و چگونه آن را کاهش می دهیم یا با آن سازگار می شویم؟

۷.۶ فرهنگ و تعهد سازمانی

فرهنگ سازمانی مجموعه ای از مفروضات، نگرش ها، اخلاق، ارزش ها و رویه های روزمره مشترک است که رفتار پرسنل را شکل داده و تحت تأثیر قرار می دهد. چشم انداز، مأموریت و استراتژی تعیین شده توسط مدیریت ارشد باید با راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی سازگار باشد. تعهد به ارزش های راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی می تواند برخی از استخدام شوندگان را جذب کند و با افزایش آگاهی و درک مسائل راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی، احتمالاً این جذابیت بیشتر خواهد شد. همچنین، راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی به طور خاص شامل تمرکز بر رویه های صحیح پرسنل مانند ترویج تنوع، برابری، انصاف، سلامت و بهزیستی، شمول، ایمنی، امنیت و حس تعلق است. رفتارهای مثبت راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی ممکن است در سازوکارهای جبران خدمات و ارزیابی عملکرد گنجانده شود. فرهنگ، نگرش های غالب نسبت به راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی را منعکس می کند. طرز فکر راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی در کنار بلوغ گسترده تر که در جدول ۱۱ آمده است، توسعه می یابد.

جدول ۱۱ - مراحل بلوغ راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی و نگرش های فرهنگی

مراحل بلوغ راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی	نگرش های فرهنگی نسبت به راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی
---	--

مرحله ۱: حداقل استانداردها راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی - پاسخگو	هدایت شده توسط الزامات/گزارش‌دهی خارجی. راضی به برآورده کردن الزامات اولیه خارجی فقط با آسان‌ترین و کم‌هزینه‌ترین روش‌ها. سیاست راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی با هدف جلوگیری از مجازات‌های احتمالی قانونی تدوین شده است، یا برای اخذ مجوز فعالیت یا واجد شرایط شدن برای برنده شدن در یک قرارداد وجود دارد. اجتناب از تأیید و تصدیق شخص ثالث مگر در صورت لزوم. حرف زدن در داخل و خارج سازمان. راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی به عنوان "هزینه دیده می‌شود. سبزشویی برای کسب مزیت رقابتی.
مرحله ۲: انطباق راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی - انجام وظیفه	گزارش‌دهی، همسویی و/یا انطباق راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی به روشی مکانیکی با رویکرد علامت زدن موارد مورد نیاز. اغلب فاقد تمرکز، بیش از حد مهندسی شده و پرهزینه. تصمیم‌گیری راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی توسط کمیته برای پراکنده کردن مسئولیت. راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی در درجه اول برای مدیریت ریسک شهرت است و اغلب تصویر بزرگتر را از دست می‌دهد و شکاف‌های قابل توجهی ایجاد می‌کند. اقدامات ناپایدار و ضعیف.
مرحله ۳: توسعه راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی	ارزش رقابتی راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی را می‌بیند، به عنوان یک وضعیت برد-برد قرار می‌گیرد، به عنوان مثال، سرمایه‌گذاران، سهامداران و/یا روابط اعضا را حمایت می‌کند. مشتریان و پرسنل آگاه به ارزش را جذب می‌کند. گزارش‌دهی برای فروش برنده فراتر از حداقل الزامات. ممکن است از همسویی و اعتباربخشی مستقل شخص ثالث استفاده کند. در صورت تغییر شرایط، اهداف، منافع سازمانی یا مدیریت ارشد در معرض خطر است. ممکن است بین حوزه‌های قضایی یا با تغییر مدها متفاوت باشد و همچنان در درجه اول توسط الزامات سازمانی هدایت شود.
مرحله ۴: راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی ارزش محور (بالغ)	متعهد به راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی هستند زیرا می‌خواهند باشند، یعنی محرک داخلی دارند. نتایج جامعه و محیط زیست در هسته اهداف چشم‌انداز و ارزش‌ها قرار دارند. استانداردهای حاکمیت خوب و فرهنگ طرفدار راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی نهادینه شده است. فراتر از هرگونه الزامات خارجی عمل می‌کند. مبتنی بر اصول. نتایج را به روشی باز، متوازن و منصفانه اندازه‌گیری می‌کند. رهبری ارائه می‌دهد و یادگیری‌ها و نوآوری‌های راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی را با جامعه گسترده‌تر به اشتراک می‌گذارد. نتایج پایدار، تاب‌آور و قابل اعتماد. پاسخگو. قابلیت‌ها و بلوغ را ایجاد می‌کند/چرخه بهبود مستمر.

۷.۷ ارتباطات راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی

۷.۷.۱ کلیات

ارتباط مؤثر راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی می‌تواند به طور قابل توجهی بر موفقیت استراتژیک سازمان، از جمله جذب منابع مالی و سرمایه‌گذاری، و همچنین شهرت سازمان تأثیر بگذارد. ارتباطات راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی به ویژه به دلیل تأثیر مشارکت طرف‌های ذینفع داخلی و خارجی اهمیت دارد. این امر بر ضرورت گوش دادن فعال، درک و مشارکت در فرآیندهای کلیدی تصمیم‌گیری راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی تأکید می‌کند. در داخل سازمان، این امر می‌تواند انگیزه پرسنل را برای مشارکت در سفر راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی سازمان افزایش دهد، در نتیجه بهره‌وری را افزایش داده، انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش داده و حفظ کارکنان را بهبود بخشد، زیرا بسیاری از پرسنل ترجیح می‌دهند برای سازمان‌هایی کار کنند که با ارزش‌های زیست محیطی و نتایج متمرکز بر جامعه همسو هستند. معتبرترین ارتباطات راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی تنها زمانی می‌تواند انجام شود که سازمان شواهد و تحلیل‌های معتبر و تأیید شده برای پشتیبانی از آرمان‌ها، اظهارات عمومی، استراتژی‌ها و اهداف داشته باشد. درک منافع مخاطبان مختلف

و انتقال اطلاعات مرتبط به هر گروه از طرف‌های ذینفع برای ادغام موفق راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي در سراسر سازمان مهم است.

۷.۷.۲ اقدامات

اقدامات کلیدی زیر باید در نظر گرفته شود:

الف) پیام را متناسب با مخاطب تنظیم کنید: زبان مورد استفاده و نحوه ارائه آن، از جمله نحوه ترجمه آن، باید قابل دسترس بوده و با هدف تأمین منافع کاربران احتمالی باشد. به پیشینه فرهنگی، اجتماعی، آموزشی و اقتصادی مخاطبان هدف خود توجه داشته باشید.

ب) یک قالب قابل دسترس انتخاب کنید: باید از قالب‌های متنوعی استفاده شود (به عنوان مثال، بروشورها، بازی‌ها و چالش‌ها، گزارش‌های آنلاین، خبرنامه‌های فیزیکی و الکترونیکی، پوسترها، گزارش‌های چاپی، رسانه‌های اجتماعی). مناسب بودن به گروه هدف، پیام مورد نظر، بودجه و گستردگی جغرافیایی و توانایی‌ها/قابلیت‌های فناورانه بستگی دارد.

ج) خلاق باشید: تعامل مثبت با طرف‌های ذینفع نیازمند توجه به جزئیات، تعهد، خلاقیت و سطح مشخصی از تلاش است. نباید مهارت‌ها و ظرفیت‌های شخصی طرف‌های ذینفع را دست کم گرفت. در عوض، سعی کنید هدف ارتباطی را مشخص کرده و زمینه‌های جذابی برای فرآیندهای مشارکتی فراهم کنید و این را با ارتباطات خلاقانه، صادقانه و جذاب تکمیل کنید.

د) آگاهی را افزایش داده و درک استراتژی‌ها و اهداف گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي را هم در داخل و هم در خارج سازمان بهبود بخشید. باید بر آنچه که منتقل می‌شود و همچنین آنچه که منتقل نمی‌شود و مهمتر از آن، چرا و چگونه ارزیابی ریسک‌ها و فرصت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي به آن موضع منجر می‌شود، تأکید شود.

ه) از طریق پاسخگویی، یکپارچگی و گشودگی، شهرت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي سازمان را ارتقا دهید، که اعتماد به سازمان را تقویت می‌کند.

و) فعالیت‌های تعاملی انجام شده و تأثیری که اجرای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي بر استراتژی‌ها و فعالیت‌های برنامه‌ریزی سازمان داشته است را نشان داده و توضیح دهید. مزیت ارتباط مؤثر نشان می‌دهد که سازمان باز بوده و آماده پاسخگویی است. راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي یک سفر است و باید بر اساس بلوغ سازمان در راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي اطلاع‌رسانی شود.

ز) اطلاعات و تأثیرات فعالیت‌های سازمان بر محیط زیست و جامعه را ارائه دهید، در حالی که تأثیراتی که می‌تواند بر آنها تأثیر بگذارد را توضیح می‌دهید. این ارتباطات باید شامل استراتژی‌های کاهش و سازگاری که سازمان اتخاذ می‌کند نیز باشد.

ح) اطلاعات مرتبط و شفاف در مورد استراتژی‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، برنامه‌های اقدام، مدیریت و حاکمیت سازمان ارائه دهید تا طرف‌های ذینفع بتوانند سازمان را درک کرده و با آن تعامل داشته باشند.

ط) انطباق سازمان با الزامات قانونی و نظارتی را نشان دهید.

ی) با استفاده از معیارهای استاندارد، مقایسه با سازمان‌های هم‌تا را تسهیل کنید.

اطلاعات باید از نظر واقعی صحیح بوده و جزئیات کافی برای مفید بودن برای دریافت‌کنندگان ارتباطات ارائه دهد. این اطلاعات باید شامل مقایسه با اطلاعات قبلی و با سایر سازمان‌ها باشد تا زمینه لازم برای درک تصویر کامل توسط کاربر مورد نظر فراهم شود. مقایسه‌های بخش راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و شاخص‌های کلیدی عملکرد در توضیح موقعیت سازمان مفید هستند.

ارتباط برقرار کردن صرفاً برای علامت زدن یک گزینه، بدون کار اساسی بر روی سیاست‌ها، استراتژی‌ها و فعالیت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، احتمالاً به سرعت آشکار شده و تلاش‌های ارتباطی را کاهش داده یا منجر به ارتباطات منفی می‌شود.

۷.۷.۳ انواع ارتباطات

اطلاعات باید به گونه‌ای ارائه شود که فراگیر، قابل درک و نه طاقت‌فرسا باشد، به ویژه برای مصرف‌کنندگان آسیب‌پذیر. باید به نحوه درونی‌سازی اطلاعات توسط افراد و نیازهای آن‌ها توجه شود، خواه به اطلاعات در قالب الکترونیکی یا کاغذی نیاز داشته باشند، یا اگر ترجیحی برای قالب‌های شنیداری، بریل، مجموعه داده، دیجیتالی، نمودار، و غیره وجود دارد. ارتباطات تنها در صورتی مؤثر است که کاربر مورد نظر بتواند آن را درک کند. در صورت وجود نیازهای خاص و/یا نیازهای عصبی-تنوع، در صورت امکان باید به آن‌ها رسیدگی شود.

انواع معمول ارتباطات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی عبارتند از:

* گزارش‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی: سازمان‌ها معمولاً گزارش‌های سالانه پایداری یا راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی منتشر می‌کنند که عملکرد، اهداف، ابتکارات، عملکرد و پیشرفت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی آن‌ها را تشریح می‌کند. این گزارش‌ها اطلاعات مفصلی در مورد تأثیرات زیست‌محیطی، ابتکارات اجتماعی، رویه‌های حاکمیتی و اهداف آتی سازمان ارائه می‌دهند.

* داشبوردهای آماری کلیدی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در دسترس عموم و داخل سازمان: سازمان‌ها بخش‌های اختصاصی در وبسایت‌ها، اینترنت یا پلتفرم‌های آنلاین خود دارند که اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را ارائه می‌دهند. این پلتفرم‌ها ممکن است شامل داشبوردهای تعاملی، شاخص‌های کلیدی عملکرد و تجسم داده‌ها برای کمک به طرف‌های ذینفع در درک تلاش‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی سازمان باشد.

* ارائه‌ها و جلسات سرمایه‌گذاران: سازمان‌ها استراتژی‌ها و عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی خود را از طریق کنفرانس‌ها، جلسات و ارائه‌ها به سرمایه‌گذاران منتقل می‌کنند. این امر به سرمایه‌گذاران از جمله سهامداران اجازه می‌دهد تا بر اساس رویه‌های پایداری سازمان، تصمیمات آگاهانه بگیرند.

* پرونده‌های نظارتی: سازمان‌ها ممکن است توسط نهادهای نظارتی ملزم به افشای اطلاعات خاص مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در گزارش‌های مالی خود باشند، مانند تأثیر تغییرات آب و هوایی بر سازمان، معیارهای تنوع و شمول، یا رویه‌های حاکمیتی.

* مشارکت طرف‌های ذینفع: تعامل با طرف‌های ذینفع برای ارتباط مؤثر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی بسیار مهم است. سازمان‌ها ممکن است گروه‌های متمرکز، جلسات منظم یا نظرسنجی‌هایی را برای درک انتظارات طرف‌های ذینفع، رسیدگی به نگرانی‌ها و اطلاع‌رسانی در مورد پیشرفت ابتکارات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی انجام دهند (به بخش ۴.۴ مراجعه کنید).

* رسانه‌های اجتماعی، خبرنامه‌ها، بازی‌ها و مسابقات: سازمان‌ها از پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی، خبرنامه‌ها و سایر روش‌ها برای به اشتراک گذاشتن اخبار، به‌روزرسانی‌ها و داستان‌های موفقیت مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی با مخاطبان گسترده‌تر استفاده می‌کنند. این امر به افزایش آگاهی و تعامل با عموم در مورد موضوعات پایداری کمک می‌کند. به طور فزاینده‌ای، بازی‌ها، چالش‌ها و مسابقات برای انتقال پیام‌ها گنجانده می‌شوند.

* رتبه‌بندی و ارزیابی‌های شخص ثالث: سازمان‌ها می‌توانند ارزیابی‌های مستقل از عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی خود ارائه دهند. بسیاری از آن‌ها اغلب رتبه‌بندی‌ها و ارزیابی‌های خود را از آژانس‌های معتبر رتبه‌بندی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به اشتراک می‌گذارند تا تعهد خود به پایداری و شفافیت را نشان دهند. با این حال، مهم است که مدل‌ها، الگوریتم‌ها و موارد مشابهی که به آن‌ها تکیه می‌شود نیز شفاف و قابل اعتماد باشند.

۷.۷.۴ گروه‌های آسیب‌پذیر

سبک‌های ارتباطی برای افراد دارای تنوع عصبی و/یا گروه‌های آسیب‌پذیر وجود دارد:

الف) تماس با سازمان: اگر مشتری در استفاده از یک روش ناراحت به نظر می‌رسد، او را از روش‌های تماس دیگر (مانند ایمیل، نامه، تلفن، تماس مستقیم با یک شخص) آگاه کنید.

ب) قالب‌های ارتباطات: قالب‌های جایگزین برای انتقال اطلاعات به فرد ارائه دهید و آمادگی پذیرش ارتباطات در قالب‌های مختلف از سوی فرد را داشته باشید.

ج) مالکیت ارتباطات: از ارجاع دادن افراد به بخش‌ها و پرسنل مختلف برای به دست آوردن اطلاعات یا درک مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتي خودداری کنید.

د) نحوه برقراری ارتباط: در صورت لزوم، ترجمه اطلاعات، گزارش‌ها و شواهد را در نظر بگیرید، یا در شرایط خاص، دسترسی به پشتیبانی تخصصی مانند مترجم شفاهی یا کتبی را فراهم کنید.

ه) زمان و منابع برای ارتباطات مؤثر: زمان اضافی و تعامل انسانی برای پردازش اطلاعات و تصمیم‌گیری/تفکر (از جمله مکث در فرآیند برای کمک به غلبه بر تأثیر هرگونه مشکل موقت) اختصاص دهید. این امر به ویژه هنگام برقراری ارتباط با افرادی که اطلاعات به زبان مادری آن‌ها نیست یا فنی است، می‌تواند مهم باشد.

و) دسترسی به منظور تسهیل مشارکت: اطمینان حاصل کنید که اشکال مختلف دسترسی به مشارکت وجود دارد، به عنوان مثال، فراهم کردن فرصت‌های برابر برای مشارکت می‌تواند به معنای انعطاف‌پذیری و ورود به جوامع یا ارائه پشتیبانی اضافی باشد.

توجه: به استاندارد ISO 22458 و ISO 20121 مراجعه کنید.

۷.۸ اطلاعات بیشتر

برای کسب اطلاعات بیشتر به منظور کمک به سازمان در زمینه عوامل حاکمیت، به منابع فهرست شده در جدول ۱۲ مراجعه کنید.

جدول ۱۲ - نمونه‌ای از اسناد سازمان بین‌المللی استانداردسازی/ کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک موجود برای عوامل حاکمیت

مسائل	اسناد سازمان بین‌المللی استانداردسازی / کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک
ارزیابی ریسک‌ها	ISO 31000 [8], IEC 31010 [10]
اصول و سازوکارهای حاکمیت	ISO 37000 [9], ISO 37004[82], ISO 37005 [27]
مدیریت انطباق	ISO 37301[7]
عوامل اخلاقی	ISO/TS 17033 [83], ISO 37001 [21], ISO 37002 [86], ISO 37003 [84], ISO/TS 37008 [85]
عوامل اجتماعی	ISO 53800 [86] , ISO 30415 [87] , ISO 20121 [77]

شایستگی حسابرسی	ISO/IEC 17021-1 [88]
فرهنگ سازمانی	ISO 10010 [96], ISO/TS 24178 [90], ISO 37000 [9], ISO 37001 [21]
رهبری	ISO 9001 [23], ISO 30415 [87], ISO 37000 [9], ISO 45001 [78], IWA 42 [31]
ارتباطات ESG	ISO 9001 [23], ISO 26000 [5], ISO 14004 [91], ISO 14063 [92], ISO 45002 [93], ISO 37000 [9]
گروه‌های آسیب‌پذیر	ISO 22395 [94], ISO 22458 [75], ISO 26000 [5]

۸ انطباق و همسویی

۸.۱ کلیات

انطباق و همسویی عوامل راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در سازمان‌ها نقش مهمی در ترویج پایداری و مسئولیت شهروندی شرکتی ایفا می‌کند. این سازوکارها با هدف نشان دادن تعهد و پاسخگویی سازمان‌ها به اصول راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی از طریق بازتاب قابل اعتماد و شفاف میزان انطباق و/یا همسویی در زمینه‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی عمل می‌کنند.

انتظار در تمام چارچوب‌های گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی تنظیم‌شده و غیرتنظیم‌شده و درخواست‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی (به عنوان مثال، درخواست مشتریان برای بیانیه راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی) نیاز به ارزیابی همسویی و/یا اطمینان از این دارد که ادعاها (به هر شکلی) ارزیابی شده و بازتابی منصفانه از وضعیت اعلام شده است (به عنوان مثال، اینکه سازمان در سال گذشته X درصد از انتشار گازهای گلخانه‌ای خود را کاهش داده است).

توجه: ارزیابی همسویی لزوماً یک فرآیند صدور گواهینامه نیست، بلکه یک فرآیند اعتبار سنجی و تأیید است (به زیر و بند A.3 مراجعه کنید).

همسویی با استانداردها و الزامات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، خواه تحمیلی (تنظیم شده یا قراردادی) یا داوطلبانه، یک شاخص کلیدی از تعهد سازمان به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، بلوغ و گذار آن به رفتارهای، رویه‌ها و فرآیندهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، اعتماد سازمانی و عملکرد در این زمینه است.

ارزیابی همسویی در جنبه‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی شامل بررسی و تأیید (جاری یا تاریخی) و/یا اعتبار سنجی (آینده) ادعاها و رویه‌های یک سازمان بر اساس شواهد ارائه شده به ارزیابان مستقل (بی‌طرف و بدون نفوذ)، خواه طرف اول، دوم یا سوم (به جدول ۱۳ مراجعه کنید) است. این ارزیابی‌ها از روش‌ها و استانداردهای

خاصی برای ارزیابی عملکرد و همسویی سازمان در زمینه‌هایی مانند حاکمیت شرکتی، مدیریت زیست‌محیطی، انتشار گازهای گلخانه‌ای، اخلاق سازمانی و ارزش‌های اجتماعی استفاده می‌کند.

با نشان دادن همسویی با عوامل راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، سازمان‌ها می‌توانند استعدادها را جذب و حفظ کنند، فرصت‌های تجاری پایدار ایجاد کنند، تغییرات مثبت را هدایت کنند، اعتماد سرمایه‌گذاران و طرف‌های ذینفع را افزایش دهند و شهرت خود را تقویت کنند.

۸.۲ تفاوت بین انطباق و همسویی

دو مفهوم انطباق و همسویی مرتبط هستند. به طور کلی پذیرفته شده است که انطباق تحت تأثیر درخواست‌ها یا قوانین مستقیم (به عنوان مثال، از سوی مقامات یا دستورالعمل‌های رسمی) قرار دارد. همسویی به پیروی از هنجارها یا مشخصات تعیین شده اشاره دارد.

انطباق معمولاً برای اشاره به الزامات قانونی یا نظارتی استفاده می‌شود، در حالی که همسویی نشان دادن داوطلبانه‌ای است که موضوع مورد نظر الزامات مندرج در استانداردها، الزامات مستند، مشخصات و غیره را برآورده می‌کند. این اصطلاحات اغلب به جای یکدیگر استفاده می‌شوند و انطباق از طریق همسویی راهی برای نشان دادن دستیابی به الزامات قانونی یا نظارتی است.

انطباق ممکن است در برابر استانداردها یا الزامات مکتوب باشد؛ سازمان، اگر در معیارهای تعیین شده (به عنوان مثال، بخشی که سازمان در آن فعالیت می‌کند، اندازه سازمان، گردش مالی سازمان) قرار گیرد، از نظر قانونی ملزم به انطباق است.

از طرف دیگر، ارزیابی همسویی داوطلبانه است و اگر چیزی باشد، ارزیابی همسویی مرتبط‌تر است و احتمالاً توسط سازمان‌های بیشتری مورد استفاده قرار می‌گیرد زیرا آن‌ها به دنبال نشان دادن اعتبار پایداری و راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی خود هستند، چه به این دلیل که می‌خواهند و چه به این دلیل که طرف‌های ذینفع آن‌ها برای تصمیم‌گیری به اطلاعات نیاز دارند.

۸.۳ ارزیابی همسویی

بسیاری از جنبه‌ها به طور جداگانه برای همسویی قابل ارزیابی هستند، مانند ردپای کربن، سیستم مدیریت زیست‌محیطی، انتشار گازهای گلخانه‌ای و غیره. در اصل، چنین شواهد و فعالیت‌های ارزیابی شده از نظر همسویی ممکن است بخشی از یک ارزیابی کلی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را تشکیل دهند. یک عنصر کلیدی در ارائه ارزیابی‌های همسویی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی قوی، درک این است که طرف‌های ذینفع و کاربران مورد نظر چه کسانی هستند و نیازهای آن‌ها از ادعای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی چیست. داشتن یک زمینه گسترده برای ارزیابی همسویی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی تضمین

می‌کند که ادعای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به عنوان یک تمرین صرفاً علامت زدن موارد مورد نیاز یا سبزشویی تلقی نمی‌شود.

ارزیابی همسویی می‌تواند به روش‌های مختلفی انجام شود که سطح اطمینان ارائه شده توسط ارزیابی را تعیین می‌کند. کمیته سازمان بین‌المللی استانداردسازی در مورد ارزیابی همسویی، CASCO، چندین استاندارد را به عنوان بخشی از جعبه ابزار CASCO منتشر کرده است. این استانداردها الزامات بی‌طرفی، شایستگی و ثبات ارزیابی همسویی را تعیین کرده و اصطلاحات ارزیابی همسویی را تعریف می‌کنند. این استانداردها فعالیت‌هایی مانند آزمایش، ممیزی، بررسی، ارزیابی، بازرسی، اعتبار سنجی، تأیید، صدور گواهینامه (سیستم‌ها، خدمات، محصولات و افراد) و اعتباربخشی را پوشش می‌دهند. جعبه ابزار CASCO همچنین دارای اسناد مفیدی است که راهنمایی‌هایی در مورد رویه‌ها و الزامات ارزیابی همسویی، از جمله نحوه نوشتن اسنادی که می‌توان آن‌ها را از نظر همسویی ارزیابی کرد، ارائه می‌دهد.

برای درک ارزیابی همسویی، درک اصطلاحات مفید است. ارزیابی همسویی نشان دادن این است که الزامات مشخص شده برآورده شده‌اند (به استاندارد ISO/IEC 17000:2020، بند ۴.۱ مراجعه کنید) و الزامات مشخص شده نیاز یا انتظاری است که بیان شده است (به استاندارد ISO/IEC 17000:2020، بند ۵.۱ مراجعه کنید).

تعیین و نشان دادن نحوه برآورده شدن الزامات مشخص شده راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی شامل فرآیندهای ارزیابی، اعتبار سنجی و تأیید سیستماتیک در برابر ادعاهای مستند است.

از آنجایی که ادعاها باید بر اساس داده‌ها و اطلاعات (شواهد) باشند، ارزیابی اینکه آیا ادعا محقق شده است یا قابل دستیابی است، می‌تواند مورد آزمایش قرار گیرد. در ادعاهای مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، ارزیابی شواهد کمی و کیفی نسبت به ادعاهای مطرح شده در نظر گرفته می‌شود.

برخی از ادعاها را می‌توان نسبتاً آسان ارزیابی کرد، زیرا فرآیند محور هستند (مانند انجام ارزیابی ردپای کربن، تراز مواد یا ارزیابی گازهای گلخانه‌ای، به عنوان مثال تغییر مواد ورودی)، در حالی که برخی دیگر برای رسیدن به نتیجه به تخصص و قضاوت بیشتر ارزیاب یا تیم ارزیاب شایسته نیاز دارند (به عنوان مثال، اینکه آیا هزینه اجتماعی - منفعت اشتغال یا بهبودهای بهداشتی بر سیاست‌های اجرا شده برای دستیابی به هدف بهبود، مانند تغییر الگوهای شیف کاری یا تغییر سیاست‌های مربوط به کار کودکان، برتری دارد یا خیر). ارزیابی‌های همسویی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی باید در زمینه موقعیت جغرافیایی یا جایگاه اهمیت در جامعه یا بازار و همچنین معیارها، مشخصات، مقررات و بازارها (به عنوان مثال، کاشت درختان بیشتر از آنچه حذف شده است ممکن است معیار سود خالص تنوع زیستی را برآورده کند، اما در سایر عوامل مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی ناکام بماند) در نظر گرفته شوند.

سازمان مورد ارزیابی باید توضیح دهد که چگونه شواهد، روش‌ها و اقدامات مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را انتخاب کرده و چرا این انتخاب در رابطه با ادعا مناسب بوده است. نهاد ارزیابی همسویی/متخصص اطمینان‌بخشی، در حد معقول، تعیین خواهد کرد که آیا ادعا بر اساس انتخاب‌ها و اقدامات سازمان اعتبار دارد یا خیر. نهاد ارزیابی همسویی/متخصص اطمینان‌بخشی، همچنین ممکن است صحت بررسی‌های داخلی و بی‌طرفی افراد انجام‌دهنده ارزیابی‌ها را در نظر بگیرد (به عنوان مثال، با بررسی صلاحیت‌های پرسنل، مصاحبه‌ها).

طرفی که فعالیت ارزیابی همسویی را انجام می‌دهد، رابطه بین موارد زیر را تعیین می‌کند:

* نهاد ارزیابی همسویی: نهادهای که فعالیت‌های ارزیابی همسویی را انجام می‌دهد، به استثنای اعتباربخشی (به استاندارد ISO/IEC 17000:2020، بند ۴.۶ مراجعه کنید)؛ و

* موضوع ارزیابی همسویی (به استاندارد ISO/IEC 17000:2020، بند ۴.۲ مراجعه کنید)، مانند سازمان یا ادعاها، افشاگری‌ها، محصولات، گزارش‌ها، خدمات و غیره سازمان.

نهادهایی که فعالیت‌های ارزیابی همسویی را انجام می‌دهند می‌توانند طرف اول، دوم یا سوم باشند (به جدول ۱۳ مراجعه کنید). این طرف‌ها نباید با توصیف‌کننده‌های شخص حقوقی اشتباه گرفته شوند.

جدول ۱۳ - طرف‌هایی که فعالیت‌های ارزیابی انطباق را انجام می‌دهند.

(طرف انجام دهنده فعالیت‌های ارزیابی همسویی)	(توضیحات و مثال‌ها)
طرف اول	انجام شده توسط شخص یا سازمانی که موضوع ارزیابی همسویی را ارائه می‌دهد یا خود موضوع آن است (به عنوان مثال، در اصطلاحات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، طرف اول خود سازمان است برای محصولاتی که در حال ارزیابی هستند. این شامل نهادهای خارجی تحت کنترل سازمان ارائه‌دهنده نیز می‌شود).
طرف دوم	انجام شده توسط شخص یا سازمانی که منفعت کاربری در موضوع ارزیابی همسویی دارد. به عنوان مثال، در اصطلاحات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، طرف دوم ممکن است سرمایه‌گذار (یا کارشناس بررسی دقیق نماینده او)، خریدار یا کاربر ادعا، گزارش یا افشاگری باشد (این شامل نهادهای خارجی تحت کنترل سازمان دارای منفعت کاربری نیز می‌شود).
طرف سوم	انجام شده توسط شخص یا سازمانی که مستقل از ارائه‌دهنده موضوع ارزیابی همسویی بوده و هیچ منفعت کاربری در موضوع ندارد. طرف‌های سوم ممکن است نظرات یا گواهی‌نامه‌ای بر اساس فعالیت‌های ارزیابی همسویی ارائه دهند.

برای اهداف انطباق، نهاد الزام‌کننده (نهاد نظارتی، دولت و غیره) ممکن است قبل از اینکه ادعا، گزارش یا افشاگری به عنوان معتبر و مناسب برای هدف پذیرفته شود، نظر (اطمینان‌بخشی) و/یا گواهی‌نامه شخص ثالث را الزامی کند. موضوع ارزیابی همسویی (موضوع)، مانند ادعاها، افشاگری‌ها و گزارش‌ها، مبتنی بر شواهد است. از منظر ارزیابی

همسویی، کیفیت و صحت شواهد می‌تواند اطمینان از موضوع و سطح اطمینان ارائه شده توسط نهاد ارزیابی همسویی را تعیین کند.

بنابراین، هنگام ایجاد ادعا، افشاگری یا گزارش، مهم است که سازمان منابع اطلاعات و داده‌های خود را از نظر دقت و قطعیت بررسی کند. شفافیت و مدیریت مؤثر اطلاعات و داده‌ها نیز به هرگونه ارزیابی همسویی انجام شده کمک خواهد کرد.

مسئولیت ادعا، گزارش یا افشاگری به نهاد انجام‌دهنده ارزیابی همسویی منتقل نمی‌شود.

توجه: برای جزئیات بیشتر به پیوست الف مراجعه کنید.

۹ گزارش‌دهی

۹.۱ کلیات

گزارش‌دهی یک عنصر اساسی چارچوب راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی است که طرف‌های ذینفع داخلی و خارجی را قادر می‌سازد تا رویکرد سازمان به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، عملکرد آن در رابطه با عوامل راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و ادعاهای آن را درک کنند. هر گزارشی باید موقعیت را در تاریخ گزارش (معمولاً در پایان سال مالی) شامل شده و نشان دهد. این گزارش باید بازتابی منصفانه از تمام تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌های شناسایی شده، مرتبط و اولویت‌بندی شده مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی باشد که به طور معقول انتظار می‌رود بر سازمان، افراد یا جوامع تحت تأثیر یا احتمالاً تحت تأثیر و محیط زیست (به عنوان مثال، کاربران مورد نظر و/یا طرف‌های ذینفع) تأثیر بگذارد.

این گزارش از طریق فرآیندهای مبتنی بر ریسک و شواهد تهیه می‌شود و نتایج آن باید بازتابی قابل اعتماد، دقیق، قابل درک و واقعی از تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌های شناسایی شده به عنوان موارد با اهمیت برای گزارش‌دهی به و توسط سازمان و نحوه تأثیرگذاری سازمان بر دیگران ارائه دهد. اطلاعات معتبر و داده‌های علمی قابل اعتماد برای ایجاد اعتماد و در نتیجه توانایی دیگران برای تکیه بر سازمان بسیار مهم است.

یک گزارش راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی ممکن است بخشی از یک گزارش سالانه یکپارچه (به عنوان مثال، توصیف عملیات و وضعیت مالی سازمان) یا یک سند جداگانه باشد که مسائل غیرمالی را پوشش می‌دهد. بهترین ساختار برای این گزارش، ارتباط و ادغام آن با اطلاعات مالی مرتبط و گزارش‌دهی مالی است تا کاربر بتواند درک کاملی از وضعیت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی داشته باشد.

سازگاری، قابلیت تفسیر و تعامل‌پذیری با سایر چارچوب‌ها و استانداردها، استفاده گسترده از این سند را ممکن می‌سازد.

به عنوان بخشی از شفافیت گزارش‌دهی (به بخش ۹.۲.۳.۶ مراجعه کنید) و برای کمک به درک داده‌ها و اطلاعات توسط خواننده، شناسایی و ارجاع منابع (به عنوان مثال، عوامل تبدیل، داده‌های استاندارد، اینکه از چه روش‌هایی و از کدام سازمان و کشور استفاده شده است) باید در قالبی واضح و به آسانی قابل دسترس ارائه شود.

۹.۲ اصول و کیفیت گزارش‌دهی

۹.۲.۱ کلیات

استفاده از اصول گزارش‌دهی (به بخش ۹.۲.۲ مراجعه کنید) یکپارچگی و قابلیت اطمینان اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی گزارش شده را تضمین می‌کند. این بخش خواننده را با فرآیندهای اعتبار سنجی، تأیید و اطمینان بخشی داده‌ها آشنا می‌کند تا اعتبار داده‌های گزارش شده افزایش یابد.

اصول گزارش‌دهی به عنوان مبنایی برای راهنمایی سازمان‌ها در ساختار بندی گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی عمل می‌کنند. با این حال، مجموعه خاصی از اصول و چارچوب‌های اتخاذ شده توسط هر سازمان ممکن است بر اساس صنعت، موقعیت جغرافیایی، حوزه قضایی و انتظارات طرف‌های ذینفع متفاوت باشد. بنابراین، مجموعه‌ای از حداقل اصول گزارش‌دهی در این زمینه تعیین شده است تا رویکردی سازگار و واضح برای سازمان‌هایی که از استانداردهای بین‌المللی یا سایر اسنادی که از پذیرش گسترده و وضعیت معتبری برخوردارند، استفاده می‌کنند، فراهم شود.

اصول گزارش‌دهی در بخش ۹.۲.۲ برای اطمینان از کیفیت بالای گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی اساسی هستند. این اصول به سازمان‌ها کمک می‌کنند تا رویه‌های گزارش‌دهی سازگار و شفاف ایجاد کنند و طرف‌های ذینفع را قادر می‌سازند تا عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی سازمان را ارزیابی کرده و تصمیمات آگاهانه بگیرند. بسیاری از سازمان‌ها بسته به نیازهای خاص و الزامات صنعت خود از چندین چارچوب و استاندارد استفاده می‌کنند. برای سازمان‌ها مهم است که از اصول این سند پیروی کنند تا از یکپارچگی گزارش خود اطمینان حاصل کرده و اطلاعات گزارش شده آن‌ها قابل اعتماد باشد.

۹.۲.۲ اصول راهنمای گزارش‌دهی

اصول راهنمای زیر باید اعمال شود:

الف) تمرکز راهبردی و اهمیت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و معیارهای آن که با استراتژی، هدف(های) و ارزش‌های سازمان سازگار باشد؛

ب) رویکردی که برای مدل عملیاتی و زمینه خارجی سازمان، بر اساس مقایسه هزینه و فایده، از جمله تحلیل هزینه فرصت (به عنوان مثال، زمان، کیفیت، حجم) (ارزش‌های مالی و/یا غیرمالی) عملی باشد؛

ج) مرتبط برای سازمان‌ها در همه انواع، اندازه‌ها، بخش‌ها و موقعیت‌های جغرافیایی؛

د) اقدامات معتبر و قابل اعتماد مبتنی بر شواهد و ادغام داده‌های با کیفیت بالا برای ارائه بینشی که تصمیم‌گیری سازمانی را آگاهانه می‌سازد؛

ه) قابلیت مقایسه معیارهای گزارش شده در بین انواع و بخش‌های سازمانی مشابه (به عنوان مثال، با استفاده از روش‌های محک‌زنی و ایجاد خطوط مبنا، یا استفاده از معیارهای ریسک و فرصت، یا جمع‌آوری شواهد از تحلیل‌های قابل مقایسه)؛

و) روایت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی مبتنی بر مفهوم اهمیت که تأثیرات مهم و مرتبط برای سازمان و طرف‌های ذینفع داخلی و خارجی آن را شناسایی می‌کند (به بخش ۴.۵ مراجعه کنید)؛

ز) شفافیت گزارش‌دهی که به وضوح ریسک‌ها و فرصت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را برای نهادهای کلیدی حاکمیت و طرف‌های ذینفع مشخص می‌کند؛

ح) اطمینان از احترام و محافظت از رویه‌های خوب تثبیت شده در زمینه داده‌ها و اطلاعات، ارتباطات و مشاوره بین مدیریت و نمایندگان پرسنل در طول برنامه‌ریزی و اجرای هرگونه تغییرات مرتبط؛

ط) رعایت محرمانگی داده‌ها و اطلاعات هنگام گزارش‌دهی، با اطمینان از اینکه از آن به عنوان یک اقدام بیش از حد محدودکننده استفاده نمی‌شود.

۹.۲.۳ اصول خاص گزارش‌دهی

۹.۲.۳.۱ دقیق

سازمان‌ها باید اطلاعاتی را گزارش دهند که درست، قابل تأیید و/یا قابل اعتبار سنجی و به اندازه کافی دقیق باشد تا امکان بررسی تأثیرات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی سازمان فراهم شود.

داده‌های ضعیف و ناقص ممکن است منجر به تصمیم‌گیری ضعیف، نادرست یا مغرضانه شود. تنها اطلاعات دقیق به درک واضح وضعیت فعلی کمک می‌کند. هرگونه اطلاعات کمی و کیفی باید با شواهد موجود و سایر اطلاعات گزارش شده سازگار باشد.

اطلاعات دقیق معمولاً از موارد زیر به دست می‌آید:

* جمع‌آوری داده‌های داخلی و خارجی (دستی یا الکترونیکی) از منابع کمی و کیفی متعدد، از جمله:

* نظارت بر آلودگی؛

* آمار جمع‌آوری پسماند؛

* نرخ‌های بازیافت؛

* قرائت کنتورها (به عنوان مثال، انرژی و آب)؛

* داده‌های سیستم‌های مدیریت ساختمان؛

* داده‌های عملیاتی کارخانه (ساعات کارکرد، هزینه‌های نگهداری، ساعات کار نیروی کار و غیره)؛

* داده‌های حسگرهای ماشین، ابزارهای یادگیری/جمع‌آوری داده‌های هوش مصنوعی و سایر منابع معتبر اطلاعات منتشر شده؛

* اندازه‌گیری، بر اساس روش‌ها و معیارهای شناخته شده؛

* کارگاه‌های مشارکت طرف‌های ذینفع، شامل گروه‌های متمرکز و یا بازخورد از طرف‌های ذینفع؛

* اطلاعات در دسترس عموم، مانند پرونده‌ها و گزارش‌های نظارتی، و سوابق رسانه‌ای و عمومی، مانند مقالات خبری، بیانیه‌های مطبوعاتی و سایر سوابق عمومی مرتبط با اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، از جمله داده‌های هواشناسی؛

* اطلاعات بررسی شده توسط هم‌تایان [به عنوان مثال، داده‌های روند یا داده‌ها و اطلاعات خاص بخش (مانند میانگین مسافت حمل و نقل برای عملیات لجستیک)؛

* استفاده از مقادیر پیش فرض برای تجمیع و محاسبه اطلاعات (تعیین شده توسط نهادهای نظارتی و الگوریتم‌ها/روش‌های محاسبه)؛

* تحلیل داده و آژانس‌های رتبه‌بندی، مانند تولیدکنندگان گزارش مبتنی بر پلتفرم.

سازمان‌ها باید:

* در صورت لزوم (به عنوان مثال، در جایی که روش یا محاسبه استاندارد وجود ندارد)، نحوه داشتن یکپارچگی و اعتبار داده‌ها و اطلاعات مورد استفاده را به همراه هرگونه منبع (به عنوان مثال، استانداردهای پیروی شده، مقالات علمی بررسی شده توسط همتایان، معیارهای صنعت) توضیح دهند.

* مشخص کنند کدام داده‌ها اندازه‌گیری شده و کدام تخمین زده شده‌اند.

* مفروضات و تکنیک‌های اساسی مورد استفاده برای تخمین، و همچنین هرگونه محدودیت تخمین‌ها را توضیح دهند.

* تغییرپذیری و عدم قطعیت موجود در داده‌های مورد استفاده را درک کرده و هنگام گزارش‌دهی آن‌ها را اطلاع‌رسانی کنند.

* استفاده از روش‌هایی برای کمی‌سازی داده‌ها و اطلاعات کیفی (به عنوان مثال، استفاده از مقدار T، مقیاس لیکرت یا سایر ابزارهای تحلیل مناسب) را در نظر بگیرند.

۹.۲.۳.۲ به موقع

سازمان‌ها باید اطلاعات را به طور منظم گزارش کرده و آن را در اختیار طرف‌های ذینفع مربوطه قرار دهند. برای برخی از سازمان‌ها، عدم رعایت مهلت‌ها می‌تواند پیامدهای قانونی داشته باشد.

مفید بودن اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی گزارش شده ارتباط نزدیکی با در دسترس بودن آن در زمان مناسب برای کاربران جهت استفاده در تصمیم‌گیری‌هایشان دارد. یک گزارش باید در زمان مقرر (به عنوان مثال، در پایان یک هدف میان‌مدت خالص صفر یا همراه با حساب‌های شرکت) ارائه شود. در غیر این صورت، گزارش پشتیبانی کننده نخواهد بود و تلاش صرف شده برای تهیه آن نیز بیهوده خواهد بود. عدم وجود اطلاعات در زمان مورد نیاز منجر به تصمیم‌گیری‌های بی‌اساس می‌شود.

سازمان‌ها باید بین نیاز به در دسترس قرار دادن اطلاعات به موقع و اطمینان از کیفیت بالای اطلاعات تعادل برقرار کنند. این گزارش همچنین باید دوره زمانی تحت پوشش اطلاعات گزارش شده را نشان دهد.

اصل «به موقع» همچنین ملاحظه تغییرات اساسی را دارد که می‌تواند بر تصمیم‌گیری یا نحوه در نظر گرفتن سازمان تأثیر بگذارد. بنابراین، گزارش‌ها و بیانیه‌های به‌روزرسانی شده یا اصلاح شده باید در اسرع وقت (یا از نظر قانونی) اجرا شوند.

۹.۲.۳.۳ منصفانه و بی‌طرفانه

سازمان‌ها باید اطلاعات را به روشی متوازن و بی‌طرفانه گزارش داده و بازتابی منصفانه از تأثیرات، ریسک‌ها و فرصت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی منفی و مثبت سازمان ارائه دهند.

اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی باید به گونه‌ای ارائه شود که:

* کاربران بتوانند روندهای منفی و مثبت سال به سال را مشاهده کنند. اطلاعات مربوط به تأثیرات منفی آن نباید حذف شود. از تأکید بیش از حد بر اخبار یا تأثیرات مثبت باید اجتناب شود.

* هنگام گزارش‌دهی در مورد عملکرد انطباق مربوط به تعهدات انطباق قابل اجرا، باید انطباق و عدم انطباق مانند احضاریه، اخطار و اطلاعیه در نظر گرفته شود.

* منافع یا نگرانی‌های طرف‌های ذینفع به وضوح از گزارش‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی قابل درک باشد.

* ارائه اطلاعات مانند داده‌ها، روندهای سال به سال و تجزیه و تحلیل به گونه‌ای باشد که نتیجه‌گیری‌ها یا ارزیابی‌های طرف‌های ذینفع را منحرف یا تحت تأثیر قرار ندهد.

۹.۲.۳.۴ مرتبط با زمینه راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی آن

سازمان‌ها باید اطلاعات مربوط به تأثیرات خود را که با زمینه راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی آن‌ها مرتبط است، گزارش دهند. سازمان پس از شناسایی کاربران مورد نظر (طرف‌های ذینفع) گزارش، باید اطمینان حاصل کند که داده‌ها و اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی ارائه شده به تعیین اهمیت، صحت اطلاعات ارائه شده و توانایی کاربران مورد نظر در اتخاذ تصمیمات آگاهانه هنگام استفاده از گزارش‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی می‌پردازد.

هدف گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی ارائه شفافیت در مورد چگونگی مشارکت یا هدف‌گذاری یک سازمان برای مشارکت در پایداری است. برای این منظور، سازمان باید اطلاعات مربوط به تأثیرات خود را با تمرکز بر پایداری ارزیابی و گزارش دهد. این شامل تأثیرات مثبت و منفی است. فقط اطلاعات مرتبط باید در گزارش گنجانده شود. گنجاندن اطلاعات نامربوط یا ناچیز ممکن است گیج‌کننده باشد، نشان‌دهنده عدم تمرکز و آگاهی داخلی باشد و ممکن است اتلاف تلاش و منابع باشد. اطلاعات ناچیز باید از دیدگاه‌های مختلف طرف‌های ذینفع در نظر گرفته شود، به همین دلیل مشارکت یک جنبه مهم راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرک‌تی است. بنابراین، سازمان‌ها باید استحکام اطلاعات و اقدامات را با استفاده از تحقیقات علمی معتبر، سایر داده‌های معتبر خاص بخش یا توافق با طرف‌های ذینفع در مورد محدودیت‌ها یا دستیابی به اهداف در نظر بگیرند، و همچنین موقعیت مکانی خود را برای اطمینان از اینکه تأثیرات در رابطه با زمینه‌های مناسب محلی، منطقه‌ای یا ملی است، در نظر بگیرند.

۹.۲.۳.۵ قابل مقایسه

سازمان باید اطلاعات را به طور مداوم و به روشی قابل مقایسه انتخاب، جمع‌آوری و گزارش دهد تا امکان تجزیه و تحلیل تغییرات در تأثیرات سازمان در طول زمان فراهم شود. این اطلاعات همچنین باید تأثیرات را نسبت به سایر سازمان‌ها (یعنی محک‌زنی) در نظر بگیرد.

سازمان‌ها باید اطمینان حاصل کنند که اطلاعات در کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت قابل مقایسه است. این امر سازمان و طرف‌های ذینفع آن را قادر می‌سازد تا تأثیرات فعلی سازمان را در برابر تأثیرات گذشته و اهداف آن، از جمله شاخص‌های زیست‌محیطی و اجتماعی، فعالیت‌های رتبه‌بندی، تصمیمات سرمایه‌گذاری و برنامه‌های حمایتی ارزیابی کنند.

اطلاعات ارائه شده توسط گزارش‌ها ممکن است در صورت شامل شدن امکانی برای مقایسه ارقام، استانداردها یا اهداف گذشته، مفید باشد. روندهای سال به سال تغییرات را می‌توان با مقایسه یافت و اقدامات اصلاحی انجام داد. هرچه اطلاعات دقیق‌تر، مرتبط‌تر و شفاف‌تر باشد، تجزیه و تحلیل مقایسه‌ای دقیق‌تر خواهد بود. در برخی موارد، مقایسه اطلاعات گزارش با دوره‌های گزارش قبلی ممکن است غیرممکن، نادرست یا گمراه‌کننده باشد (به عنوان مثال، اگر سازمان از نظر ساختاری یا استراتژیک تغییرات بسیار چشمگیری داشته باشد). در این صورت، ممکن است مناسب باشد که اطلاعات گزارش‌دهی مجدداً مبنا قرار گیرد تا مقایسه‌ها از یک نقطه زمانی جدید آغاز شود. در صورت انجام مبناسازی مجدد، باید افشای کامل در مورد دلیل انجام آن و اطلاعات واضح برای تصمیم‌گیری طرف‌های ذینفع ارائه شود.

باید در مراحل اولیه در نظر گرفته شود که چه نوع مقایسه‌ای احتمالاً از اطلاعات در کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت مورد نیاز خواهد بود و افق‌های زمانی باید در گزارش ذکر شود. ادعاها و گزارش‌ها، به هر شکلی، باید شامل متن توضیحی باشد که مرجع مورد استفاده برای مقایسه را مشخص می‌کند (به عنوان مثال، توضیحی ارائه دهد که امکان تفسیر یک بیانیه را فراهم کند). متن توضیحی باید امکان شناسایی داده‌ها یا اطلاعات مرجع را به صورت کمی یا کیفی خاص و نحوه به دست آوردن آن (به عنوان مثال، در جایی که مقایسه یک محصول، خدمات، تأثیر و غیره در یک گزارش نشان داده می‌شود، باید عملکردهای مشابهی داشته باشد، در صورت لزوم توسط همان یا تولیدکننده یا تأمین‌کننده دیگری ارائه شود و در حال حاضر یا اخیراً در همان بازار بوده باشد) فراهم کند. این می‌تواند از طریق بررسی همتایان، تجزیه و تحلیل و غیره باشد.

۹.۲.۳.۶ شفاف و واضح

سازمان باید اطلاعات را به گونه‌ای ارائه دهد که قابل دسترس و قابل درک باشد.

هدف از تهیه گزارش‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتهی کمک به سازمان در ارائه اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتهی خود است که برای تصمیم‌گیری طرف‌های ذینفع قابل استفاده باشد. اطلاعات موجود در گزارش باید واضح، کامل، مختصر و ساده برای تفسیر باشد. گزارش باید سراسر بوده، امکان تمرکز آسان بر مسائل را فراهم کرده و به یک نتیجه برسد.

سازمان همچنین باید نیازهای دسترسی خاص طرف‌های ذینفع خود را که با توانایی‌ها، تنوع، زبان و فناوری مرتبط است، در نظر بگیرد. سازمان باید اطلاعات را به گونه‌ای ارائه دهد که طرف‌های ذینفع بتوانند به راحتی اطلاعات مورد نظر خود را پیدا کنند، مانند استفاده از فهرست مطالب، نقشه‌ها، اینفوگرافیک‌ها یا لینک‌ها.

۹.۲.۳.۷ قابل تأیید

سازمان باید اطلاعات را به گونه‌ای جمع‌آوری، تدوین، تجزیه و تحلیل و ثبت کند که بتوان برای تعیین کیفیت آن، اطلاعات را بررسی کرد.

مهم است که اطلاعات گزارش شده قابل ممیزی، تجزیه و تحلیل و ارزیابی باشد تا صحت و درستی آن مشخص شود و میزان اعمال اصول گزارش‌دهی فوق تعیین گردد. این امر همچنین پاسخگویی و شفافیت سازمان را نشان می‌دهد.

سازمان باید کنترل‌های داخلی را برقرار کرده و مستندات را به گونه‌ای سازماندهی کند که افراد غیر از تهیه کنندگان اطلاعات گزارش شده (مانند ممیزان داخلی، ارائه دهندگان اطمینان‌بخشی خارجی) بتوانند آن‌ها را بررسی کنند. فرآیندهای تصمیم‌گیری اساسی گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتهی سازمان باید به گونه‌ای مستند شوند که امکان ارزیابی تصمیمات و فرآیندهای کلیدی، مانند فرآیند تعیین طرف‌های ذینفع، ارزیابی ریسک، نتایج و اهمیت، فراهم شود.

۹.۲.۴ پوشش گزارش

۹.۲.۴.۱ کلیات

گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتهی امری ثابت نیست و بستگی به آن دارد که سازمان چه چیزی را بر اساس ارزیابی اهمیت عوامل زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیتی که قبلاً در این سند تشریح شده است، برای کاربران گزارش مهم می‌داند. با این حال، عناصر کلیدی وجود دارد که باید در گزارش به آن‌ها پرداخته شود.

در زمینه گزارش‌دهی در مورد فعالیت‌ها و مسائل مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتهی، این موارد باید به عنوان عوامل زیست‌محیطی و اجتماعی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتهی و نحوه حکمرانی سازمان

برای مدیریت و دستیابی به عوامل زیست‌محیطی و اجتماعی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در نظر گرفته شوند.

این موارد شامل موارد مشخص شده در بخش‌های ۹.۲.۴.۲ تا ۹.۲.۴.۶ می‌شود اما محدود به آن‌ها نیست.

۹.۲.۴.۲ گزارش‌دهی در مورد اهمیت

این گزارش باید درک درستی از نحوه و چه عواملی، تأثیرات و مسائل مربوط به اهمیت (به بخش ۴.۲ مراجعه کنید) شناسایی شده‌اند، ارائه دهد. این گزارش همچنین باید هرگونه ریسک و فرصت مرتبط و مهم شناسایی شده را به همراه تأثیرات و روندهای قابل توجه مرتبط با تأثیرات آب و هوایی، بخش صنعتی، بلوغ سازمانی، آسیب‌پذیری‌های سازمان و بسیاری موارد دیگر توضیح دهد.

۹.۲.۴.۳ گزارش‌دهی در مورد حاکمیت سازمان

سازمان‌ها دلایل مختلفی برای گزارش‌دهی خارجی در مورد حاکمیت خود دارند، برخی اجباری و برخی داوطلبانه. گزارش‌دهی در مورد نحوه اداره سازمان، به ویژه در مورد استراتژی‌ها و اقدامات پایداری آن، به طرف‌های ذینفع اجازه می‌دهد تا تعیین کنند که آیا سازمان با انتظارات آن‌ها همسو است یا خیر. گزارش‌دهی داخلی در یک سازمان تضمین می‌کند که شفافیت، تمرکز بر نتایج و حاکمیت مؤثر در رویه‌های مدیریتی منعکس شده است.

حوزه‌های کلیدی حاکمیت برای گزارش‌دهی:

الف) درک روشنی از اینکه سازمان گزارش‌دهنده کیست ارائه دهید. سازمان باید درک درستی از ارتباط بین افشاهای مالی و غیرمالی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی ارائه دهد.

ب) باید شرحی از مدل سازمانی سازمان وجود داشته باشد.

ج) افشای مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در مورد حاکمیت باید درک درستی از فرآیندهای حاکمیتی، کنترل‌ها و رویه‌ها برای مدیریت، نظارت و سرپرستی ریسک‌ها و فرصت‌های مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را در اختیار کاربران گزارش قرار دهد.

د) این گزارش باید شامل ساختار سازمان، ارتباط آن با سایر سازمان‌ها و/یا ارتباط آن با سایر بخش‌های یک گروه و اینکه چه کسی مسئول و پاسخگو در قبال ایجاد، تأیید و امضای گزارش راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی است، باشد.

۹.۲.۴.۴ گزارش‌دهی در مورد استراتژی سازمان

سازمان گزارش‌دهنده باید:

الف) استراتژی مدیریت ریسک‌ها و فرصت‌های مربوط به پایداری، اثربخشی آن و چگونگی و براساس چه معیارهایی این استراتژی اندازه‌گیری می‌شود را توضیح دهد؛

ب) پوشش دهد که چه چیزی به طور معقول انتظار می‌رود بر چشم‌انداز سازمان تأثیر بگذارد و چگونه چنین تأثیرات فعلی و پیش‌بینی شده‌ای می‌تواند بر مدل کسب‌وکار، استراتژی و تصمیم‌گیری‌های آن‌ها تأثیر بگذارد؛

ج) تاب‌آوری مدل سازمانی و استراتژی سازمان در برابر ریسک‌های مربوط به پایداری را توضیح دهد.

۹.۲.۴.۵ گزارش‌دهی در مورد ریسک‌های پایداری و مدیریت ریسک

سازمان گزارش‌دهنده باید:

الف) درک درستی از ریسک‌ها و فرصت‌های مربوط به راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی ارائه دهد که به طور معقول انتظار می‌رود بر توانایی سازمان در دستیابی به اهداف خود تأثیر بگذارد؛

ب) افق‌های زمانی کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت و نحوه ارتباط آن‌ها با افق‌های برنامه‌ریزی مورد استفاده سازمان برای تصمیم‌گیری‌های استراتژیک و فعالیت‌ها را مشخص کند.

۹.۲.۴.۶ گزارش‌دهی در مورد معیارها و اهداف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی

سازمان گزارش‌دهنده باید:

الف) اطمینان حاصل کند که گزارش در صورت امکان بر اساس معیارها و اهداف به وضوح تعریف شده است و این معیارها و اهداف باید امکان نتایج سازگار، قابل تفسیر، قابل تکرار و قابل بازتولید را فراهم کنند؛

ب) شفافیت در گزارش‌دهی را تضمین کند، در صورت وجود مغایرت بین معیارها و اهداف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، این مغایرت‌ها باید در متن واضح، قابل درک و به آسانی قابل یافتن توضیح داده شوند (یعنی پنهان نشوند)؛

ج) اطمینان حاصل کند که معیارها و اهداف در کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت برای سازمان و طرف‌های ذینفع مرتبط هستند تا به قابلیت مقایسه با بلوغ گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی سازمان کمک کنند؛

د) از هرگونه چارچوب اجباری و داوطلبانه، استانداردها/اسناد بین‌المللی یا الزامات مشتری که از قبل دارای معیارهای تثبیت شده هستند آگاه بوده و در صورت الزام با مقررات همسو شود و تا حد امکان برای سازگاری در گزارش‌دهی و محک‌زنی تلاش کند؛

ه) شواهدی ارائه دهد که نتایج را در برابر معیارها و اهداف با وضوح و شفافیت (به بخش ۹.۲.۳.۶ مراجعه کنید) پشتیبانی کند، تا حد امکان از منابع داده و روش‌های شناخته شده و دقیق استفاده کند و در گزارش، مدارک مربوط به داده‌ها و اطلاعات، از جمله منطق انتخاب آن‌ها را ارائه دهد.

توجه: برای اعتبار سنجی و تأیید پایداری، اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و اطمینان‌بخشی به مجموعه استاندارد ISO 14019 مراجعه کنید.

۹.۳ اطمینان‌بخشی

به طور کلی، اطمینان‌بخشی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی از توانایی سازمان برای نشان دادن اعتبار ادعاها، فرآیندها و رویه‌ها برای دستیابی به الزامات تعیین شده (به عنوان مثال، کاهش کربن یا اینکه اقدامات بهره‌وری انرژی، صرفه‌جویی‌های انرژی مورد نظر یا پیش‌بینی شده را به دست آورده‌اند) پشتیبانی می‌کند.

فرآیندها و رویه‌های اطمینان‌بخشی، بنا به ماهیت خود، به یک سازمان یا طرف‌های ذینفع آن اجازه می‌دهند تا تشخیص دهند که سازمان تا چه حد در دستیابی به نتایج مطلوب موفق بوده است. حاکمیت خوب فرآیندها، رویه‌ها، اطلاعات، ارزیابی‌های تأثیر و اهمیت برای ارزیابی‌های اطمینان‌بخشی که دقیق، شفاف و پاسخگو هستند، به تمرکز بر نحوه ارائه شواهد و نتایج توسط سازمان کمک می‌کند.

اطمینان‌بخشی همچنین از رویکردهای عملکردی سازمان با اطمینان از مناسب بودن شواهد برای رویه‌های مدیریتی، بیانیه‌ها، ادعاها، گزارش‌ها و افشاگری‌ها پشتیبانی می‌کند.

از نظر نشان دادن موارد فوق، هنگامی که یک فعالیت اطمینان‌بخشی مستقل (بی‌طرفانه و بدون تعصب) انجام می‌شود، ارزیابی باید یک رویکرد مبتنی بر شواهد باشد و از نمونه‌گیری مبتنی بر ریسک برای اعتبار سنجی و/یا تأیید شواهد استفاده کند.

اصول ارائه دهنده اطمینان‌بخشی برای گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در اطمینان‌بخشی عبارتند از:

* یکپارچگی؛

* بی طرفی؛

* عینیت؛

* گشودگی؛

* صلاحیت حرفه‌ای و دقت لازم؛

* رفتار حرفه‌ای؛

* استقلال؛

* مسئولیت؛

* پاسخگویی به شکایات؛

* اتخاذ رویکرد مبتنی بر ریسک؛

* محرمانگی.

ارزیابی ممکن است به عنوان یک تعهد اطمینان بخشی تلقی شود که سطح اطمینان قبل از شروع فعالیت‌های اعتبار سنجی و تأیید (یا از طریق برنامه‌های اطمینان بخشی تثبیت شده یا در یک قرارداد) مورد توافق قرار گرفته باشد. این امر امکان تعریف دامنه کار، از جمله سطح مناسب طراحی ارزیابی و اجرای تعهد اطمینان بخشی (به عنوان مثال، زمان، منابع و صلاحیت مورد نیاز برای انجام اعتبار سنجی و تأیید) را فراهم می‌کند.

سطح تعهد اطمینان بخشی ارائه شده توسط یک متخصص اطمینان بخشی از نظر تعهد اطمینان بخشی معقول یا تعهد اطمینان بخشی محدود است (به پیوست الف مراجعه کنید). سطح تعهد اطمینان بخشی ارائه شده به تعدادی از عوامل بستگی دارد، مانند عمق آزمایش، سطح شواهد، هزینه اطمینان بخشی و درک اعتبار.

نتیجه فعالیت‌های اطمینان بخشی باید از طریق فعالیت‌های اعتبار سنجی و تأیید صادقانه و دقیق، یافته‌ها، نتیجه‌گیری‌ها و گزارش‌ها، از جمله موانع مهم دخیل در طول فرآیند، ارائه منصفانه‌ای داشته باشد.

هنگام تهیه داده‌ها برای ارزیابی، مهم است که سطح اطمینان قابل دستیابی از طریق این تعهد در نظر گرفته شود. هیچ ممیزی احتمالاً ۱۰۰٪ اطمینان در برابر شواهد ارائه شده ارائه نمی‌دهد، زیرا همیشه مقداری عنصر فرضیات، حدس و گمان و منطق مرتبط با شواهد راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتهای وجود دارد - این یک علم دقیق نیست، تغییرپذیری و عدم قطعیت وجود دارد.

در جایی که قرار است اطمینان داده شود، این وظیفه سازمان است که ادعاها، شواهد، افشاگری‌ها و گزارش‌ها را به گونه‌ای ارائه دهد که سطح اطمینان مورد نیاز را فراهم کند.

سازمان باید نیازهای اطمینان بخشی خود و طرف‌های ذینفع خود را در نظر بگیرد تا تعیین کند که متخصص اطمینان بخشی بر اساس عوامل ذکر شده در بالا، احتمالاً به چه چیزی نیاز دارد. تفاوت بین اطمینان بخشی معقول و محدود معمولاً در عمق درک/تحلیل مورد نیاز است (به عنوان مثال، اگر فقط ارزیابی موجودی گازهای گلخانه‌ای و داده‌های زیربنایی مورد بررسی قرار گیرد یا یک آزمایش گسترده‌تر از کنترل‌ها؛ اعتبار سنجی و تأیید؛ ارزیابی فرضیات زیربنایی؛ آزمایش سیستم‌های مدیریت داده و فرآیندهای داده و تجهیزات)، منابع موجود برای انجام ممیزی و هزینه ممیزی.

توجه ۱: برای جزئیات بیشتر در مورد اطمینان بخشی و اصول اعتبار سنجی و تأیید افشاهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به پیوست الف مراجعه کنید.

توجه ۲: اطمینان بخشی به شکل ارزیابی همسویی بخشی از این سند نیست؛ با این حال، برای درک بهتر اینکه چگونه ارزیابی همسویی کل یا بخش‌هایی از اکوسیستم راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی می‌تواند به اعتبار ادعا، بیانیه، گزارش یا افشای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی کمک کند، به پیوست الف مراجعه کنید.

توجه ۳: برای اعتبار سنجی و تأیید پایداری، اطلاعات راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و اطمینان بخشی به مجموعه استاندارد ISO 14019 مراجعه کنید.

۹.۴ راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و طرح‌ها/دستورالعمل‌های گزارش‌دهی

استفاده از چارچوب تجسم یافته برای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به عنوان ابزاری برای مدیریت فعالیت‌های زیست‌محیطی، اجتماعی و حاکمیتی، به طور اجتناب‌ناپذیر منجر به تمایل یا نیاز سازمان به بیان آنچه انجام می‌دهند (حال)، انجام داده‌اند (گذشته) یا قصد انجام آن را دارند (آینده) می‌شود. برای سهولت درک، این مجموعه را می‌توان به عنوان گزارش‌دهی در نظر گرفت.

طرح‌ها یا برنامه‌های گزارش‌دهی می‌توانند داوطلبانه باشند یا الزامات اجباری داشته باشند (بسته به اندازه سازمان، موقعیت جغرافیایی، بخش صنعت و غیره).

طرح‌ها و برنامه‌های موجود و جدید دائماً در حال توسعه هستند. موارد موجود در فضای تنظیم‌شده در حال همسو کردن الزامات خود هستند و شناسایی متقابل استانداردها در حال حاضر در حال انجام است. چندین استاندارد و راهنمایی بین‌المللی برای عوامل راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی وجود دارد که می‌تواند به رویکرد مبتنی بر شواهد برای گزارش‌دهی کمک کند.

چارچوب‌های کلیدی با شناخت از صنعت جهانی و همچنین نهادهای منطقه‌ای و ملی ایجاد شده‌اند. در جایی که این چارچوب‌ها از افشای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی پشتیبانی می‌کنند، سازمان‌ها باید در نظر بگیرند که چگونه انطباق آن‌ها با استانداردها بنیان گزارش‌دهی آن‌ها را تقویت می‌کند. سازمان‌هایی که از ISO 14064-1، ISO 14001 و ISO 50001 استفاده می‌کنند باید از گزارش‌دهی قوی مبتنی بر شواهد پشتیبانی کنند. با این حال، بسیاری از استانداردهای محصول و خدمات کمتر آشکار اما به همان اندازه مهم وجود دارند که می‌توان از آن‌ها برای محاسبه یا نشان دادن شواهد استفاده کرد، مانند شناسایی مواد جامد بازیافتی (ISO 21640) و ISO 13612-1 برای سیستم‌های گرمایش و سرمایش.

۹.۵ اطلاعات بیشتر

برای کسب اطلاعات بیشتر به منظور کمک به سازمان در زمینه گزارش‌دهی، به منابع فهرست شده در جدول ۱۴ مراجعه کنید.

جدول ۱۴ - نمونه‌ای از اسناد سازمان بین‌المللی استانداردسازی/ کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک موجود برای گزارش‌دهی

اسناد سازمان بین‌المللی استانداردسازی/ کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک	(مسائل)
ISO/IEC 17000 [95], ISO/IEC 17029 [98], ISO/TS 17033 [83]	اصول کلی
ISO/IEC TS 17035 [99]	برنامه‌های اعتبار سنجی و تأیید
ISO/IEC 17030 [100]	نشان‌های انطباق شخص ثالث
ISO 14020 [101], ISO/IEC 17050-1 [102], ISO/IEC 17050-2 [103]	اعلامیه انطباق تأمین‌کننده
ISO/IEC 17021-1 [88] ISO/IEC 17024 [104], ISO/IEC TS 17035 [99]	ممیزی و صدور گواهینامه سیستم‌های مدیریت

۱۰ بهبود مستمر

بخشی از سفر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی و بلوغ فرهنگ راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی یک سازمان، فرآیند بهبود مستمر است که در آن پیشرفت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به صورت افقی و عمودی و با در نظر گرفتن درس‌های آموخته شده، بررسی می‌شود.

جدول ۱۵ انواع سؤالاتی را نشان می‌دهد که یک فرآیند بهبود مستمر به آن‌ها می‌پردازد.

جدول ۱۵ - فرآیندهای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی از طریق یک لنز بهبود مستمر

(وضعیت و اثربخشی)	(پرسش‌ها)
اهداف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی	آیا اهداف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی توسط هیئت مدیره (یا مدیریت ارشد) تعریف شده‌اند و آیا با مأموریت و ارزش‌های سازمان همسو هستند؟ آیا این اهداف و شاخص‌های کلیدی عملکرد در سطوح مختلف سازمان نهادینه شده‌اند؟ نتایج راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی این اهداف چگونه، کجا و با چه تناوبی گزارش می‌شوند؟ نتایج راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی تا چه حد در حال دستیابی و برآورده کردن نتیجه مورد نظر سازمان هستند؟ مسائل یا روندهای نوظهور در راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی که باید در نظر گرفته شوند، کدامند؟ آیا اهداف فعلی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به ریسک‌ها، فرصت‌ها و استراتژی‌های شناسایی شده می‌پردازند؟ مسائل نوظهوری که برای (هر یک از) طرف‌های ذینفع ما مهم هستند، کدامند؟ آیا اهداف راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی وجود دارد که نیاز به بازنگری یا بایگانی داشته باشند؟
شاخص‌های کلیدی عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی	سازوکارهای جمع‌آوری/دسترسی، اندازه‌گیری (شاخص‌های کلیدی عملکرد) و/یا نظارت بر عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی چیست؟ آیا در صورت نشان دادن روندها (مثبت یا منفی) نیاز به اقدام، اقدامات مناسب و به موقع انجام می‌شود؟ آیا روندهای شاخص‌های کلیدی عملکرد نشان می‌دهند که نتیجه مورد نظر در حال دستیابی است یا خواهد بود؟ چه شاخص‌هایی توسط رقبا و سازمان‌های همکار ما گزارش می‌شوند؟ چه شاخص‌هایی برای طرف‌های ذینفع ما مهم هستند؟ چه شاخص‌هایی برای اهداف نظارتی یا گزارش‌دهی مورد نیاز است؟
درس‌های آموخته شده	چه شاخص‌های کلیدی عملکرد راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی به دست آمده است؟ آیا نتایج و/یا شاخص‌های کلیدی عملکرد به طور منظم ارزیابی و بر اساس آن‌ها برای شناسایی فرصت‌های بهبود عملکرد و یکپارچگی کار/برنامه راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی اقدام می‌شود؟ چه دانش یا جمع‌آوری اطلاعات جدیدی در سال گذشته در سازمان ادغام، بهبود یافته یا رخ داده است؟ آیا تأثیرات اساسی ریسک‌ها/فرصت‌ها را در داخل سازمان و برای محیط زیست و جامعه کاهش/افزایش داده است؟ آیا می‌توان این را تکرار کرد؟ ما چگونه با معیارهای بخش و سازمان‌های موجود مقایسه می‌شویم؟ آیا مسائل جدیدی وجود دارد که برای طرف‌های ذینفع ما مهم باشد؟ آیا ما تأثیر فعالیت‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی را به طور مؤثر به طرف‌های ذینفع داخلی و خارجی منتقل می‌کنیم؟ آیا ما با همه طرف‌های ذینفع صادق هستیم، حتی زمانی که در دستیابی به نتایج مشکلاتی وجود داشته است؟

پس از ارزیابی پیشرفت راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، سازمان باید برای موارد زیر اقدام کند:

* نظارت بر روندهایی که نشان می‌دهند نتایج مورد نظر محقق نخواهند شد.

* تخصیص مجدد منابع برای پرداختن به مسائل جدید.

* انجام هرگونه اقدام دیگر.

فرآیند بهبود مستمر سپس بازخوردی را به فرآیندهای شناسایی اهمیت، ریسک‌ها و فرصت‌ها و طرف‌های ذینفع ارائه می‌دهد. این بازگشت به ابتدا تضمین می‌کند که سیستم راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی همچنان برای سازمان و طرف‌های ذینفع آن نتایج مطلوبی را ارائه می‌دهد. یک مدل مؤثر برای بهبود مستمر، یک سیستم مدیریت است. استانداردهای سیستم مدیریت می‌توانند برای کمک به سازمان‌ها در جنبه‌های بهبود مستمر راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی مورد استفاده قرار گیرند.

****پیوست الف****

(اطلاعاتی)

اطمینان بخشی و ارزیابی همسویی

الف. ۱ سطوح تعهد اطمینان بخشی

برنامه ریزی توسط متخصصان از همان مبنای ریسک برای برنامه ریزی کار خود و همان سطوح اهمیت در ارزیابی نتیجه برای اطمینان بخشی معقول و محدود استفاده می کند. با این حال، در برخی استانداردها، مانند ISO 14065، اعتبار سنجی به اطمینان بخشی محدود (به بند الف. ۳ مراجعه کنید) محدود می شود، در حالی که تأیید می تواند هم به عنوان اطمینان بخشی معقول و هم محدود انجام شود. تعیین بر اساس جزئیات انجام تعهد اطمینان بخشی و بلوغ موضوع (سیستم، فرآیندها، رویه ها و بخش های ارائه دهنده شواهد) ارائه شده است. اطمینان بخشی محدود در مورد مسائل غیرمالی اغلب کمتر تعریف شده است.

تعهد اطمینان بخشی به طرف های ذینفع نظر (اطمینان بخشی معقول) توسط یک متخصص شایسته در مورد ارزیابی اطمینان داده شده (آزمایش، ارزیابی، ادعا، گزارش، افشاگری و غیره) یا یک تعهد اطمینان بخشی محدود ممکن است به موضوعی بپردازد که کمتر تعریف شده است و محیط کنترلی برای آن بسیار کمتر بالغ و قوی است، ارائه می دهد.

سطوح مختلف اطمینان بخشی می تواند برای اجزای مختلف در یک نمونه خاص از اطلاعات راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی اعلام شده اعمال شود.

بیانیه اطمینان بخشی اطمینان بخشی محدود باید به صورت منفی تنظیم شود (به عنوان مثال، «هیچ چیز به نظر ما نرسید که نشان دهد ادعای مربوط به XYZ به طور اساسی نادرست بیان شده است»). در حالی که نتیجه گیری های اطمینان بخشی معقول باید به صورت مثبت تنظیم شود (به عنوان مثال، "بر اساس رویه های انجام شده، به نظر ما، ادعای مربوط به XYZ به طور معقول بیان شده است").

****توجه:**** برای توضیح دقیق تر اطمینان بخشی معقول و محدود، به IESBA، استانداردهای اخلاقی بین المللی پیشنهادی برای اطمینان بخشی پایداری مراجعه کنید.

الف. ۲ اصول اعتبار سنجی و تأیید گزارش های افشای راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی

هنگام انجام اعتبار سنجی و تأیید یک گزارش افشای راهبری زیست محیطی، اجتماعی و شرکتی، باید به اصولی که در جدول الف. ۱ آمده است پایبند بود.

جدول A.1 - اصول اعتبار سنجی و تأیید گزارش‌های افشای راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی

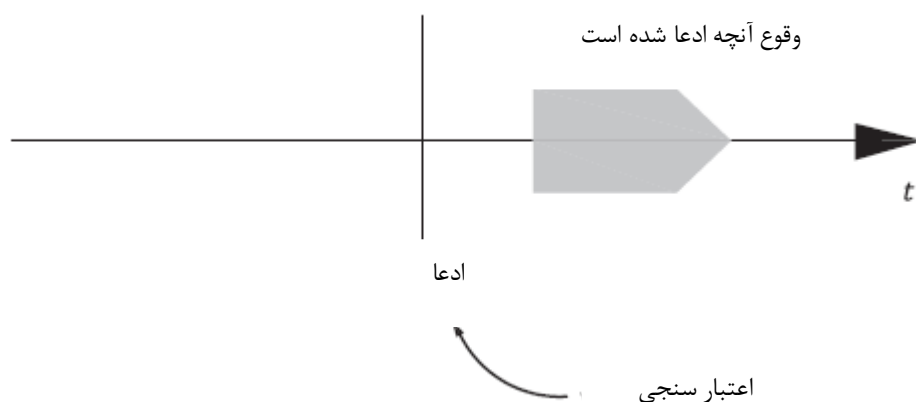
(اصول)	(توضیحات)	اصول سازمان بین‌المللی استانداردسازی/ کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک [98] 17029 (خلاصه شده)
بی‌طرفی و استقلال	ارزیابی باید بی‌طرفانه و عاری از هرگونه تضاد منافع باشد که بتواند بر ارزیابی آن تأثیر بگذارد. ارزیابی باید بر اساس معیارهای عینی و منصفانه، اجتناب از تعصب یا طرفداری انجام شود.	۴.۳.۱ بی‌طرفی: بدون مانع یا تحت تأثیر منافع دیگر طرف‌ها در فعالیت‌های تأیید/اعتبار سنجی.
دقت و جامعیت	ارزیابی باید کامل باشد، داده‌ها و شواهد ارائه شده مرتبط با راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی، از جمله مواردی که ممکن است به طور غیرمستقیم مرتبط باشند اما سازمان آن‌ها را تخمین نزده یا در محدوده در نظر نگرفته باشد، بررسی و تحلیل شوند. باید از معیارهای واضح و سازگار برای ارزیابی عملکرد سازمان و همسویی آن با استانداردها و بهترین رویه‌های راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی استفاده شود.	۴.۲.۱ رویکرد مبتنی بر شواهد برای تصمیم‌گیری: این فرآیند روشی را برای دستیابی به نتایج تأیید/اعتبار سنجی قابل اعتماد و تکرارپذیر به کار می‌گیرد و مبتنی بر شواهد عینی کافی و مناسب است. ۴.۳.۷ نهادهای تأیید و اعتبار سنجی باید ریسک‌های مرتبط با ارائه تأیید/اعتبار سنجی شایسته، سازگار و بی‌طرفانه را در نظر بگیرند. ۴.۳.۵ مسئولیت: مشتری نهاد تأیید/اعتبار سنجی، مسئول ادعا و انطباق آن با الزامات مشخص شده قابل اجرا است.
ارتباط واضح و سازنده	ارزیابی باید یافته‌ها را به روشی واضح، دقیق و سازنده منتقل کند. ممکن است مشاهداتی با هدف شناسایی زمینه‌های بهبود در عملکرد و گزارش‌دهی راهبری زیست‌محیطی، اجتماعی و شرکتی در آینده ارائه شود، در حالی که از هرگونه ریسک بالقوه که می‌تواند بی‌طرفی ارزیابی را تضعیف کند، اجتناب شود.	۴.۲.۲ مستندسازی: فرآیند تأیید و اعتبار سنجی باید به وضوح مستند شود تا مبنایی برای نتیجه‌گیری تأیید/اعتبار سنجی ایجاد شود. ۴.۲.۳ ارائه منصفانه: بازتاب‌های صادقانه و دقیق از اطمینان‌بخشی باید ارائه شود، از جمله هرگونه موانع حل نشده، متضاد یا مهم. ۴.۳.۴ در صورت لزوم، نهادهای تأیید/اعتبار سنجی باید دسترسی عمومی به اطلاعات مناسب در مورد فرآیند تأیید/اعتبار سنجی را فراهم کرده یا آن را افشا کنند. ۴.۳.۶ پاسخگویی به شکایات: طرف‌هایی که در نتیجه تأیید/اعتبار سنجی منفعت دارند، فرصت طرح شکایت را دارند. شکایات به طور مناسب مدیریت و حل می‌شوند. پاسخگویی به شکایات بخشی از یکپارچگی و اعتبار نتایج تأیید/اعتبار سنجی است.
شایستگی	فرد و/یا پرسنل درگیر باید دانش و شایستگی لازم برای انجام مؤثر فعالیت‌های تأیید/اعتبار سنجی را داشته باشند.	۴.۳.۲ شایستگی: پرسنل دارای دانش، مهارت، تجربه، آموزش، زیرساخت پشتیبانی و ظرفیت لازم برای انجام فعالیت‌های تأیید/اعتبار سنجی خود هستند.
محرمانگی	اطلاعات محرمانه به دست آمده یا ایجاد شده در طول فعالیت‌های تأیید/اعتبار سنجی باید محافظت و نگهداری شود و به طور نامناسب افشا نشود.	۴.۳.۳ محرمانگی: اطلاعات به دست آمده یا ایجاد شده در طول فعالیت‌های تأیید/اعتبار سنجی محافظت و به طور نامناسب افشا نمی‌شود.

الف. ۳. ارزیابی همسویی: اصول کلی و الزامات برای نهادهای اعتبار سنجی و تأیید

همانطور که در بخش ۸.۱ ذکر شد، تأیید شواهد تاریخی یا فعلی را در نظر می‌گیرد، داده‌های مورد استفاده واقعی هستند و می‌توان آن‌ها را در برابر صحت ادعا ارزیابی کرد.

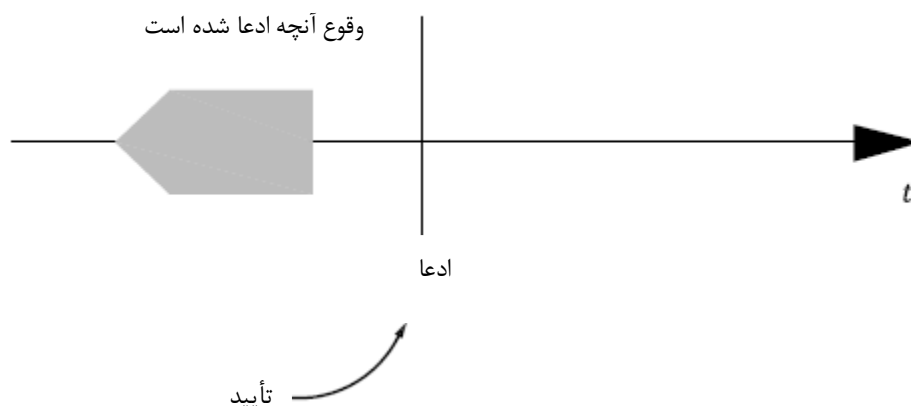
مثال: بهبودهای کارایی کارخانه، اضافه کاری بدون پرداخت را x ساعت و x درصد کاهش داده است و نظرسنجی از پرسنل نشان می‌دهد که آن‌ها از امکان کاهش ساعات اضافه کاری بدون پرداخت به میزان x درصد رضایت دارند.

بیانیه‌های اطمینان بخشی بر اساس فعالیت‌های اعتبار سنجی که در مورد معقول بودن فرضیات، محدودیت‌ها و روش‌های مورد استفاده برای پیش‌بینی اطلاعات انجام شده است، نه خود پیش‌بینی، استوار هستند. شکل الف.۱ جهت اعتبار سنجی را نشان می‌دهد. شکل الف.۲ جهت تأیید را نشان می‌دهد.

منبع: ISO/IEC 17029:2019، [۹۸] شکل C.1.

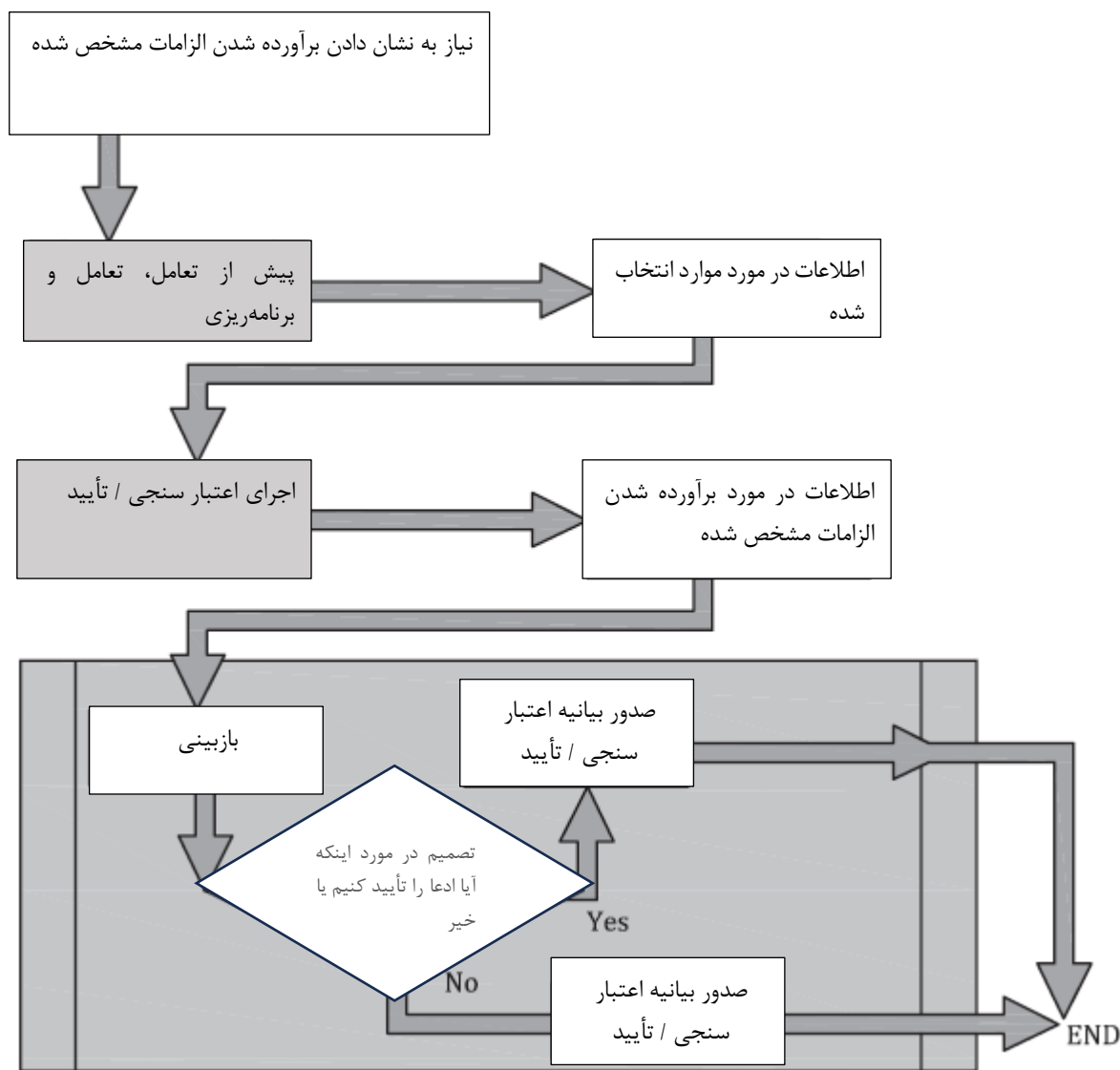
شکل A.1 - اعتبار سنجی

منبع: ISO/IEC 17029:2019، [۹۸] شکل C.2.

شکل A.2 - تأیید

رویکرد عملکردی (ISO/IEC 17000[95]) برای نشان دادن برآورده شدن الزامات مشخص شده را می‌توان در شکل A.3 مشاهده کرد، که با اصطلاحات و مفاهیم ISO/IEC 17029 [۹۸] تطبیق داده شده است.

منبع ISO/IEC 17029:2019 ، [۹۸]، شکل B.1.

راهنما v/v : صفحه‌گذاری/تأیید

شکل A.3 - رویکرد کارکردی برای نشان دادن برآورده شدن الزامات مشخص شده

پیوست ب

(اطلاعاتی)

مشارکت‌کنندگان کارگاه

فهرست مشارکت‌کنندگان کارگاه در نشانی اینترنتی زیر موجود است: <https://standards.iso.org/iso/iwa/48/ed-1/en>

منابع

- [۱] سازمان ملل متحد، اهداف توسعه پایدار، قابل دسترسی در: (<https://sdgs.un.org/goals>) (<https://sdgs.un.org/goals>)
- [۲] ISO 46001، سیستم‌های مدیریت بهره‌وری آب - الزامات با راهنمایی برای استفاده
- [۳] ISO/UNDP PAS 53002، دستورالعمل‌های مشارکت در اهداف توسعه پایدار سازمان ملل متحد
- [۴] ISO Guide 82:2019، دستورالعمل‌های پرداختن به پایداری در استانداردها
- [۵] ISO 26000:2010، راهنمایی در مورد مسئولیت اجتماعی
- [۶] ISO 9000:2015، سیستم‌های مدیریت کیفیت - مبانی و واژگان
- [۷] ISO 37301:2021، سیستم‌های مدیریت انطباق - الزامات با راهنمایی برای استفاده
- [۸] ISO 31000، مدیریت ریسک - دستورالعمل‌ها
- [۹] ISO 37000، حاکمیت سازمان‌ها - راهنمایی
- [۱۰] IEC 31010، مدیریت ریسک - تکنیک‌های ارزیابی ریسک
- [۱۱] ISO 31073، مدیریت ریسک - واژگان
- [۱۲] IWA 31، مدیریت ریسک - دستورالعمل‌های استفاده از ISO 31000 در سیستم‌های مدیریت
- [۱۳] ISO 9004:2018، مدیریت کیفیت - کیفیت یک سازمان - راهنمایی برای دستیابی به موفقیت پایدار
- [۱۴] OECD، رهنمودهای OECD برای شرکت‌های چندملیتی در مورد رفتار تجاری مسئولانه، قابل دسترسی در: (<https://mneguidelines.oecd.org/mneguidelines/>) (<https://mneguidelines.oecd.org/mneguidelines/>)
- [۱۵] EFRAG IG1، ارزیابی اهمیت، قابل دسترسی در: <https://www.efrag.org>
- [۱۶] EFRAG IG2، زنجیره ارزش، قابل دسترسی در: <https://www.efrag.org>
- [۱۷] EFRAG IG3، فهرست نقاط داده ESRS، یادداشت توضیحی، قابل دسترسی در: <https://www.efrag.org>
- [۱۸] EFRAG IG3، فهرست نقاط داده ESRS (صفحه گسترده آنلاین)، قابل دسترسی در: <https://efrag.sharefile.com>

[۱۹] اصول راهنمای سازمان ملل در مورد تجارت و حقوق بشر، قابل دسترسی در: <https://www.ungpreporting.org>

[۲۰] مقررات (EU) 2023/363، مقررات افشای مالی پایدار، قابل دسترسی در: <https://eur-lex.europa.eu>

[۲۱] ISO 37001، سیستم‌های مدیریت ضد رشوه - الزامات با راهنمایی برای استفاده

[۲۲] ISO/IEC TR 38502، فناوری اطلاعات - حاکمیت فناوری اطلاعات - چارچوب و مدل

[۲۳] ISO 9001، سیستم‌های مدیریت کیفیت - الزامات

[۲۴] ISO 10018، مدیریت کیفیت - راهنمایی برای مشارکت افراد

[۲۵] ISO 14001، سیستم‌های مدیریت زیست‌محیطی - الزامات با راهنمایی برای استفاده

[۲۶] ISO 14031، مدیریت زیست‌محیطی - ارزیابی عملکرد زیست‌محیطی - دستورالعمل‌ها

[۲۷] ISO 37005، حاکمیت سازمان‌ها - تدوین شاخص‌ها برای حاکمیت مؤثر

[۲۸] ISO 37122، شهرها و جوامع پایدار - شاخص‌های شهرهای هوشمند

[۲۹] ISO 37124، شهرها و جوامع پایدار - راهنمایی در مورد استفاده از ISO 37120، ISO 37122 و ISO 37123

[۳۰] ISO 50006، سیستم‌های مدیریت انرژی - ارزیابی عملکرد انرژی با استفاده از شاخص‌های عملکرد انرژی و خطوط مبنای انرژی

[۳۱] IWA 42، رهنمودهای خالص صفر

[۳۲] ISO 14064-1، گازهای گلخانه‌ای - قسمت ۱: مشخصات با راهنمایی در سطح سازمان برای کمیت‌گذاری و گزارش‌دهی انتشار و حذف گازهای گلخانه‌ای

[۳۳] ISO 50001، سیستم‌های مدیریت انرژی - الزامات با راهنمایی برای استفاده

[۳۴] ISO 50002، ممیزی انرژی - الزامات با راهنمایی برای استفاده

[۳۵] ISO 13073 (تمام قسمت‌ها)، کشتی‌ها و فناوری دریایی - ارزیابی ریسک در مورد سیستم‌های ضد رسوب بر روی کشتی‌ها

[۳۶] ISO 14002-1، سیستم‌های مدیریت زیست‌محیطی - راهنمایی برای استفاده از ISO 14001 برای پرداختن به جنبه‌ها و شرایط زیست‌محیطی در یک حوزه موضوعی زیست‌محیطی - قسمت ۱: کلیات

[۳۷] ISO 14007، مدیریت زیست‌محیطی - راهنمایی برای تعیین هزینه‌ها و مزایای زیست‌محیطی

[۳۸] ISO 14008، ارزش‌گذاری پولی تأثیرات زیست‌محیطی و جنبه‌های زیست‌محیطی مرتبط

[۳۹] ISO 14015، مدیریت زیست‌محیطی - راهنمایی برای ارزیابی بررسی دقیق زیست‌محیطی

[۴۰] ISO 14016، مدیریت زیست‌محیطی - راهنمایی در مورد اطمینان‌بخشی گزارش‌های زیست‌محیطی

[۴۱] ISO 14040، مدیریت زیست‌محیطی - ارزیابی چرخه عمر - اصول و چارچوب

[۴۲] ISO 14044، مدیریت زیست‌محیطی - ارزیابی چرخه عمر - الزامات و دستورالعمل‌ها

[۴۳] ISO 14045، مدیریت زیست‌محیطی - ارزیابی اکو-کارایی سیستم‌های محصول - اصول، الزامات و دستورالعمل‌ها

- [۴۴] ISO 14046، مدیریت زیست‌محیطی - رد پای آب - اصول، الزامات و دستورالعمل‌ها
- [۴۵] ISO/TS 14048، مدیریت زیست‌محیطی - ارزیابی چرخه عمر - قالب مستندسازی داده‌ها
- [۴۶] ISO 14055-1، مدیریت زیست‌محیطی - راهنمایی برای ایجاد رویه‌های خوب برای مبارزه با تخریب زمین و بیابان‌زایی - قسمت ۱: چارچوب رویه‌های خوب
- [۴۷] ISO 14067، گازهای گلخانه‌ای - رد پای کربن محصولات - الزامات و دستورالعمل‌ها برای کمیت‌گذاری
- [۴۸] ISO 21365، کیفیت خاک - مدل‌های مفهومی سایت برای سایت‌های بالقوه آلوده
- [۴۹] ISO 21931-2، پایداری در ساختمان‌ها و کارهای مهندسی عمران - چارچوب روش‌های ارزیابی عملکرد زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی کارهای ساختمانی به عنوان مبنایی برای ارزیابی پایداری - قسمت ۲: کارهای مهندسی عمران
- [۵۰] ISO/TR 27918، مدیریت ریسک چرخه عمر برای پروژه‌های یکپارچه CCS
- [۵۱] ISO 28902 (تمام قسمت‌ها)، کیفیت هوا - هواشناسی محیطی
- [۵۲] ISO 14068-1، مدیریت تغییرات آب و هوایی - گذار به خالص صفر - قسمت ۱: بی‌طرفی کربن
- [۵۳] ISO 14090، سازگاری با تغییرات آب و هوایی - اصول، الزامات و دستورالعمل‌ها
- [۵۴] ISO 50004، سیستم‌های مدیریت انرژی - راهنمایی برای پیاده‌سازی، نگهداری و بهبود یک سیستم مدیریت انرژی ISO 50001
- [۵۵] ISO 50047، صرفه‌جویی انرژی - تعیین میزان صرفه‌جویی انرژی در سازمان‌ها
- [۵۶] ISO 14002-2، سیستم‌های مدیریت زیست‌محیطی - راهنمایی برای استفاده از ISO 14001 برای پرداختن به جنبه‌ها و شرایط زیست‌محیطی در یک حوزه موضوعی زیست‌محیطی - قسمت ۲: آب
- [۵۷] ISO 14006، سیستم‌های مدیریت زیست‌محیطی - راهنمایی برای ادغام طراحی زیست‌محیطی
- [۵۸] ISO 16677-1 [در دست تهیه. مرحله در زمان انتشار: ISO/FDIS 16677-1:2024]، بانکداری زیستی - ژرم‌پلاسم - قسمت ۱: گونه‌های جانوری کشاورزی
- [۵۹] ISO 17298 [در دست تهیه. مرحله در زمان انتشار: ISO/DIS 17298:2024]، تنوع زیستی - الزامات و راهنمایی برای پرداختن استراتژیک و عملیاتی به تنوع زیستی در سطح سازمانی
- [۶۰] ISO 17317 [در دست تهیه. مرحله در زمان انتشار: ISO/DIS 17317:2024]، تنوع زیستی - راهنما برای تعیین ویژگی‌های محصولات مشتق شده از گونه‌های بومی
- [۶۱] ISO 17620 [در دست تهیه. مرحله در زمان انتشار: ISO/DIS 17620:2024]، تنوع زیستی - فرآیند طراحی و پیاده‌سازی سود خالص تنوع زیستی
- [۶۲] ISO 18725، گردشگری و خدمات مرتبط - بنادر قایق‌های تفریحی و انبارهای خشک - الزامات برای بنادر پاک و بنادر با تنوع زیستی فعال
- [۶۳] ISO 4484 (تمام قسمت‌ها)، منسوجات و محصولات نساجی - میکروپلاستیک‌های ناشی از منابع نساجی
- [۶۴] ISO 7704، کیفیت آب - الزامات برای آزمایش عملکرد فیلترهای غشایی مورد استفاده برای شمارش مستقیم میکروارگانیسم‌ها با روش‌های کشت
- [۶۵] ISO 21640، سوخت‌های جامد بازیافتی - مشخصات و کلاس‌ها

- [۶۶] ISO 24591-1، مدیریت هوشمند آب - قسمت ۱: دستورالعمل‌های کلی و حاکمیت
- [۶۷] ISO 22526 (تمام قسمت‌ها)، پلاستیک‌ها - رد پای کربن و زیست‌محیطی پلاستیک‌های زیست‌مبنا
- [۶۸] ISO 37101، توسعه پایدار در جوامع - سیستم مدیریت برای توسعه پایدار - الزامات با راهنمایی برای استفاده
- [۶۹] ISO/TS 37107، شهرها و جوامع پایدار - مدل بلوغ برای جوامع هوشمند پایدار
- [۷۰] ISO 20400، تدارکات پایدار - راهنمایی
- [۷۱] ISO 22316، امنیت و تاب‌آوری - تاب‌آوری سازمانی - اصول و ویژگی‌ها
- [۷۲] ISO 59010، اقتصاد چرخشی - راهنمایی در مورد گذار مدل‌های کسب و کار و شبکه‌های ارزش
- [۷۳] ISO 59020، اقتصاد چرخشی - اندازه‌گیری و ارزیابی عملکرد چرخشی
- [۷۴] IWA 45، زنجیره‌های تامین مواد معدنی حیاتی پایدار
- [۷۵] ISO 22458، آسیب‌پذیری مصرف‌کننده - الزامات و راهنمایی برای طراحی و ارائه خدمات فراگیر
- [۷۶] ISO 37104، شهرها و جوامع پایدار - متحول کردن شهرهای ما - راهنمایی برای اجرای عملی محلی ISO 37101
- [۷۷] ISO 20121، سیستم‌های مدیریت پایداری رویداد - الزامات با راهنمایی برای استفاده
- [۷۸] ISO 45001، سیستم‌های مدیریت ایمنی و بهداشت شغلی - الزامات با راهنمایی برای استفاده
- [۷۹] ISO 45004، ایمنی و بهداشت شغلی - راهنمایی در مورد ارزیابی عملکرد
- [۸۰] BS 8950، ارزش اجتماعی، درک و ارتقا، راهنما
- [۸۱] ISO 37002، سیستم‌های مدیریت گزارش‌دهی تخلفات - دستورالعمل‌ها
- [۸۲] ISO 37004، حاکمیت سازمان‌ها - مدل بلوغ حاکمیت - راهنمایی
- [۸۳] ISO/TS 17033، ادعاهای اخلاقی و اطلاعات پشتیبان - اصول و الزامات
- [۸۴] ISO 37003 [در دست تهیه. مرحله در زمان انتشار: ISO/DIS 37003:2024]، سیستم‌های مدیریت کنترل تقلب - راهنمایی برای سازمان‌های مدیریت کننده ریسک تقلب
- [۸۵] ISO/TS 37008، تحقیقات داخلی سازمان‌ها - راهنمایی
- [۸۶] ISO 53800، دستورالعمل‌هایی برای ترویج و اجرای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان
- [۸۷] ISO 30415، مدیریت منابع انسانی - تنوع و شمول
- [۸۸] ISO/IEC 17021-1، ارزیابی انطباق - الزامات برای نهادهای ارائه دهنده ممیزی و صدور گواهینامه سیستم‌های مدیریت - قسمت ۱: الزامات
- [۸۹] ISO 10010، مدیریت کیفیت - راهنمایی برای درک، ارزیابی و بهبود فرهنگ کیفیت سازمانی
- [۹۰] ISO/TS 24178، مدیریت منابع انسانی - خوشه معیارهای فرهنگ سازمانی

- [۹۱] ISO 14004، سیستم‌های مدیریت زیست‌محیطی - دستورالعمل‌های کلی در مورد پیاده‌سازی
- [۹۲] ISO 14063، مدیریت زیست‌محیطی - ارتباطات زیست‌محیطی - دستورالعمل‌ها و مثال‌ها
- [۹۳] ISO 45002، سیستم‌های مدیریت ایمنی و بهداشت شغلی - دستورالعمل‌های کلی برای پیاده‌سازی ISO 45001:2018
- [۹۴] ISO 22395، امنیت و تاب‌آوری - تاب‌آوری جامعه - دستورالعمل‌هایی برای حمایت از افراد آسیب‌پذیر در شرایط اضطراری
- [۹۵] ISO/IEC 17000:2020، ارزیابی انطباق - واژگان و اصول کلی
- [۹۶] ISO 14019 (تمام قسمت‌ها) [در دست تهیه]، اطلاعات پایداری
- [۹۷] ISO 13612-1، سیستم‌های گرمایش و سرمایش در ساختمان‌ها - روش محاسبه عملکرد سیستم و طراحی سیستم برای سیستم‌های پمپ حرارتی - قسمت ۱: طراحی و ابعاد
- [۹۸] ISO/IEC 17029، ارزیابی انطباق - اصول کلی و الزامات برای نهادهای اعتبار سنجی و تأیید
- [۹۹] ISO/IEC TS 17035، ارزیابی انطباق - دستورالعمل‌هایی برای برنامه‌های اعتبار سنجی و تأیید
- [۱۰۰] ISO/IEC 17030، ارزیابی انطباق - الزامات کلی برای نشان‌های انطباق شخص ثالث
- [۱۰۱] ISO 14020، بیانیه‌ها و برنامه‌های زیست‌محیطی برای محصولات - اصول و الزامات کلی
- [۱۰۲] ISO/IEC 17050-1، ارزیابی انطباق - اعلامیه انطباق تأمین‌کننده - قسمت ۱: الزامات کلی
- [۱۰۳] ISO/IEC 17050-2، ارزیابی انطباق - اعلامیه انطباق تأمین‌کننده - قسمت ۲: مستندات پشتیبان
- [۱۰۴] ISO/IEC 17024، ارزیابی انطباق - الزامات کلی برای نهادهای عامل صدور گواهینامه افراد
- [۱۰۵] ISO 14065، اصول کلی و الزامات برای نهادهای اعتبار سنجی و تأیید اطلاعات زیست‌محیطی
- [۱۰۶] IESBA، استانداردهای بین‌المللی اخلاق پیشنهادی برای اطمینان‌بخشی پایداری، قابل دسترسی در:
<https://www.ethicsboard.org/publications/proposed-international-ethics-standards-sustainability-assurance-including-international>